

การจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน
โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

รัตนพร แจ่มประเสริฐ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน
โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

รัตนาพร แจ่มประเสริฐ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

THESIS

**THE MANAGEMENT IN OCCUPATIONAL SAFETY OF AQUATIC
PROCESSING INDUSTRY, SONGKHLA PROVINCE**

RATTANAPORN JAMPASERT

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION PROGRAM IN BUSINESS ADMINISTRATION
OF GRADUATE SCHOOL SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY**

2014

COPYRIGHT OF SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

พบว่า ยินดีส่งเสริมให้พนักงานทำงานเป็นทีม สร้างความเข้าใจในการทำงานอย่างมีคุณภาพตาม
มาตรฐานสากล เพื่อลดการสูญเสียและป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นแก่พนักงานทุกคน

Thesis Title	The Management in Occupational Safety of Aquatic Processing Industry, Songkhla Province
Researcher	Miss Rattanaporn Jaemprasert Academic year: 2014
Degree	Master of Business Administration Program in Business Administration
Advisors	1. Dr.Chuta Kaewlaiad 2. Dr.Seni Mudmarn 3. Assistant Professor Somsak Kaewploy

Abstract

This research aimed: 1) to determine the level of opinions on the requirements of safety practice in the performance of the employees in the aquatic animal processing industry in Songkhla Province; 2) to compare safety management practices in the performance of the employees; and 3) to study the opinions of executives involved with the management of safety practice in the aquatic animal processing industry in Songkhla. The sample for the study, drawn according to convenience sampling, included 155 employees in the aquatic animal processing industry in Songkhla. The instrument used in this study was a 5- point Likert scale questionnaire. The descriptive statistics used in the data analysis included frequency and standard deviation. The hypotheses were tested by a t-test and an F-test. A pair-wise comparison was conducted by the LSD test.

The results of the study revealed the following: 1) overall, the level of requirements of safety practice in the performance of the employees in the aquatic animal processing industry in Songkhla Province was at a 'high' level. By individual aspects, the management of the safety practices was in the following descending order: the item with the highest mean score was the policy on safety practices, followed by performance achievement, performance aspects, relationships with colleagues, compensation, welfare, security and safety, recognition and working conditions, respectively. 2) a comparison of opinions of the employees who differed in gender, educational level and income per month, overall and by individual aspects, showed a .01 significant difference in their opinions on the safety practices. Overall and by individual aspects, the employees who differed in age showed no significant differences at a .05 level in their opinions on the safety practices. Similarly, the employees who differed in marital status show a .05 significant difference

in their opinions on the safety practices in the performance of the employees. The employees who worked in different work sections showed a .01 significant difference in their opinions on the safety practices in the performance of the employees. An analysis of opinions of the executives related to the management of safety practices of the employees revealed that there had been attempts to encourage the employees to work as a team, and to understand about working with international standards and the prevention of loss which may occur in the future.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาช่วยเหลือ แนะนำ และให้คำปรึกษาอย่างดียิ่ง จาก ดร.ชูตา แก้วละเอียด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ดร.เสนีย์ หมัดหมาน และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ แก้วพลอย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ แนวคิด วิธีการ คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง ขอกราบขอบคุณอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรรณ จุลสุวรรณ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ แนวคิด และตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และขอขอบพระคุณอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาทุกท่าน ที่ได้ถ่ายทอดความรู้ แนวคิด ระเบียบวิธีวิทยาด้านการบริหารธุรกิจ เป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาที่ศึกษา

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาพร ยางประยงค์ อาจารย์คณะวิทยาการจัดการ ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย อาจารย์คณะครุศาสตร์ ดร.ปรุพ มะยะเจี้ยว ผู้อำนวยการสำนักวิจัย และค้ำรา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และนายประสาทสุข นิยมราษฎร์ ผู้อำนวยการส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรม ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ที่กรุณาสละเวลาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย และกัลยาณมิตรทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมดที่คอยให้ช่วยเหลือ ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแก่บิดาแต่บิดา มารดา บุรพจารย์ ที่ให้ความรัก ความห่วงใย ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

รัตนาพร แจ่มประเสริฐ

กุมภาพันธ์ 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(9)
สารบัญภาพ	(13)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
คำถามการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัย	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุ	23
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น	25
อุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	38
การกำหนดเกณฑ์เครื่องมือ	39
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	41
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	41
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ส่วนที่ 1 ศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการด้าน ความปลอดภัยของพนักงาน	45
ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการจัดการด้านความปลอดภัยใน การปฏิบัติงาน	66
ส่วนที่ 3 ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดการด้านความ ปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน	83
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	94
สรุป	94
อภิปรายผล	98
ข้อเสนอแนะ	107
บรรณานุกรม	109
บุคลากรานุกรม	114

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	117
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	118
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ..	120
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	125
ภาคผนวก ง การหาคุณภาพเครื่องมือ	139
ประวัติผู้วิจัย	150

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างทฤษฎีลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ กับทฤษฎีสองปัจจัยของเฮอรัชเบอร์ก	21
2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	37
3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	45
4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงานในภาพรวม	47
5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านความสำเร็จในการ ปฏิบัติงาน.....	48
6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความเห็นคิดของ ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านการยอมรับ	49
7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านลักษณะในการ ปฏิบัติงาน	50
8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านกำหนดนโยบาย เกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	51
9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านสภาพการทำงาน	52
10 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ร่วมงาน	53
11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านค่าตอบแทน	54
12 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านสวัสดิการ	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านความมั่นคง และความปลอดภัย	56
14 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ การจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงานในภาพรวม	57
15 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ การจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านการ วางแผน	58
16 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ การจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านการจัดการ ปลอดภัย	59
17 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ การจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านการ ประสานงาน	60
18 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ การจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านการ ควบคุม	61
19 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงานในภาพรวม	62
20 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ การจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านการ เตรียมการก่อนการปฏิบัติงาน	63
21 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ การจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านการ ตรวจสอบเครื่องจักร	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
22 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของ การจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านการ ป้องกันอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน	65
23 เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของ พนักงาน จำแนกตามเพศ	66
24 เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของ พนักงาน จำแนกตามอายุ	67
25 เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของ พนักงาน จำแนกตามระดับการศึกษา	68
26 เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงาน เกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน จำแนกตามระดับ การศึกษา	69
27 เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงาน เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามระดับ การศึกษา	70
28 เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงาน เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามระดับ การศึกษา	71
29 เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของ พนักงาน จำแนกตามสถานภาพ	72
30 เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงาน เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตาม สถานภาพ.....	73
31 เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของ พนักงาน จำแนกตามแผนกที่ปฏิบัติหน้าที่	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
32	เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงาน เกี่ยวกับความต้องการในปฏิบัติงานของพนักงาน จำแนกตามแผนกที่ ปฏิบัติหน้าที่ 74
33	เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงาน เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามแผนกที่ ปฏิบัติหน้าที่ 76
34	เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของ พนักงาน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 77
35	เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงาน เกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน จำแนกตามรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน 78
36	เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงาน เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน 79
37	เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงาน เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน 80
38	เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของ พนักงาน จำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน 81
39	สรุปการทดสอบสมมติฐานการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา 82

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	6
2 แสดงกระบวนการจัดการ	9
3 แสดงลักษณะความปอดภัยในการทำงาน	11
4 แสดงลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์	16
5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตใจและสุขอนามัยต่อเจตคติในงานของ ผู้ปฏิบัติงาน	19
6 แสดงลักษณะการเกิดอุบัติเหตุตามหลักทฤษฎีโดมิโน	24

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดสงขลาเป็นเมืองท่าที่สำคัญ มีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเล 2 ด้านคือ ด้านตะวันออกติดต่อชายฝั่งอ่าวไทย และด้านทิศตะวันตกติดต่อกับทะเลสาบสงขลา ซึ่งมีพื้นที่ 7,765 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 4,853,249 ไร่ เป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่อันดับ 26 ของประเทศ และเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของภาคใต้ตอนล่าง มีเส้นทางคมนาคมขนส่งทั้งทางรถยนต์ ทางรถไฟ ทางเรือ และทางอากาศ ประกอบกับโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดสงขลาส่วนใหญ่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องกับการผลิตเพื่อการส่งออก ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหารทะเลบรรจุกระป๋อง อาหารทะเลแช่แข็ง และห้องเย็น และอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ เป็นต้น ณ สิ้นปี 2557 จังหวัดสงขลา มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535 จำนวน 2,423 โรงงาน เงินลงทุน 77,592 ล้านบาท คนงานชาย 37,861 คน คนงานหญิง 37,734 คน รวมคนงาน 75,595 คน (ศูนย์สารสนเทศ โรงงานอุตสาหกรรม, 2557)

จังหวัดสงขลาที่มีพื้นที่โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำอยู่เป็นจำนวนมากของภาคใต้ จำเป็นต้องใช้แรงงานคนในการผลิตสินค้าค่อนข้างสูง ส่งผลให้เกิดการจ้างแรงงานคนในด้านการผลิตเพื่อแปรรูปวัตถุดิบเป็นสินค้า แต่สิ่งที่ตามมาเป็นของควบคู่กัน คือ อุบัติเหตุซึ่งสามารถแยกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่หนึ่งคือ อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากบุคคล ร้อยละ 80 มักจะเกิดจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัย เช่น การไม่สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในขณะที่ปฏิบัติงานกับงานที่มีความเสี่ยง การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านความปลอดภัยที่องค์กรกำหนด และการซ่อมเครื่องจักรในขณะที่เครื่องจักรกำลังทำงานหรือหยุดไม่สนิท การดัดแปลงหรือถอดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรออก เป็นต้น และส่วนที่สองคือ อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งมีอยู่ประมาณร้อยละ 20 ของอุบัติเหตุทั้งหมด สภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่ปลอดภัย เช่น พื้นลื่น การไม่จัดเก็บของให้เป็นระเบียบ การวางของสูงเกินกำหนดหรือการจัดวางสารเคมีในพื้นที่ อาจก่อให้เกิดประกายไฟ เป็นต้น (วิทิต กมลรัตน์, 2552)

จากสถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานของแรงงานจังหวัดสงขลา ในปี พ.ศ. 2554 พบว่า มีการตาย จำนวน 17 คน สูญเสียอวัยวะบางส่วน จำนวน 4 คน หยุดงานเกิน 3 วัน จำนวน 736 คน และหยุดงานไม่เกิน 3 วัน จำนวน 797 คน รวมเป็นจำนวน 1,554 คน (สำนักงาน

กองทุนเงินทดแทน, 2554) ในการทำงานเป็นสิ่งที่มีความเสี่ยงโดยตรงต่อพนักงาน ทำให้เกิดขวัญกำลังใจและความมั่นใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะส่งผลให้สามารถเพิ่มผลผลิตได้มากขึ้น ปัจจัยที่ทำให้เกิดอันตรายในการทำงานนอกเหนือจากอันตรายของอุปกรณ์ เครื่องจักรหรือเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ และสภาพแวดล้อมในการทำงาน สิ่งสำคัญที่สุดคือตัวผู้ปฏิบัติงานเอง หากขาดความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้น โอกาสของการเกิดอันตรายย่อมเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ดังนั้น การป้องกันที่เครื่องมือ เครื่องจักรหรือการจัดสภาพแวดล้อมให้เกิดความปลอดภัยเท่านั้นยังไม่เพียงพอต่อผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีวินัยในการทำงานต้องความตระหนักถึงความปลอดภัย (ชัยชนก เลิศศักดิ์, 2550)

การเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานในอุตสาหกรรมหรือสถานประกอบการครั้งหนึ่ง ๆ จะต้องสูญเสียจำนวนเงินที่ต้องจ่ายเงินเป็นค่ารักษาพยาบาล ค่าเงินทดแทน ค่าทำขวัญ และค่าประกันชีวิตสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับบาดเจ็บ ซึ่งมีตั้งแต่บาดเจ็บเล็กน้อยไปจนถึงสูญเสียอวัยวะสำคัญ เช่น แขน ขา ตา การได้ยินเสียงของหู และการเสียชีวิต เป็นการสูญเสียโดยตรง นอกจากนี้ยังต้องสูญเสียทางอ้อมเป็นค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากค่าใช้จ่ายโดยตรง ได้แก่ การสูญเสียเวลาทำงานของผู้ปฏิบัติงาน ทั้งคนงานหรือผู้ปฏิบัติงานผู้ที่ได้รับอุบัติเหตุที่หยุดทำงานชั่วคราว เนื่องจากต้องช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ ด้วยความอยากรู้ อยากเห็นตามนิสัยของคนไทยหรือแม้กระทั่งต้องไปให้การในชั้นสอบสวนหาสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ หยุดเพื่อฝึกสอนพนักงานใหม่แทนผู้ได้รับบาดเจ็บ สูญเสียค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซม เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ได้รับความเสียหาย ถูกทำลายและสูญเสียโอกาสในการทำกำไร สูญเสียค่าเช่า ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ต้องจ่ายตามปกติ และนอกเหนือจากการสูญเสียดังกล่าวที่สามารถประเมินค่าได้แล้ว ยังต้องเสียชื่อเสียงและภาพพจน์ของโรงงานหรือสถานประกอบการ มีผลกระทบต่อสินค้าอีกมากมายซึ่งประมาณค่าไม่ได้ ที่สำคัญและเป็นปัญหาที่ประเทศพัฒนาแล้วประสบอยู่คือ สังคมต้องรับภาระเลี้ยงดูคนพิการหรือทุพพลภาพ (จารุพงษ์ สุผลากร, 2550)

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนอกจากจะรวดเร็วหลากหลายแล้วยังสลับซับซ้อน ทำให้องค์กรต่าง ๆ มีความจำเป็นที่จะต้องปรับตัวให้ทันต่อความกดดันของสภาพแวดล้อมในการบริหารงาน อุตสาหกรรม การวางระบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นจุดมุ่งหมายหนึ่งที่สำคัญในการทำให้พนักงานในองค์กรปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการทำงานให้เสร็จตามกำหนดเวลา และพนักงานมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยและพอใจผลประโยชน์ตอบแทนการทำงานอีกด้วย ในบรรดาปัจจัยทางการบริหารที่รู้จักกันโดยทั่วไป 4 ประการ ที่เรียกเป็นคำย่อว่า “4M’s” ซึ่งได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องจักรกล และการจัดการนั้น คนหรือมนุษย์มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะมีสติปัญญา ความสามารถ และศักยภาพในการใช้ปัจจัยการบริหารอื่น ๆ

อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุความสำเร็จได้ (นิริชรา สุทธิรักษ์, 2547) การจัดการทรัพยากรมนุษย์ก็เพื่อให้ได้คนดีมีความสามารถเข้ามาทำงาน จัดวางระบบการใช้คนให้เหมาะสมกับงานในหน่วยงาน และสถานที่ได้ทันตามเวลาที่ต้องการ จัดสภาพการทำงานให้มีความปลอดภัย สะดวกสบาย เพื่อรักษาคคนดีมีฝีมือไว้ให้ทำงานกับองค์กรได้นานที่สุด การจัดการทรัพยากรมนุษย์ยังมีบทบาททั้งป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมเบี่ยงเบนของพนักงาน รวมทั้งการฝึกอบรมมนิสัยและพัฒนาจิตใจให้เป็นพนักงานที่มีความสามารถ และมีความประพฤติอันเหมาะสมสอดคล้องกับวัฒนธรรมขององค์กร

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา เพื่อตอบสนองความต้องการ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ผลที่ตามมาคือ บุคลากรจะมีความศรัทธาและความเต็มใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร การบริหารทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรนั้นได้ ทั้งงานและกำลังใจ หากเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน จะพบปัญหาเรื่องความล่าช้าในการปฏิบัติงานของพนักงาน ส่งผลทำให้ปริมาณการผลิตไม่เป็นไปตามแผนการผลิตที่กำหนดไว้ และมีสินค้าเกิดการเสียหายระหว่างการผลิต การส่งมอบสินค้าไม่ตรงตามระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งล้วนแต่เป็นผลเสียและส่งผลกระทบต่อระดับองค์กรทั้งสิ้น จึงต้องการหาแนวทางในการวิเคราะห์ถึงสาเหตุของความต้องการที่เกิดขึ้นกับพนักงานในองค์กร และนำมาใช้ในการวางแผนบุคลากรให้เหมาะสมเพื่อนำไปสู่ผลสำเร็จอันเป็นเป้าหมายขององค์กร และเพื่อก่อให้เกิดแรงผลักดันหรือเป็นแรงจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมในองค์กร ถ้าได้มีการกระตุ้นให้พนักงานทำงานโดยวางแผนและเป้าหมาย ตั้งระดับของผลงานตามที่ควรจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยยกระดับมาตรฐานของผลงานของพนักงาน ซึ่งเมื่อได้ผลงานดีขึ้น ผู้บริหารก็พิจารณาผลตอบแทนที่ใกล้เคียงกับสิ่งที่พนักงานคาดหวังว่าจะได้ เช่นนี้นับว่าได้รับประโยชน์พร้อมกันทั้งฝ่ายผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

3. เพื่อระดับศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

คำถามการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา โดยมีคำถามการวิจัยดังนี้

1. พนักงานมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการด้านความปลอดภัยใน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา เป็นอย่างไร
2. พนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา มีระดับความคิดเห็นในการ จัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน เป็นอย่างไร
3. ผู้บริหารมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา เป็นอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา โดยกำหนดสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. พนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา มีความต้องการในการ จัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล
2. พนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา มีการจัดการด้านความ ปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานแตกต่างกัน ตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล
3. พนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา มีการปฏิบัติงานด้านความ ปลอดภัยของพนักงานแตกต่างกัน ตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา โดยกำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาพนักงาน และผู้บริหาร โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

2.1 เจริญปริมาณ

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ แผนกที่ปฏิบัติหน้าที่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ทำงาน

ตัวแปรตาม

ระดับความคิดเห็นของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ดังนี้

1. ความต้องการในการจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน ประกอบด้วย ด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านการยอมรับ ด้านลักษณะในการปฏิบัติงาน ด้านกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ด้านสภาพการทำงาน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านค่าตอบแทน ด้านสวัสดิการ ด้านความมั่นคง และความปลอดภัย

2. การจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน ประกอบด้วย ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงานจัดการความปลอดภัยในองค์กร ด้านการประสานงาน และด้านการควบคุม

3. การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน ประกอบด้วย ด้านการเตรียมการก่อนปฏิบัติงาน ด้านการตรวจสอบเครื่องจักร และด้านการป้องกันอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน

2.2 เจริญคุณภาพ

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ดังนี้

1. การจัดการความปลอดภัยของพนักงาน ประกอบด้วย ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงานจัดการความปลอดภัยในองค์กร ด้านการประสานงาน และด้านการควบคุม

2. การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน ประกอบด้วย ด้านการเตรียมการก่อนปฏิบัติงาน ด้านการตรวจสอบเครื่องจักร และด้านการป้องกันอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

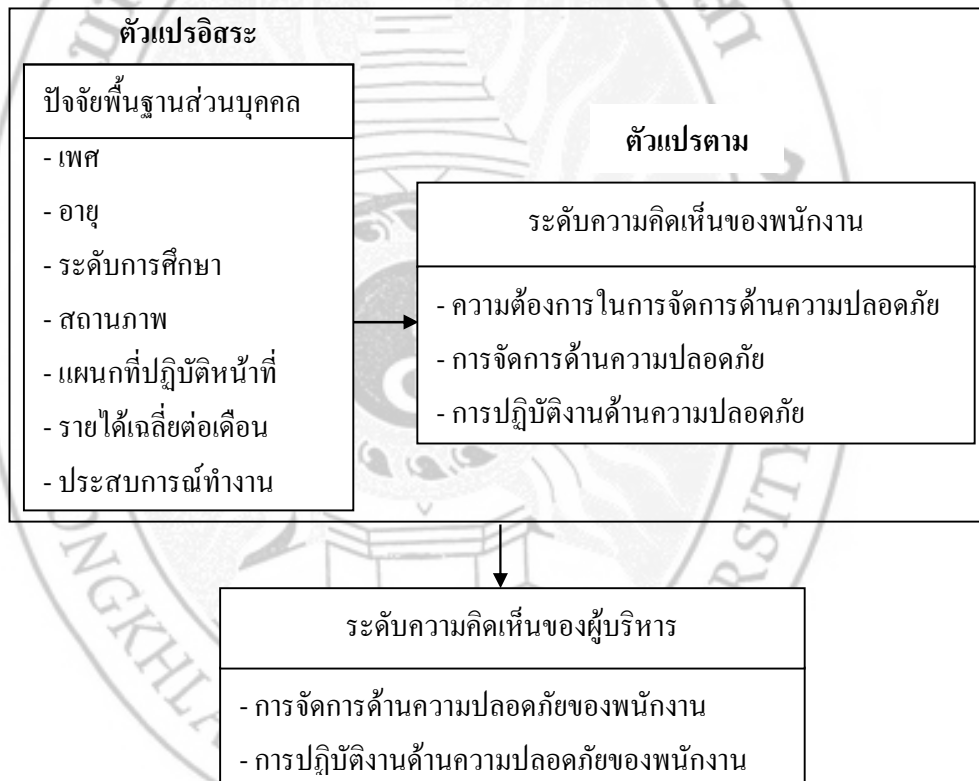
การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

4. ขอบเขตระยะเวลา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลวิจัยตั้งแต่เดือนกรกฎาคม-สิงหาคม พ.ศ. 2557

กรอบแนวคิดการวิจัย

การกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา โดยสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ แผนกที่ปฏิบัติหน้าที่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ทำงาน
2. ความสำเร็จในการทำงาน หมายถึง การที่บุคคลมีความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ การรู้จักป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้น จึงเกิดความรู้สึกพึงพอใจในผลงานที่มีความสำเร็จ
3. การยอมรับ หมายถึง การได้รับการยอมรับนับถือ ไม่ว่าจะเป็นผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน ผู้ที่มาขอคำปรึกษาจากบุคคลในหน่วยงานหรือบุคคลทั่วไป อาจอยู่ในรูปของการยกย่องชมเชย แสดงความยินดี การให้กำลังใจหรือการแสดงออกอื่น ๆ ที่ทำให้แสดงถึงการยอมรับในความสามารถ
4. ลักษณะในการปฏิบัติงาน หมายถึง งานที่น่าสนใจ งานที่ต้องอาศัยความริเริ่มสร้างสรรค์ ทำทนายให้ต้องลงมือทำหรือเป็นงานที่มีลักษณะทำตั้งแต่ต้นจนจบได้โดยลำพังผู้เดียว
5. กำหนดนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน หมายถึง การจัดการและการด้านความปลอดภัยในองค์กรที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
6. สภาพการทำงาน หมายถึง สภาพแวดล้อมที่ปฏิบัติงาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานทางร่างกาย สถานที่ทำงาน เช่น แสงเสียงอุณหภูมิ และอุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการทำงาน รวมถึงระยะเวลาการพักของพนักงาน
7. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน หมายถึง ความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานร่วมกันช่วยเหลือเกื้อกูลกันมีความรักสามัคคี มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน มีการพบปะสังสรรค์ ทั้งในด้านส่วนตัวและในด้านการงานต้องพึ่งพาอาศัยกัน
8. ค่าตอบแทน หมายถึง เงินเดือนหรือค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา โบนัส เป็นเงินพิเศษสำหรับตำแหน่งหน้าที่ในการทำงานที่เหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย
9. สวัสดิการ หมายถึง ผลประโยชน์ที่องค์กรจัดไว้สำหรับพนักงาน เช่น ที่พักอาศัย ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่ารักษาพยาบาล การตรวจสุขภาพประจำปีหรือชุดเครื่องแบบพนักงาน
10. ความมั่นคงและความปลอดภัย หมายถึง ความรู้สึกรับรองของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงในการทำงาน และความยั่งยืนของอาชีพหรือความมั่นคงขององค์กร และเกิดความปลอดภัยจากการปฏิบัติงานที่เป็นอยู่ได้
11. ด้านการวางแผน หมายถึง การคิดหรือเตรียมการล่วงหน้า เพื่อที่เตรียมไว้ก่อนการลงมือปฏิบัติ

12. ด้านการดำเนินงานจัดการความปลอดภัยในองค์กร หมายถึง การกำหนดนโยบาย การจัดองค์กรความปลอดภัยในการทำงาน ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจอันนำไปสู่ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

13. ด้านการประสานงาน หมายถึง การประสานงานกันในการตรวจเยี่ยม เพื่อควบคุมความเสียหาย โดยรายงานให้ผู้บริหารระดับสูงสุดรับทราบเกี่ยวกับความสูญเสียที่เกิดขึ้น โดยมีการจัดเตรียมบุคลากร เครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ และงบประมาณสำหรับดูแลแก้ไขความสูญเสีย

14. ด้านการควบคุม หมายถึง การควบคุมสุขภาพอนามัยตามเกณฑ์มาตรฐานการดำเนินการ โดยการค้นหาสาเหตุของอุบัติเหตุ เพื่อการเตรียมการรับเหตุฉุกเฉิน

15. การเตรียมการก่อนการปฏิบัติงาน หมายถึง การเตรียมตัวของพนักงานก่อนการปฏิบัติงาน เพื่อการทำงานอย่างปลอดภัยป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุระหว่างการปฏิบัติงาน

16. การตรวจสอบเครื่องจักร หมายถึง การตรวจสอบเครื่องจักร อุปกรณ์ต่าง ๆ ของพนักงานที่เหมาะสมและสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพพร้อมใช้งานได้อย่างปลอดภัย

17. การป้องกันอุบัติเหตุในขณะที่ปฏิบัติงาน หมายถึง การหามาตรการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุในการทำงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ซึ่งประโยชน์ในการวิจัยดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงระดับความคิดเห็น และความแตกต่างของความต้องการในการจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

2. ทำให้ทราบถึงการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน และเป็นแนวทางในการตัดสินใจให้กับผู้บริหาร เพื่อปรับปรุง พัฒนา และเพิ่มผลผลิตในอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา หรืออุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ค้นคว้าทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอเรียงลำดับตามหัวข้อดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัย
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุ
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
4. อุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัย

1. ความหมายของการจัดการ

ศาสตราจารย์ (2550) กล่าวไว้ว่า แนวคิดการจัดการแต่ละแนวคิดมีเป้าหมายไปในทิศทางเดียวกันคือ การทำงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ทางการจัดการ ซึ่งรวมถึงกิจกรรม 4 ประการ ได้แก่ การวางแผน การจัดการ การชี้นำ และการควบคุม นอกจากนี้กิจกรรมการจัดการให้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ เช่น การตัดสินใจในการบริหารจัดการ การจัดการเชิงกลยุทธ์ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การบริหารกลุ่ม และการจัดการในสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศ ดังภาพ 2

ภาพ 2 แสดงกระบวนการจัดการ

ที่มา: ศาสตราจารย์, 2550

จากภาพ 2 ได้แสดงกระบวนการจัดการ ดังนี้

1. การวางแผน เป็นการกำหนดหน้าที่การงานที่ต้องปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยกำหนดว่าจะดำเนินการอย่างไรและดำเนินการเมื่อไร เพื่อให้ความสำเร็จตามแผนที่วางไว้ การวางแผนต้องควบคุมทั้งในระยะสั้น และระยะยาว

2. การจัดองค์กร เป็นการมอบหมายงานให้บุคคลในแผนกหรือฝ่ายได้ปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนที่วางไว้ เมื่อแผนกหรือฝ่ายประสบความสำเร็จก็จะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จไปด้วยดี

3. การชี้นำ เป็นการจูงใจในการชักนำเพื่อกระตุ้นชี้นำทิศทางให้ดำเนินไปสู่เป้าหมาย โดยการเพิ่มผลผลิต และเน้นมนุษย์สัมพันธ์ทำให้เกิดระดับผลผลิตในระยะยาวที่สูงกว่าภาวะงาน

4. การควบคุม เป็นภาระหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินผลการดำเนินงาน เปรียบเทียบผลงานปัจจุบันกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ และทำการตัดสินใจไปตามเกณฑ์หรือไม่

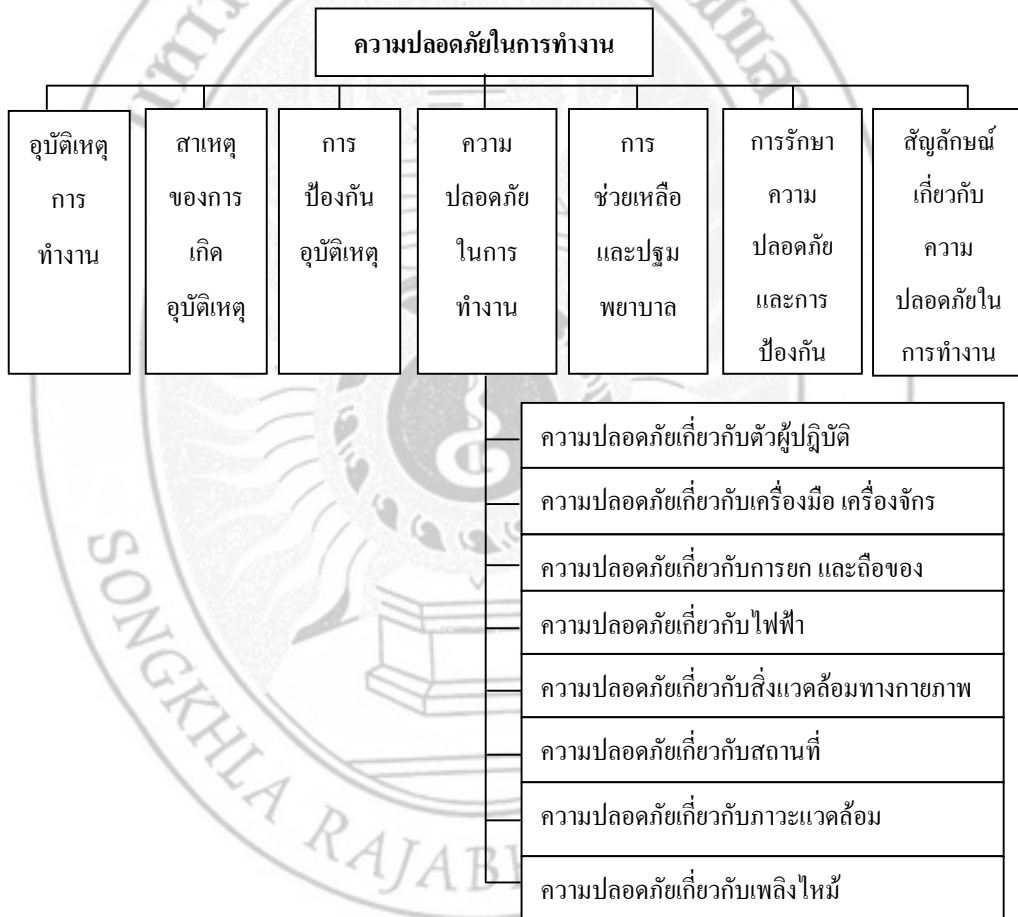
วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2554) กล่าวว่าไว้ว่า แนวคิดการจัดการนิยมใช้ในภาคเอกชนหรือภาคธุรกิจ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อมุ่งแสวงหากำไร หรือกำไรสูงสุด สำหรับผลประโยชน์ที่จะตกแก่สาธารณะถือเป็นวัตถุประสงค์รองหรือเป็นผลพลอยได้ เช่น การนำแนวคิดผู้บริหารสูงสุด หรือ ซีอีโอ มาปรับใช้ในวงราชการ การบริหารราชการด้วยความรวดเร็ว การลดพิธีการที่ไม่จำเป็น การลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการ และการจูงใจด้วยการให้รางวัลตอบแทน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ภาครัฐก็ทำได้ทำประโยชน์ให้แก่สาธารณะหรือประชาชนได้เช่นกัน เช่น จัดโครงการคืนกำไรให้สังคม ด้วยการลดราคาสินค้า ขายสินค้าราคาถูก หรือการบริจาคเงินช่วยเหลือสังคม เป็นต้น

วรรณพร พุทธภูมิพิทักษ์ และคณะ (2554) กล่าวว่าไว้ว่า แนวคิดการจัดการถือเป็นสมองขององค์กร ในการที่องค์กรจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จำเป็นต้องมีกระบวนการจัดการที่ดี รวมทั้งต้องอาศัยการวางแผนและการตัดสินใจของฝ่ายจัดการ ซึ่งพิจารณาจากข้อมูลต่าง ๆ โดยทั่วไป การจัดการ หมายถึง การทำงานให้สำเร็จ

จากความหมายการจัดการสรุปได้ว่า การทำให้กลุ่มบุคคลในองค์กรเข้ามาทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันขององค์กร การจัดการประกอบด้วย การวางแผน การจัดการองค์กร การสรรบุคลากร การนำหรือการสั่งการ และการควบคุมองค์กรหรือความพยายามที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน การจัดการทรัพยากรประกอบด้วย การใช้งานและการจัดวางบุคคล การเงิน เทคโนโลยี และทรัพยากรธรรมชาติ

2. แนวคิดและทฤษฎีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงาน

สถาบันความปลอดภัยในการทำงานแห่งประเทศไทย (2551) ได้กล่าวว่า การปฏิบัติงานในโรงงานสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงเสมอคือ ความปลอดภัย โดยเฉพาะการผลิตในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายในการทำงาน หากการป้องกันไม่รัดกุมเพียงพอก็จะก่อให้เกิดความเสียหายทั้งผู้ปฏิบัติงาน วัสดุดิบ และเครื่องจักรในการผลิต อุบัติเหตุส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากเครื่องจักร โดยการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และความประมาทของผู้ปฏิบัติงานเอง นอกจากนี้แล้วสภาพแวดล้อมในการทำงานก็ก่อให้เกิดอันตรายได้ เช่น การวางผังโรงงาน อากาศ แสงสว่าง เสียง สิ่งเหล่านี้หากความบกพร่องและผิดมาตรฐานที่กำหนดไว้ ดังภาพ 3

ภาพ 3 แสดงลักษณะความปลอดภัยในการทำงาน

ที่มา: สถาบันความปลอดภัยในการทำงานแห่งประเทศไทย, 2551

จากภาพ 3 แสดงลักษณะความปลอดภัยในการทำงาน แบ่งเป็นประเภท ดังนี้

1. ความปลอดภัยเกี่ยวกับตัวผู้ปฏิบัติงาน ที่เหมาะสมเกี่ยวกับเครื่องแบบในการปฏิบัติกับเครื่องจักร เช่น เสื้อและกางเกงที่เป็นชิ้นเดียวกันอยู่ในสภาพที่เรียบร้อย ต้องใส่รองเท้าหุ้มส้นหรือรองเท้าบูต เพื่อป้องกันเศษโลหะที่มุดตำ ไม่ควรใส่เครื่องประดับ เช่น สร้อยคอ นาฬิกา แหวน เป็นต้น ฉะนั้นพนักงานควรสวมหมวก สวมแว่นตา เพื่อป้องกันเศษโลหะกระเด็นเข้าตา เช่น การเจียรในงาน หรือแสงเชื่อมโลหะ ควรสวมหมวกในกรณีปฏิบัติงานเกี่ยวกับเคมี สภาพการทำงานที่มีเสียงดัง ควรสวมที่ครอบหู การประพาดดินโดยทั่วไป เช่น การเดินไปโรงงานควรระมัดระวังอยู่เสมอ ไม่ทอดลงใช้เครื่องจักรก่อนได้รับอนุญาต ไม่หยอกล้อหรือเล่นกันขณะปฏิบัติงานอันจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างยิ่ง และปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในโรงงานโดยเคร่งครัด

2. ความปลอดภัยเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องจักร ในโรงงานอุตสาหกรรมต้องใช้ให้ถูกวิธีและให้เหมาะสมกับงาน เพราะอาจเกิดอุบัติเหตุได้ เครื่องมือต่าง ๆ เหล่านี้ ได้แก่ ค้อน ไขควง คีม ตะไบ เลื่อย อุปกรณ์ร่างแบบต่าง ๆ เช่น เหล็กขีด วงเวียน ฯลฯ เครื่องจักรกล เครื่องทุ่นแรง สามารถช่วยให้ทำงานได้ตามต้องการ ประหยัดเวลา แรงงาน ทำงานได้มากขึ้น ในขณะที่เดียวกันถ้าไม่รู้จักรู้ใช้อันตรายจากเครื่องจักรมากพอกับประโยชน์ของเครื่องจักรในการใช้เครื่องมือ เครื่องจักร เช่น วงเวียน เหล็กขีด อย่าเก็บหรือพกไว้ในกระเป๋าเสื้อหรือกางเกง ต้องตรวจดูชิ้นงานหรือใบมีดตัดต่าง ๆ จะต้องยึดแน่นและถูกต้องก่อนทำงานเสมอ ไม่ควรใช้เครื่องมือที่ชำรุด เช่น ค้อนที่บิ่นหรือแตกเพราะจะทำให้เกิดความผิดพลาดขณะทุบหรือตีชิ้นงานได้ เมื่อจะเดินเครื่องจักร ผู้ใช้ต้องรู้เสียก่อนว่าจะหยุดเครื่องอย่างไร การเปลี่ยนความเร็วรอบของเครื่องจักรหรือเปลี่ยนสายพาน เพื่อองจะต้องหยุดเครื่องและตัดสวิตซ์ออกก่อนทุกครั้ง เมื่อปฏิบัติงานเสร็จแล้วต้องตัดสวิตซ์ไฟฟ้าออกทุกครั้ง ขณะทำงานบนที่สูงต้องผูกมัดหรือเก็บเครื่องมือให้ปลอดภัย เพื่อป้องกันไม่ให้หล่นลงมาโดนคนที่อยู่ล่างได้

3. ความปลอดภัยเกี่ยวกับการยกและถือของ การยกของหนักอาจทำให้อันตรายร้ายแรงได้ ควรช่วยกันหรือใช้เครื่องมือยกและเมื่อยยกของหนัก ๆ จากพื้นอย่าใช้หลังยกให้ใช้กล้ามเนื้อที่ขา ยกขึ้นแล้วก่อนจะเดินจะต้องมองเห็นข้างหน้าและข้าง ๆ รอบตัว การยกของควรใช้กำลังกล้ามเนื้อที่ต้นขาโดยยืนในท่าที่รับน้ำหนักได้สมดุล เช่น งอเข่า หลังตรง ก้มหน้า จับของให้แน่นแล้วยืดขาขึ้น พยายามหลีกเลี่ยงการยกของมีคม

4. ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า อันตรายจากไฟฟ้าคือ การถูกไฟฟ้าดูด ส่วนใหญ่เกิดจากการขาดความระมัดระวังต่อการใช้ไฟฟ้า การถูกไฟฟ้าดูดจากการทำให้

กระแสไฟฟ้าผ่านร่างกาย สาเหตุที่ไฟฟ้าเลือกไหลผ่านร่างกายคือ ไฟฟ้าชอบเส้นทางที่สามารถไหลลงดินได้สะดวกที่สุด อันตรายจากการถูกไฟฟ้าดูด ดังนี้

4.1 กล้ามเนื้อหน้าอกเกิดการหดตัวมีผลต่อเนื้อเยื่อทำให้หายใจไม่ออกจนถึงสลบหรือตาย ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ถูกไฟดูด ศูนย์รวมประสาทเกิดเป็นอัมพาตไปชั่วขณะโดยเฉพาะระบบประสาทกลางที่ควบคุมการทำงานของหัวใจถูกกระทบกระเทือน ทำให้การเต้นของหัวใจไม่เป็นปกติมีผลทำให้การสูบน้ำคืดโลหิต ไปเลี้ยงสมองชะงักและถึงแก่ความตายความร้อนเนื่องจากกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านร่างกายจนเป็นการทำลายระบบเนื้อเยื่อประสาทและกล้ามเนื้อ

4.2 ข้อควรระวังในการทำงานไฟฟ้า อย่าทำงานกับสายไฟฟ้า ถ้าหลีกเลี่ยงที่ต้องทำงานกับสายไฟที่มีไฟไม่ได้ต้องใช้เครื่องมือที่มีการหุ้มฉนวนอย่างดี ก่อนลงมือทำงานให้ตรวจสอบให้แน่ใจว่า ไม่มีไฟฟ้าในวงจรแล้ว เมื่อยกสวิตช์ตัดไฟฟ้าในวงจรแล้ว ควรมีป้ายเตือนว่ากำลังซ่อมแซมห้ามสับสวิตช์ลง การทำงานก่อสร้างหรือติดตั้งปั้นจั่นใกล้สายไฟฟ้าแรงสูง ควรแจ้งการไฟฟ้าให้ป้องกันเสียก่อน

5. ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (แสง เสียง และความร้อน) เป็นสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่อยู่รอบตัวคนงานในขณะทำงานมีหลายชนิด เช่น ความร้อน ความเย็น เสียง การสั่นสะเทือน รังสี แสงสว่าง เป็นต้น อาจจะทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของคนงานได้ดังนี้

5.1 อันตรายจากเสียงที่เป็นอันตรายต่อระบบฟังเสียงของมนุษย์ ขึ้นอยู่กับระยะเวลา ความถี่และระดับของเสียงที่เป็นอันตรายต่อระบบการรับฟังกำหนดว่าสูงกว่า 90 เดซิเบล

5.2 ผลกระทบของเสียงต่อคนทำงาน ทำให้เกิดการสูญเสียการทำให้ได้ยิน แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ การได้ยินแบบชั่วคราว และได้ยินแบบถาวร

5.3 การป้องกันและควบคุมอันตรายจากเสียง การควบคุมที่แหล่งเสียงโดยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง บำรุงรักษาเครื่องจักร เครื่องมือที่เป็นต้นกำเนิดเสียง เพื่อให้มีเสียงดังน้อยที่สุด เช่น บำรุงรักษาเครื่องจักรให้มีสภาพที่ดีอยู่เสมอ การควบคุมทางผ่านของเสียงโดยการใช้วัสดุกันระหว่างแหล่งเสียงกับตัวพนักงานหรือใช้วัสดุดูดซับเสียงบุผนังป้องกันการสะท้อนของเสียง การควบคุมและป้องกันที่ตัวพนักงาน โดยการใช้ปลั๊กอุดหูหรือที่ครอบหู

5.4 อันตรายจากแสง การทำงานในบริเวณที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอ นอกจากจะทำให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เช่น ทำให้สายตาสาย ยังมีผลต่อเนื้อเยื่อทำให้เกิดอุบัติเหตุ เพราะว่าถ้าทำงานในบริเวณที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอจะทำให้ร่างกายเกิดการง่วงนอน ทำให้ทำงานผิดพลาด โดยเฉพาะ เครื่องจักรจะเกิดอุบัติเหตุได้ และในงานที่มีแสงจ้าเกินไป เช่น งานเชื่อมโลหะ ถ้าไม่มีอุปกรณ์ตัดแสงจะทำให้ตาได้รับแสงสว่างมากเกินไปจะทำให้ตาบอดได้

5.5 การป้องกันและควบคุมอันตรายจากแสงด้วยการควบคุมที่จุดกำเนิด เช่น แสงมากเกินไปควรปิดกั้นแสง โดยการเลือกใช้และจัดหาแว่นตาที่เหมาะสมและถูกต้องกับสภาพอันตราย ออกแบบแสงสว่างให้ถูกต้อง บำรุงรักษาหลอดไฟให้อยู่ในสภาพที่ดี การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล เช่น แว่นตา และหมวก เป็นต้น

5.6 อันตรายจากความร้อนในการทำงานจะได้รับความร้อน 2 ทาง คือ ภายในร่างกาย และภายนอกร่างกาย เช่น ความร้อนจากเตาหลอมโลหะ เป็นต้น เมื่อร่างกายได้รับความร้อนหรือสร้างความร้อนก็จำเป็นที่จะต้องถ่ายเทออกไปเพื่อรักษาสมดุลของร่างกาย โดยปกติอุณหภูมิของร่างกายจะอยู่ที่ 37 องศาเซลเซียส หากร่างกายไม่สามารถรักษาสมดุลของระบบควบคุมความร้อนได้ ก็จะทำให้เกิดการผิดปกติหรือความเจ็บปวดได้ เช่น ทำให้อ่อนเพลีย และมีศีรษะ ร่างกายขาดน้ำ เป็นตะคริว ทำให้เป็นลมหมดสติและตาย เป็นต้น

5.7 การป้องกันอันตรายที่เกิดจากความร้อน โดยแยกแหล่งความร้อนออกจากโรงงาน ปิดกั้นแหล่งต้นกำเนิดเข้ามาในโรงงาน การป้องกันตัวคนให้ใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล เลือกคนงานที่มีความแข็งแรง และความอดทนสูงทำงานเกี่ยวกับความร้อนให้จัดน้ำและเกลือเพื่อลดความกระหายน้ำ และการเสียน้ำ ซึ่งจะทำให้อ่อนเพลียน้อยลงได้

6. ความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ รักษาพื้นที่ให้สะอาดปราศจากน้ำมัน จาระบีหรือของเหลวต่าง ๆ ถ้ามีอะไรหกหรือราดลงบนพื้นให้เช็ดทันทีเพื่อป้องกันไม่ให้คนอื่นมาเหยียบลื่น ล้มทางเดินระหว่างเครื่องจักรไม่ควรให้มีสิ่งใดวางเกะกะ จะทำให้ผู้ผ่านมาสะดุดเกิดอุบัติเหตุได้ อย่างทั้งเครื่องมือและงานไวบนโต๊ะหรือเครื่องจักร แม้ว่าเครื่องนั้นจะไม่หมุน เพราะอาจตกลงไปทำอันตรายกับเท้าได้ เก็บเครื่องมือให้เป็นระเบียบทุกครั้งหลังการใช้งาน

7. ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม (สารเคมี) การนำสารเคมีใช้เพื่อการผลิตเครื่องอุปโภคและบริโภค จะพบทั้งในภาคเกษตรกรรมในรูปของปุ๋ย สารปราบศัตรูพืช สารเร่ง การเจริญเติบโตของพืชในภาคอุตสาหกรรมทุกสาขา ได้นำสารเคมีมาใช้ในการผลิต ผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมี จะต้องคลุกคลีกับสารเคมีที่แตกต่างกันออกไป ทั้งชนิด ปริมาณ สารเคมีชนิดต่าง ๆ อาจอยู่ในรูปของก๊าซ ไอระเหย ฝุ่น คิวบิก ละออง การเข้าสู่ร่างกายของสารเคมี เข้าได้ 3 ทาง คือ จากการหายใจ ทางผิวหนัง จากการรับประทาน การจับถ่ายสารเคมี จับออกได้ 7 ทาง คือ ทางลมหายใจ ทางปัสสาวะ ทางอุจจาระ ทางเหงื่อ น้ำตา ทางน้ำนม น้ำลาย ดังนี้

7.1 อันตรายของสารเคมี ทำให้ขาดอากาศหายใจ เช่น ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ คาร์บอนมอนนอกไซด์ ไนโตรเจน ไซยาไนต์ และอันตรายต่อระบบประสาท เช่น ตะกั่วปรอท แมงกานีส ทำให้ระคายเคือง เช่น กรด ด่าง คลอรีน แอมโมเนีย และอันตรายต่อโลหิต เช่น เบนซิน ตะกั่ว และการเปลี่ยนแปลงกระบวนการเมตาบอลิซึม เช่น ฝุ่น ทราช แอสเบสตอส เป็นต้น

7.2 การป้องกันอันตรายจากสารเคมี การป้องกันที่แหล่งกำเนิด เช่น การใช้สารเคมีอื่นที่มีพิษน้อยกว่าแทน เปลี่ยนกระบวนการผลิตใหม่ แยกกระบวนการผลิตที่มีอันตรายออกต่างหาก สร้างที่ปกปิดกระบวนการผลิตหรือแหล่งของสารเคมีให้มีมิดชิด ติดตั้งระบบดูดอากาศเฉพาะที่ บำรุงรักษาเครื่องจักรและอุปกรณ์ให้อยู่เสมอ การป้องกันทางผ่านของสารเคมี เช่น การบำรุงรักษา สถานที่ทำงานให้สะอาดเรียบร้อย เพื่อไม่ให้เป็นที่สะสมของสารเคมี การติดตั้งระบบระบายอากาศทั่วไป เพิ่มระยะทางระหว่างแหล่งกำเนิดของสารเคมีกับตัวบุคคลที่อาจจะได้รับอันตรายจากสารเคมีให้ห่างกันออกไปมากขึ้น ตรวจสอบระดับหรือปริมาณของสารเคมีในบรรยากาศของการทำงานเป็นการป้องกันที่ตัวบุคคล เช่น ให้ความศึกษาและอบรมแก่ผู้ปฏิบัติงานให้ทราบถึงอันตรายจากสารเคมี การลดชั่วโมงการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีที่เป็นอันตรายให้สั้นลง การหมุนเวียนหรือการสับเปลี่ยนหน้าที่การทำงานให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานอยู่ในห้องควบคุมพิเศษ ตรวจสอบสภาพร่างกายผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมี การใช้เครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

8. ความปลอดภัยเกี่ยวกับเพลิงไหม้ ผู้ปฏิบัติงานทุกคนต้องรู้ว่าเครื่องดับเพลิงอยู่ที่ไหน จะใช้อย่างไรเมื่อใดจะต้องรู้ว่าเรียกหน่วยดับเพลิงอย่างไร ควรซ้อมการดับเพลิงเป็นระยะสม่ำเสมอ

จากสถาบันความปลอดภัยในการทำงานแห่งประเทศไทยสรุปได้ว่า การรักษาความปลอดภัยในการทำงานของการควบคุมพนักงาน เครื่องจักร วัสดุ ตลอดจนวิธีการทำงานเพื่อให้สภาพการทำงานไม่ก่อให้เกิดความเสียหายในทรัพย์สินหรือการบาดเจ็บต่อพนักงาน การสร้างความปลอดภัยของตัวบุคคล โดยให้ความรู้และฝึกอบรม จัดคนให้ทำงานตามความถนัดให้การสนับสนุนด้านการรักษาความปลอดภัยสร้างแรงจูงใจวิธีปฏิบัติ เพื่อความปลอดภัยในการเตรียมการปฏิบัติหลังการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามจะต้องถูกโทษ เพื่อให้เกิดความสำเร็จ และหลีกเลี่ยงการทำงานที่ไม่ถูกต้องหรือเป็นอันตราย

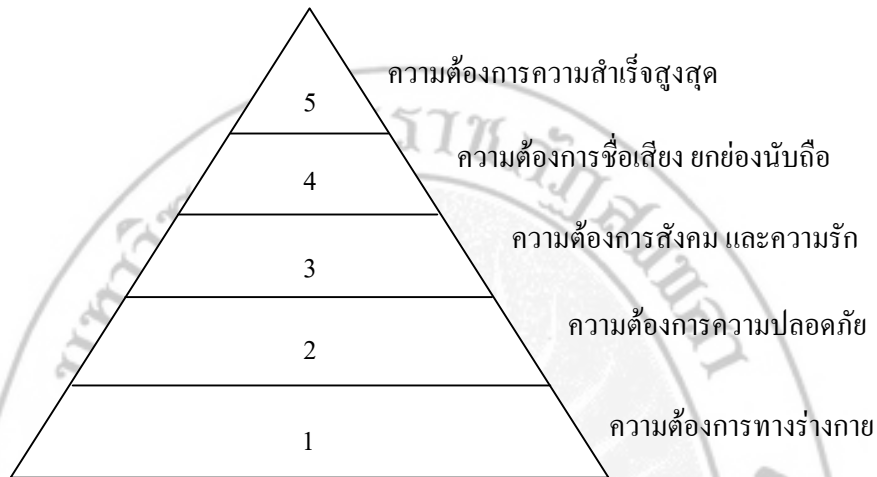
3. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์

มาสโลว์ (1970) เป็นนักจิตวิทยาในกลุ่มมนุษยนิยมเชื่อว่า พฤติกรรมของมนุษย์เป็นจำนวนมากสามารถอธิบายโดยใช้แนวโน้มของบุคคลในการค้นหาเป้าหมายที่จะทำให้ชีวิตของเขาได้รับความต้องการความปรารถนา และได้รับสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง เป็นความจริงที่จะกล่าวว่ากระบวนการของแรงจูงใจเป็นหัวใจของทฤษฎีบุคลิกภาพของมนุษย์

มาสโลว์ เชื่อว่า มนุษย์เป็นสัตว์ที่มีความต้องการ และเป็นการยากที่มนุษย์จะไปถึงขั้นของความพึงพอใจอย่างสมบูรณ์ ในทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ เมื่อบุคคลปรารถนาที่จะได้รับความพึงพอใจและเมื่อบุคคลได้รับความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งแล้วก็จะยังคงเรียกร้องความพึงพอใจสิ่งอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งถือเป็นคุณลักษณะของมนุษย์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความต้องการจะได้รับ

สิ่งต่าง ๆ อยู่เสมอ มาสโลว์ กล่าวว่า ความปรารถนาของมนุษย์ นั้นคิดตัวมาแต่กำเนิดและความปรารถนาเหล่านี้ จะเรียงลำดับขั้นของความปรารถนา โดยลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์

ดั่งภาพ 4

ภาพ 4 แสดงลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์

ที่มา: ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553

จากภาพ 4 แสดงลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ มีการเรียงลำดับขั้นความต้องการที่อยู่ในขั้นต่ำสุดจะต้องได้รับความพึงพอใจเสียก่อนบุคคลจึงจะสามารถผ่านพ้นไปสู่ความต้องการที่อยู่ในขั้นสูงขึ้นตามลำดับดังนี้

ลำดับขั้นที่ 1 ความต้องการทางร่างกาย เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่มีอำนาจมากที่สุดและสังเกตเห็นได้ชัดที่สุดจากความต้องการทั้งหมดเป็นความต้องการที่ช่วยการดำรงชีวิตได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำดื่ม ออกซิเจน การพักผ่อนนอนหลับ ความต้องการทางเพศ ความต้องการความอบอุ่น ตลอดจนความต้องการที่จะถูกกระตุ้นอวัยวะรับสัมผัสแรงขับของร่างกายเหล่านี้ จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับความอยู่รอดของร่างกาย และของอินทรีย์ ความพึงพอใจที่ได้รับในขั้นนี้ จะกระตุ้นให้เกิดความต้องการในขั้นที่สูงกว่าและถ้าบุคคลใดประสบความล้มเหลวที่จะสนองความต้องการพื้นฐานนี้ ก็จะไม่ได้รับการกระตุ้นให้เกิดความต้องการในระดับที่สูงขึ้นอย่างใดก็ตาม ถ้าความต้องการอย่างหนึ่งยังไม่ได้รับความพึงพอใจ บุคคลก็จะอยู่ภายใต้ความต้องการนั้นตลอดไป ซึ่งทำให้ความต้องการอื่น ๆ ไม่ปรากฏหรือกลายเป็นความต้องการระดับรองลงไป

ลำดับขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับความพึงพอใจแล้ว บุคคลก็จะพัฒนาการไปสู่ขั้นใหม่ต่อไป ซึ่งขั้นนี้เรียกว่า ความต้องการความปลอดภัย หรือความรู้สึกมั่นคง มาสโลว์ กล่าวว่าความต้องการความปลอดภัยนี้ จะสังเกตได้ง่ายในทารกและในเด็กเล็ก ๆ ต้องการความช่วยเหลือและต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น ตัวอย่างทารกจะรู้สึกกลัวเมื่อถูกทิ้งไว้ให้อยู่ตามลำพังหรือเมื่อเขาได้ยินเสียงดัง ๆ แสงสว่างมาก ๆ แต่ประสบการณ์และการเรียนรู้จะทำให้ความรู้สึกกลัวหมดไป ความต้องการความปลอดภัยจะยังมีอิทธิพลต่อบุคคลแม้ว่าจะผ่านพ้นวัยเด็กไปแล้ว แม้ในบุคคลที่ทำงานในฐานะเป็นผู้คุ้มครอง เช่น ผู้รักษาเงินนักบัญชีหรือทำงานเกี่ยวกับการประกันต่าง ๆ และผู้ที่ทำหน้าที่ให้การรักษาพยาบาลเพื่อความปลอดภัยของผู้อื่น เช่น แพทย์ พยาบาล แม้กระทั่งคนชรา บุคคลทั้งหมดที่กล่าวมานี้ จะเฝ้าหาความปลอดภัยด้วยกันทั้งสิ้น ศาสนาและปรัชญาที่มนุษย์ยึดถือทำให้เกิดความรู้สึกมั่นคง เพราะทำให้บุคคลได้จัดระบบของตัวเองให้มีเหตุผลและวิถีทางที่ทำให้บุคคลรู้สึกปลอดภัยมีความต้องการความปลอดภัย ในเรื่องอื่น ๆ จะเกี่ยวข้องกับการเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ สงคราม อาชญากรรม น้ำท่วม แผ่นดินไหว การจลาจล ความสับสนไม่เป็นระเบียบของสังคม และเหตุการณ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกับสภาพเหล่านี้

ลำดับขั้นที่ 3 ความต้องการสังคมและความรัก เป็นความต้องการขั้นที่ 3 ความต้องการนี้จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการทางด้านร่างกายและความต้องการความปลอดภัยได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลต้องการได้รับสังคมและความรักโดยการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวหรือกับผู้อื่นสมาชิกภายในกลุ่มจะเป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับบุคคลกล่าวคือ บุคคลจะรู้สึกเจ็บปวดมากเมื่อถูกทอดทิ้งไม่มีใครยอมรับหรือถูกตัดออกจากสังคมไม่มีเพื่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจำนวนเพื่อน ๆ ญาติพี่น้องสามีหรือภรรยาหรือลูก ๆ ได้ลดน้อยลงไป นักเรียนที่เข้าโรงเรียนที่ห่างไกลบ้านจะเกิดความต้องการเป็นเจ้าของอย่างยิ่งและจะแสวงหาอย่างมากที่จะได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน มาสโลว์ ยังว่าความต้องการความรักของคนจะเป็นความรักที่เป็นไปในลักษณะทั้งการรู้จักให้ความรักต่อผู้อื่นและรู้จักที่จะรับความรักจากผู้อื่น การได้รับความรักและได้รับการยอมรับจากผู้อื่นเป็นสิ่งที่ ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าบุคคลที่ขาดความรักก็จะรู้สึกว่าชีวิตไร้ค่ามีความรู้สึกอ้างว้างและเคียดแค้น

ลำดับขั้นที่ 4 ความต้องการชื่อเสียง ยกย่องนับถือ เมื่อความต้องการได้รับความรักและการให้ความรักแก่ผู้อื่นเป็นไปอย่างมีเหตุผลและทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจแล้ว พลังผลักดันในขั้นที่ 3 ก็จะลดลงและมีความต้องการในขั้นต่อไปมาแทนที่กล่าวคือ มนุษย์ต้องการที่จะได้รับความนับถือยกย่องออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นความต้องการนับถือตนเอง เป็นความต้องการอำนาจ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความแข็งแรง ความสามารถในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ไม่ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น ความเป็นอิสระ ทุกคนต้องการที่จะรู้สึกว่าเขามีคุณค่าและมีความสามารถที่จะประสบ

ความสำเร็จในงานภารกิจต่าง ๆ และมีชีวิตที่เด่นดัง ส่วนลักษณะที่ 2 เป็นความต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น เป็นความต้องการมีเกียรติยศ การได้รับการยกย่อง การยอมรับ ความสนใจ มีชื่อเสียงเป็นที่กล่าวขานและเป็นที่ยอมรับยินดี ซึ่งทำให้รู้สึกว่าคุณค่าความสามารถของเขาได้รับการยอมรับจากผู้อื่น ความต้องการได้รับความนับถือยกย่องก็เป็นเช่นเดียวกับธรรมชาติของลำดับขั้นในเรื่องความต้องการด้านแรงจูงใจตามทัศนะของมาสโลว์ ในเรื่องอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นภายในจิตนั้นคือ บุคคลจะแสวงหาความต้องการ ได้รับการยกย่อง เมื่อภายหลังจากความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของได้รับการตอบสนองความพึงพอใจของเขาแล้ว และมาสโลว์ กล่าวว่ามันเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ที่บุคคลจะย้อนกลับจากระดับขั้นความต้องการในขั้นที่ 4 กลับไปสู่ระดับขั้นที่ 3 อีกถ้าความต้องการระดับขั้นที่ 3 ซึ่งบุคคลได้รับไว้แล้วนั้นถูกกระทบกระเทือนหรือสูญสลายไปทันทีทันใด

ลำดับขั้นที่ 5 ความต้องการความสำเร็จสูงสุดถึงลำดับขั้นสุดท้าย ถ้าความต้องการลำดับขั้นก่อน ๆ ได้ทำให้เกิดความพึงพอใจอย่างมีประสิทธิภาพ ความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงก็จะเกิดขึ้น มาสโลว์ อธิบายความต้องการเข้าใจตนเองอย่างแท้จริงว่าเป็นความปรารถนาในทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งบุคคลสามารถจะได้รับอย่างเหมาะสมบุคคลที่ประสบผลสำเร็จในขั้นสูงสุดนี้ จะใช้พลังอย่างเต็มที่ในสิ่งที่ท้าทายความสามารถและศักยภาพ และมีความปรารถนาที่จะปรับปรุงตนเอง จะกระทำพฤติกรรมตรงกับความสามารถของตน

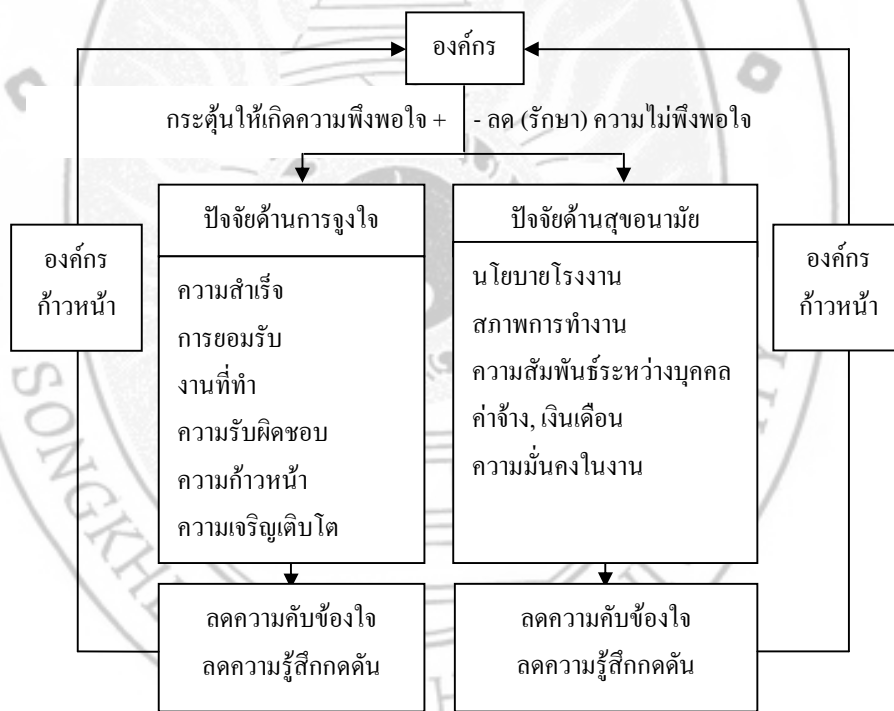
จากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ สรุปได้ว่า ความต้องการของมนุษย์นั้นเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และจะตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงขององค์กร พร้อมทั้งยืนยันว่า ลำดับขั้นของความต้องการนี้ เป็นแรงขับพื้นฐานที่จะจูงใจให้แต่ละบุคคลเข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรและไม่คิดโยกย้ายเปลี่ยนงาน แต่กลับที่จะมุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรในการนำทฤษฎีนี้ไปใช้ในองค์กร จำเป็นต้องคำนึงถึงหลักของการสร้างแรงจูงใจ กล่าวคือ ความต้องการใดที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เกิดแรงจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป ดังนั้นหากจำเป็นต้องจูงใจด้วยความต้องการในลำดับขั้นต่อไป จึงจะสามารถชักจูงให้เกิดพฤติกรรมได้

4. ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮอรัชเบอร์ก

เฮอรัชเบอร์ก (1995) เป็นนักจิตวิทยาอีกผู้หนึ่งที่มุ่งมั่นศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการทำงาน ผลงานในเรื่องนี้มีปรากฏแพร่หลายมาตั้งแต่ ปี ค.ศ.1966 และ ค.ศ.1968 ปัญหาที่เฟื่องฟูตนเองอยู่เสมอคือ ทำอย่างไรจะจูงใจคนในการทำงานได้เป็นอย่างดี เห็นว่าการให้ค่าแรงค่าทำให้คนงานไม่พอใจ แต่การให้ค่าแรงสูงก็มีได้ทำให้คนงานอยากทำงานหนักขึ้น เงินมิใช่สิ่งจูงใจสูงสุดจะทำให้คนงานทำงานได้มากกว่าเดิม แม้เงินจะมีความสำคัญก็ตามขณะเดียวกันความมั่นคงและบรรยากาศ

ที่ดีในองค์กรก็มีไม่ใช่ สิ่งจูงใจสูงสุดอีกเช่นเดียวกัน ทฤษฎีของเฮอรัชเบอร์เกอร์ เน้นอธิบาย และให้ความสำคัญกับปัจจัย 2 ประการ ได้แก่ การจูงใจ และสุขอนามัย มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของงานเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งผู้บริหารองค์กรควรพิจารณาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารคน และบริหารงาน

เฮอรัชเบอร์เกอร์ ได้ทำการศึกษาโดยสัมภาษณ์ความพอใจหรือไม่พอใจทำงานของนักบัญชีและวิศวกร จำนวน 200 คน จากโรงงานอุตสาหกรรมและธุรกิจ 11 แห่งของเมืองพิตสเบิร์ก ผลการศึกษาพบว่า ความพอใจในการทำงานกับแรงจูงใจในการทำงานของบุคคลมีความแตกต่างกัน คือ ความพอใจในการทำงานให้บุคคลไม่คิดจะลาออกจากงานหรือไม่ความคิดจะนัดหยุดงาน แต่ถ้าพนักงานผู้ใดมีแรงจูงใจในการทำงานพนักงานนั้น จะตั้งใจทำงานให้เกิดผลดีตามทฤษฎีของเฮอรัชเบอร์เกอร์ ซึ่งให้ความสำคัญแก่ปัจจัยด้านการจูงใจ และสุขอนามัยที่มีต่อเจตคติในงานของผู้ปฏิบัติงาน ดังภาพ 5

ภาพ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการจูงใจและสุขอนามัยต่อเจตคติในงานของผู้ปฏิบัติงาน

ที่มา: ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2552

จากภาพ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการจูงใจและสุขอนามัยต่อเจตคติในงานของผู้ปฏิบัติงาน ผลการศึกษาของเฮอรัชเบอร์เกอร์ได้วิเคราะห์ดังนี้

1. ปัจจัยในการจูงใจ มีผลต่อการกระตุ้นทำให้บุคคลเกิดความพอใจ แต่แม้ว่าสาเหตุที่ทำให้ไม่พอใจเสมอไปตัวกระตุ้นประกอบด้วยปัจจัย 5 ประการ ประกอบด้วย

1.1 ลักษณะของงานที่น่าสนใจต้องอาศัยความริเริ่มสร้างสรรค์ ทำทนายให้ต้องลงมือทำหรือเป็นงานที่มีลักษณะทำตั้งแต่ต้นจนจบได้ โดยลำพังผู้เดียว

1.2 ความสำเร็จของงานที่บุคคลมีความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ การรู้จักป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้น ครั้นผลงานสำเร็จจึงเกิดความรู้สึกพึงพอใจในผลงานสำเร็จของงานนั้นอย่างยิ่ง

1.3 การยอมรับนับถือไม่ว่าจะเป็นผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน ผู้ที่มาขอคำปรึกษาบุคคลในหน่วยงานหรือบุคคลทั่วไป การยอมรับนับถือนี้อาจอยู่ในรูปของการยกย่องชมเชย แสดงความยินดี การให้กำลังใจหรือการแสดงออกอื่น ๆ ที่ทำให้แสดงถึงการยอมรับในความสามารถ

1.4 ความรับผิดชอบที่เกิดจากการที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใหม่ ๆ และมีอำนาจรับผิดชอบต่องานอย่างเต็มที่ไม่มี การตรวจหรือควบคุมอย่างใกล้ชิด

1.5 ความก้าวหน้าในการทำงานที่ได้รับการเลื่อนระดับขึ้น การเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น มีโอกาสได้ศึกษาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม ได้รับการฝึกอบรมและดูงาน

2. ปัจจัยด้านสุขอนามัย เป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถและมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้อธิบายความหมายขององค์ประกอบทั้ง 7 ด้านประกอบด้วย

2.1 สภาพการทำงาน เช่น แสง เสียง อุณหภูมิ รวมทั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่าง ๆ

2.2 ค่าตอบแทน เช่น เงินเดือน และการเลื่อนขึ้นเงินเดือน เป็นที่พอใจของบุคคลที่ทำงาน

2.3 ความมั่นคงในการทำงานมีความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความยั่งยืนของอาชีพหรือความมั่นคงขององค์การ

2.4 สวัสดิการมีผลประโยชน์ที่องค์การจัดไว้สำหรับพนักงาน เช่น ที่พักอาศัย ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่ารักษาพยาบาล การตรวจสอบสุขภาพประจำปีหรือชุดเครื่องแบบพนักงาน เป็นต้น

2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงานมีการติดต่อไม่ว่าจะเป็นปฏิกริยาหรือวาจาที่แสดงถึงความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สามารถทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจซึ่งกัน และกันอย่างดี

2.6 การปกครองบังคับบัญชามีความรู้ความสามารถในการปกครอง ไม่มีอคติ ยุติธรรม รวมทั้งสามารถเป็นผู้นำทางวิชาการ และใช้เทคโนโลยีได้

2.7 นโยบายและการบริหารขององค์การที่มีประสิทธิภาพ

จากทฤษฎีสองปัจจัยของเฮร์ซเบอร์ก สรุปได้ว่า ความไม่พอใจไม่ได้เป็นสิ่งที่อยู่ตรงกันข้ามกับความพอใจหรือแรงจูงใจบุคคลที่ไม่มีความไม่พอใจไม่ได้ เนื่องจากพนักงานได้รับผลตอบแทนอย่างเพียงพอสามารถจูงใจได้ง่ายกว่าพนักงานที่มีความไม่พอใจ ความสำเร็จ ความก้าวหน้า และการยกย่องสามารถจูงใจพนักงานได้ เรียกว่า ปัจจัยสุขอนามัย นั้นจะช่วยป้องกันให้พนักงานไม่เกิดความไม่พอใจในการทำงาน ส่วนปัจจัยในการจูงใจนั้นจะทำให้คนงานมีความสุขหรือมีความพอใจในการปฏิบัติงานที่ปฏิบัติอยู่ชี้ให้เห็นว่า ผู้บริหารจะต้องมีทักษะที่เกี่ยวกับงานของผู้ใต้บังคับบัญชา 2 ประการ คือ สิ่งที่ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีความสุข และสิ่งที่ไม่ทำให้ไม่มีความสุขในการทำงาน

จากทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ และทฤษฎีสองปัจจัยของเฮร์ซเบอร์ก พบว่า ความต้องการระดับต่ำของทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ อาจจะเปรียบเทียบกับปัจจัยสุขอนามัยของเฮร์ซเบอร์ก ได้แก่ เงินเดือน สภาพแวดล้อมในการทำงาน ความมั่นคงของงาน นโยบาย และการบริหารงานของบริษัทและการบังคับบัญชา เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยจูงใจที่เกี่ยวข้องกับการยกย่องนับถือ ความก้าวหน้า ความรับผิดชอบ ความสำเร็จของงานแล้ว จะมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับความต้องการระดับสูงคือ ความต้องการที่จะมีเกียรติยศชื่อเสียงและความต้องการความสมหวังทุกอย่างในชีวิตตามทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์กับทฤษฎีสองปัจจัยของเฮร์ซเบอร์ก

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์	ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮร์ซเบอร์ก
- ความต้องการความประจักษ์ในตนเอง	- งานที่ทำท้าทาย ความสำเร็จ และการเจริญเติบโต
- ความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง	- ความก้าวหน้า การยกย่อง และสถานภาพ
- ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ	- ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และการบังคับ
- ความต้องการความปลอดภัย	- นโยบายบริษัท และสภาพแวดล้อมการทำงาน
- ความต้องการทางด้านร่างกาย	- เงินเดือน และชีวิตส่วนบุคคล

ที่มา: ทองทิพภา วิริยะพันธุ์, 2546

5. การจูงใจ

ได้มีผู้ให้ความหมายของการจูงใจไว้มากในที่นี้จะยกตัวอย่างดังนี้

คอมแจน (1996) ได้กล่าวว่า การจูงใจเป็นภาวะในการเพิ่มพฤติกรรมการกระทำโดยบุคคล
จูงใจกระทำพฤติกรรมนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

วูล์ฟ (1995) ได้กล่าวว่า การจูงใจเป็นภาวะภายในของบุคคลที่ถูกกระตุ้นให้กระทำ
พฤติกรรมอย่างมีทิศทาง และต่อเนื่อง

โลเวลล์ (1980) ได้กล่าวว่า การจูงใจเป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความ
มานะพยายาม เพื่อที่จะสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ

จากความหมายการจูงใจสรุปได้ว่า เป็นกระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้า โดยจูง
ใจให้กระทำหรือดิ้นรน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์บางอย่าง ซึ่งจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมที่เกิดจากการ
จูงใจ เช่น การที่เจ้าหน้าที่บัญชีพยายามทำบัญชีให้เรียบร้อยเพื่อต้องการค่าชมจากหัวหน้างาน การที่
พนักงานขายตั้งใจมาทำงานสม่ำเสมอไม่ขาดงานและตั้งใจทำยอดขาย เพราะหวังจะได้รับความดี
ความชอบเป็นกรณีพิเศษ การที่ผู้จัดการฝ่ายบุคคลตั้งใจทำงานชิ้นหนึ่งเป็นอย่างดี เพราะตระหนักใน
ศักดิ์ศรีของตัวเอง ฯลฯ นอกจากนี้ พฤติกรรมการจูงใจที่เกิดขึ้น ยังเป็นผลเนื่องมาจากแรงผลักดัน
หรือแรงกระตุ้นที่เรียกว่า แรงจูงใจ ซึ่งความสำคัญของการจูงใจในการทำงานดังนี้

1. การจูงใจช่วยเพิ่มพลังในการทำงานทำให้บุคคลการกระทำหรือพฤติกรรมของมนุษย์
ในการทำงานใด ๆ ถ้าบุคคลมีแรงจูงใจในการทำงานสูง ย่อมทำให้ขยันขันแข็ง กระตือรือร้น
กระทำให้สำเร็จ

2. การจูงใจช่วยเพิ่มความพยายามในการทำงานทำให้บุคคลมีความมานะอดทนบากบั่น
คิดหาวิธีการนำความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของตนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่องานให้มาก
ที่สุดไม่ทอดทิ้งหรือละความพยายามง่าย ๆ แม้งานจะมีอุปสรรคขัดขวาง และเมื่องานได้รับ
ผลสำเร็จด้วยดีก็มักคิดหาวิธีการปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ

3. การจูงใจช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการทำงานหรือวิธีทำงานในบางครั้ง
ก่อให้เกิดการค้นพบช่องทางดำเนินงานที่ดีกว่าหรือประสบผลสำเร็จมากกว่า เมื่อดิ้นรนจะบรรลุ
วัตถุประสงค์ใด ๆ หากไม่สำเร็จบุคคลก็มักพยายามค้นหาสิ่งผิดพลาดเลยพยายามแก้ไขให้ดีขึ้นใน
ทุกวิถีทาง

4. การจูงใจในการทำงานช่วยเสริมสร้างคุณค่าของความเป็นคนที่สมบูรณ์ทำให้บุคคลที่
มุ่งมั่นทำงานเกิดความเจริญก้าวหน้า และการมุ่งมั่นทำงานที่มีความรับผิดชอบให้เจริญก้าวหน้า
จัดว่าบุคคลผู้นั้นมีจรรยาบรรณ มีวินัยในการทำงาน

จากที่กล่าวมาทั้ง 4 ประการ จะเห็นได้ว่า องค์กรใดที่มีทรัพยากรบุคคลซึ่งมีแรงจูงใจในการทำงานสูงย่อมส่งผลให้องค์การนั้น ๆ บรรลุเป้าหมายที่ต้องการเจริญก้าวหน้า เพราะพนักงานจะทุ่มเทพลังงานและความสามารถอย่างเต็มที่ โดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยเพื่อให้ผลงานสำเร็จตามนโยบายและเป้าหมายของงาน การสร้างแรงจูงใจให้บุคคลมุ่งมั่นทำงานให้เจริญก้าวหน้า ยังช่วยเสริมสร้างความเป็นคนที่สมบูรณ์ให้แก่ผู้นั้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุ

ทฤษฎีของการเกิดอุบัติเหตุมีหลายทฤษฎี แต่มีทฤษฎีที่น่าสนใจอยู่ 2 ทฤษฎี คือ

1. ทฤษฎีโดมิโนของการเกิดอุบัติเหตุ ผู้คิดทฤษฎีนี้คือ เฮนริช (1950) ตามทฤษฎีนี้ได้กล่าวว่า การบาดเจ็บ และความเสียหายต่าง ๆ เป็นผลสืบเนื่องมาจากอุบัติเหตุซึ่งมีสาเหตุมาจากการกระทำหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย โดยเปรียบได้กับตัวโดมิโนที่เรียงกันอยู่ 5 ตัว ใกล้เคียงกัน เมื่อตัวที่หนึ่งล้มตัวโดมิโนที่อยู่ถัดไปก็จะล้มตามไปด้วย ตัวโดมิโนทั้ง 5 ตัว มีดังนี้

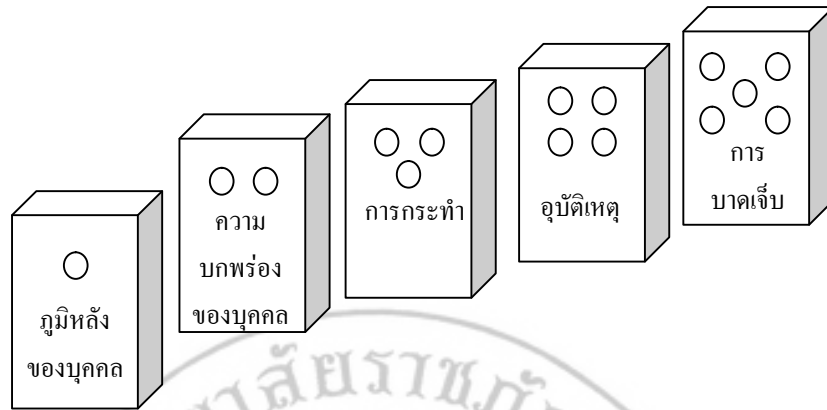
1.1 สภาพแวดล้อมหรือภูมิหลังของบุคคล สภาพครอบครัว ฐานะความเป็นอยู่ ความประมาทเลินเล่อ คือร้อน ความโลภและพฤติกรรมอื่น ๆ

1.2 ความบกพร่องผิดปกติของบุคคล เกิดจากภูมิหลังของบุคคลหรือสภาพแวดล้อม เช่น อารมณ์รุนแรง ดิ้นเด่นตกใจ ประสาทอ่อนไหว เฉื่อยชา เป็นต้น

1.3 การกระทำหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย เกิดจากความผิดปกติของบุคคลหรือเครื่องจักร เช่น การหยอกล้อกันในขณะที่ปฏิบัติงาน การถอดอุปกรณ์ป้องกันเครื่องจักรออก แสงสว่าง ไม่เพียงพอ เป็นต้น

1.4 การเกิดอุบัติเหตุ จากปัจจัยทั้ง 3 ข้อ ที่ผ่านมาทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น เช่น ตกจากที่สูง ว่าจะได้รับอันตราย ลื่นหกล้ม ฯลฯ ซึ่งการเกิดอุบัติเหตุนี้ทำให้ได้รับบาดเจ็บหรือสูญเสียได้

1.5 การบาดเจ็บหรือสูญเสีย เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นทำให้ได้รับบาดเจ็บหรือสูญเสีย เช่น เคล็ดขัดยอก แขนหัก ขาหัก ผิวหนังถลอก เป็นแผลหรืออาจทำให้เสียชีวิต และทรัพย์สินได้

ภาพ 6 แสดงลักษณะการเกิดอุบัติเหตุตามหลักทฤษฎีโดมิโน
ที่มา: วิฑูรย์ สิมะโชคดี และคณะ, 2547

จากภาพ 6 แสดงลักษณะการเกิดอุบัติเหตุตามหลักทฤษฎีโดมิโนตัวที่หนึ่งลึมนั้น จะกระทบกับตัวถัดไปลึมนั้นไปจนถึงตัวสุดท้าย ซึ่งทำให้เกิดความสูญเสียมากในทางแก้ไขการตัด ลุกโชอุบัติเหตุ คือ การกระทำที่ไม่ปลอดภัยหรือ โดมิโนตัวที่ 3 ออกไป เพื่อที่จะไม่ให้ตัวที่ 4 ลึมนั้น คือ เกิดอุบัติเหตุเนื่องจาก ตัวที่ 1 คือสภาพแวดล้อมหรือภูมิหลังของครอบครัวหรือตัวที่ 2 ความ ผิดปกติของบุคคล เป็นเรื่องที่แก้ไขได้ยาก เพราะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้น และปลูกฝังเป็นลักษณะนิสัย เฉพาะบุคคลไปแล้ว

จากทฤษฎีโดมิโนนั้นจะเห็นว่า การเกิดอุบัติเหตุอันเป็นผลทำให้เกิดการบาดเจ็บนั้น จนเป็นผลเนื่องมาจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งเป็นตัวโดมิโน ตัวกลางของทั้งหมดเสมอดังภาพ 7 การป้องกันอุบัติเหตุและการบาดเจ็บที่จะเกิดขึ้นนั้นวิธีที่ดีที่สุด คือ การป้องกันมิให้เกิดการกระทำหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัยเกิดขึ้น

2. ทฤษฎีรูปแบบระบบความปลอดภัยของพีเรนซ์ ได้ตั้งทฤษฎีความปลอดภัยคือ มีความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 3 ประการ ประกอบด้วย

2.1 คนหรือผู้ปฏิบัติงาน ในการปฏิบัติงานผู้ปฏิบัติงานจะเป็นผู้ตัดสินใจอย่างใด อย่างหนึ่ง เพื่อให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้ แต่ในการตัดสินใจแต่ละครั้ง ย่อมจะมีความเสี่ยงที่อาจทำให้งานประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ ดังนั้นในการตัดสินใจแต่ละ ครั้งผู้ปฏิบัติงานต้องมีข้อมูลที่ถูกต้องเพียงพอ เพื่อช่วยในการตัดสินใจ

2.2 เครื่องจักรอุปกรณ์ เป็นเครื่องมือสิ่งสำคัญในการปฏิบัติงาน ดังนั้นจะต้องมี คุณภาพที่ดีไม่มีข้อบกพร่องที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ใช้เครื่องมือเครื่องจักรที่ออกแบบไม่ดี

หรือขาดการบำรุงดูแลรักษาย่อมจะทำให้การทำงานของเครื่องมือเครื่องจักร เกิดการผิดพลาดนำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุได้

2.3 สภาพแวดล้อมในการทำงาน มีส่วนสำคัญในการปฏิบัติงาน ถ้าสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม เช่น สถานที่ทำงาน มีสารพิษฟุ้งกระจาย แสงสว่างมากหรือน้อยเกินไป ย่อมก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน และเป็นสาเหตุของอุบัติเหตุได้

จากองค์ประกอบทั้ง 3 ประการนี้ จะเห็นว่าทุกองค์ประกอบมีความสำคัญและสามารถทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ทั้งสิ้น ดังนั้นในการปฏิบัติงานควรศึกษาข้อมูลหรือตรวจสอบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานทุกอย่าง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน เฮนริช (1950) ได้กล่าวว่า สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในอุตสาหกรรมเกิดจากคนมีมากถึงร้อยละ 88 ของการเกิดอุบัติเหตุ เช่น การทำงานไม่ถูกต้อง ความพลั้งเผลอ ประมาท การมีนิสัยชอบเสี่ยง สาเหตุเกิดจากความผิดพลาดของเครื่องจักรมีร้อยละ 10 ของการเกิดอุบัติเหตุ เช่น เครื่องจักรเครื่องมือชำรุดบกพร่อง เครื่องจักรไม่มีระบบป้องกัน และสาเหตุเกิดจากดวงชะตามีร้อยละ 2 ส่วนใหญ่เป็นภัยธรรมชาติที่นอกเหนือการควบคุม เช่น พายุ น้ำท่วม ไฟฟ้า เป็นต้น ซึ่งการเกิดอุบัติเหตุเกิดจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของบุคคลที่ทำให้พนักงานมีโอกาสที่จะสัมผัสอันตรายได้ง่าย การกระทำที่ไม่ปลอดภัย เช่น ปฏิบัติงานโดยไม่มีหน้าที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานด้วยความเร็วที่ไม่ปลอดภัยในใช้อุปกรณ์เครื่องมือชำรุด ทั้งที่รู้ว่าชำรุดหรือเลิกใช้แล้ว ไม่ตระเตรียมให้ปลอดภัย ไม่ให้สัญญาณหรือใช้สัญญาณผิด ไม่ใช้อุปกรณ์เครื่องป้องกันภัยส่วนบุคคล เก็บบรรจุอย่างไม่ปลอดภัย ดัดแปลงแก้ไขอุปกรณ์ความปลอดภัย ความประมาท พลังพลอเลินเล่อ นิสัยชอบเสี่ยง การทำงานโดยที่ร่างกายจิตใจไม่พร้อมหรือผิดปกติ เช่น ไม่สบาย เม้าค้าง มีปัญหาครอบครัว ทะเลาะกับแฟน หย่าร้าง เป็นต้น และสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัยคือ ลักษณะของสภาพแวดล้อมที่ส่งผลทำให้เกิดอุบัติเหตุ เช่น อุปกรณ์เครื่องจักรเครื่องมือชำรุด แต่งกายไม่เหมาะสม สภาพและสิ่งแวดลอมไม่ปลอดภัย จัดเก็บวัสดุ เครื่องมือเครื่องใช้ไม่ถูกต้อง เป็นต้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

1. ความหมายของความคิดเห็น

ได้มีนักวิชาการให้ความหมายของความคิดเห็นไว้หลากหลายดังนี้

กู๊ด (1973) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นความเชื่อ การตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้มาจากการพิสูจน์ หรือซึ่งน้ำหนักความถูกต้องหรือไม่

เบสท์ (1977) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกในด้านความเชื่อ และความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยการพูดที่นำไปสู่การคาดคะเนหรือการแปลผลในพฤติกรรมหรือเหตุการณ์

ไอแซค (1981) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางคำพูดหรือคำตอบที่บุคคลได้แสดงออกต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยเฉพาะจากคำถามที่ได้รับทั่ว ๆ ไป ซึ่งปกติแล้วความคิดเห็นต่างจากเจตคติคือ ความคิดเห็นจะเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เจตคติจะเป็นเรื่องทั่วไป ซึ่งมีความหมายกว้างกว่า

สุพินดา วงษ์บุรี (2547) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกโดยการพูดหรือเขียนเกี่ยวกับทัศนคติหรือความเชื่อหรือค่านิยมของบุคคล ความคิดเห็นไม่เหมือนทัศนคติตรงที่ไม่จำเป็นต้องแสดงความรู้สึก อารมณ์หรือการแสดงพฤติกรรมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นคำพูดพร้อมเหตุผลที่บุคคลคิดขึ้นมา และถ้าไม่มีคนเห็นด้วยก็อาจเปลี่ยนคำพูดดังกล่าวได้ ดังนั้นบุคคลที่มีทัศนคติหรือความเชื่อหรือค่านิยมอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ถ้าไม่แสดงความคิดเห็นออกมา ก็จะไม่มีการโต้เถียงกันเลยว่าบุคคลนั้นมีทัศนคติความเชื่อหรือค่านิยมเช่นใด

ทัศนีย์ ทองสว่าง (2549) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นความเชื่อหรือความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความคิดเห็นของบุคคลจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความรู้ที่เขาได้รับ

ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ และรัชดาพร เสมอใจ (2547) กล่าวว่า ความคิดเห็นและการรับรู้ที่มีความแตกต่าง เนื่องจากการรับรู้สถานการณ์ระหว่างผู้บริหารและผู้ใต้บังคับบัญชาแตกต่างกัน ประสบการณ์ของแต่ละบุคคลต่างกันหรือเลือกรับรู้ในสิ่งที่ต้องการเท่านั้น ดังนั้นผลลัพธ์ของการรับรู้ก็อาจต่างกันด้วย องค์การต้องพยายามให้พนักงานมีการรับรู้และจัดเตรียมขึ้นของการรับรู้กับสิ่งที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ให้พนักงานมีการรับรู้ การยอมรับ ตีความหมาย และมีการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง

จากความหมายของความคิดเห็นดังกล่าว สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก ทัศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ เรื่องราวหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ประสบในสังคม โดยมีพื้นฐานมาจากภูมิหลังทางสังคม ความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของบุคคล โดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ความคิดเห็น เป็นเรื่องของแต่ละบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสิ่งเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องคล้ายคลึงหรือเหมือนกันเสมอไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคล เช่น ความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน สภาพแวดล้อม ปัจจัยพื้นฐาน และมีผู้เสนอความคิดเห็นดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกายเป็นปัจจัยตัวแรกพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรมจะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษาเจตคติหรือความคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ ได้

ปัจจัยด้านร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการให้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมมักจะเป็นคนที่มีอายุมาก เป็นต้น

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล ได้รับความรู้สึกและความคิดต่าง ๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือพบเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ โดยตนเอง ทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กทารกที่แม่ได้ป้อนน้ำส้มให้เมื่อเด็กทานแล้วมีความรู้สึกชอบเนื่องมาจากน้ำส้มหวาน เย็น หอม ชื่นใจ ทำให้เขามีความรู้สึกต่อน้ำส้มที่ได้ทานเป็นครั้งแรกเป็นประสบการณ์โดยตรงที่เขาได้รับ

3. อิทธิพลจากครอบครัว เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้ เมื่อตอนเป็นเด็กเล็ก ๆ ที่จะได้รับการอบรมสั่งสอนทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัว และจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

4. เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่มปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้นความคิดเห็นและเจตคติต่าง ๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในโรงงาน กลุ่มอ้างอิงต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตามเป็นไปตามกลุ่มได้

5. สื่อมวลชน เป็นสื่อต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับสื่อเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็น มีความรู้สึกต่าง ๆ เป็นไปตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อ

จากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น สรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยตรง เช่น เพศ อายุ รายได้ และปัจจัยสภาพแวดล้อม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยอ้อม เช่น สื่อมวลชน กลุ่มที่เกี่ยวข้อง และครอบครัวการวัดความคิดเห็น

อุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ

1. ความหมายของอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ

อุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำเป็นการดำเนินการทั้งส่วนการผลิตสัตว์น้ำ และการแปรรูปสัตว์น้ำ โดยใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ในระบบการผลิตแบบอุตสาหกรรม รวมทั้งการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการผลิตได้ด้วย กล่าวได้ว่าผลผลิตทางด้านสัตว์น้ำหรือสินค้าประมงนั้นพัฒนาจากการจับสัตว์น้ำตามแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ ลำคลอง ตลอดจนทะเล มาเป็นการเพาะเลี้ยงทั้งน้ำจืด น้ำเค็ม และน้ำกร่อย สร้างผลผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศ และ

ตลาดต่างประเทศ ในการดำเนินการอุตสาหกรรมการแปรรูปนั้น สิ่งที่จะได้รับจากการดำเนินการ จะมีอยู่ 3 ประการ คือ ประการแรกคือ ตัวของผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ดำเนินการต้องการ ประการที่สองคือ ผลพลอยได้ ซึ่งจะเกิดจากการแปรรูปวัตถุดิบให้เป็นผลิตภัณฑ์ และประการที่สามคือ ของเหลือซึ่งอาจเป็นของเหลือที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้หรือของเสียซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการดำเนินการกำจัดทิ้งเพื่อไม่ให้เกิดมลภาวะ

2. ความสำคัญของอุตสาหกรรมการแปรรูปสัตว์น้ำ

2.1 ช่วยให้มีมนุษย์ใช้ประโยชน์จากการผลิตผลสัตว์น้ำได้อย่างเต็มที่

2.2 ช่วยให้เกิดธุรกิจการเกษตรอื่น ๆ เพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตร และสร้างงานให้แก่ประชากร

2.3 ทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่

2.4 ช่วยพัฒนาการเกษตรของประเทศ

2.5 ทำให้เกิดเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

3. ปัจจัยสำคัญสำหรับการดำเนินการอุตสาหกรรมการแปรรูปสัตว์น้ำ

การดำเนินการจะต้องมีองค์ประกอบของปัจจัยที่สำคัญอยู่ 6 ปัจจัยด้วยกัน คือ ทุน เครื่องจักร อุปกรณ์ของวัตถุดิบ กำลังคน การจัดการ และตลาด ปัจจัยทั้ง 6 นี้มีความสำคัญเท่าเทียมกัน และจะต้องปฏิบัติงานประสานสอดคล้องกันตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และจะขาดปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งไปไม่ได้

4. ประเภทของอุตสาหกรรมการแปรรูปสัตว์น้ำ

การจัดประเภทของอุตสาหกรรมการแปรรูปสัตว์น้ำ ถ้าแบ่งตามประเภทของอุตสาหกรรมเกษตรสามารถแบ่งประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

4.1 แบ่งตามลักษณะการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้จากอุตสาหกรรมเกษตรนั้น ๆ

4.1.1 อุตสาหกรรมอาหาร

4.1.2 อุตสาหกรรมกึ่งอาหาร

4.1.3 อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อาหาร

4.2 แบ่งตามขั้นตอนการผลิตผลิตภัณฑ์

4.2.1 อุตสาหกรรมพื้นฐาน

4.2.2 อุตสาหกรรมการผลิต

4.3 แบ่งตามขนาดของกำลังผลิตและเครื่องจักร อุปกรณ์ในการผลิต

4.3.1 อุตสาหกรรมขนาดเล็ก

4.3.2 อุตสาหกรรมขนาดใหญ่

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ผลงานวิจัยในประเทศ

แก้วฤทัย แก้วชัยเทียม (2548) ศึกษาการรับรู้การจัดการความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานระดับปฏิบัติการมีการรับรู้การจัดการความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดีมาก ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พนักงานที่มีอายุ สถานภาพสมรส อายุการทำงาน ประสบการณ์การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย และประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกัน มีความรับรู้การจัดการความปลอดภัยแตกต่างกัน มีเพียงพนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการรับรู้การจัดการความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าพนักงานที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อายุ การทำงาน ประสบการณ์ การฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย และประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการทำงานแตกต่างกัน มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน และการรับรู้การจัดการความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เท่ากับ 0.312

ณัฐจรี เพชรปาลีวงศ์ (2549) ศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานในธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยทำการศึกษาจากพนักงานจำนวน 267 คน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานให้ความสำคัญระดับมากทุกปัจจัยเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านผลสำเร็จในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านค่าตอบแทน ด้านโอกาสในการเจริญเติบโต ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ในแผนกเดียวกัน ด้านความสัมพันธ์กับหัวหน้างาน ด้านลักษณะของงานที่ทำ ด้านสภาพการทำงาน ด้านการบังคับบัญชา ด้านความก้าวหน้า ด้านชีวิตส่วนตัว ด้านสัมพันธ์กับบุคคลในแผนกอื่น ด้านตำแหน่งงาน ด้านนโยบายและการบริหาร และด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ในด้านความพึงพอใจต่อปัจจัยจูงใจในการทำงานนั้น พนักงานมีความพึงพอใจในภาพรวมระดับปานกลาง กลุ่มปัจจัยจูงใจพนักงานมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง แต่มีความพึงพอใจระดับมากในด้านผลสำเร็จในการทำงาน ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ และด้านความรับผิดชอบ และมีความพึงพอใจระดับน้อยในด้านความก้าวหน้า ส่วนกลุ่มปัจจัยอนามัย พนักงานมีความพึงพอใจในภาพรวมระดับมาก แต่มีความพึงพอใจระดับปานกลางในด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านชีวิตส่วนตัว และด้านค่าตอบแทน ผู้ศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรนำหลักการต่อไปนี้มาประยุกต์ใช้เพื่อการปรับเพิ่มความพึงพอใจในการทำงานตามปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ Balanced Scorecard ซึ่งเป็นเครื่องมือทางการจัดการที่ช่วย

ในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ โดยอาศัยการวัดหรือประเมินที่จะช่วยให้องค์กรเกิดความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน องค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นองค์กรที่ทุกคนทุกระดับพัฒนาขีดความสามารถในการสร้างผลงานที่ดีให้กับองค์กรด้วยใจรักอย่างต่อเนื่อง โดยมีความเต็มใจที่จะสร้างผลงานดี ๆ เพื่อพัฒนาตนเอง หน่วยงาน และองค์กรอย่างต่อเนื่อง และ 5ส ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เพิ่มผลผลิตของหน่วยงานเพิ่มประสิทธิภาพ ความสะอาด ความปลอดภัยในการทำงาน

ดวงเนตร พบพาน (2549) ศึกษาการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของบริษัท เม็กเท็ค แมนูแฟคเจอร์ริง คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด ที่มีผลต่อความพึงพอใจของพนักงาน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีระดับความสำคัญในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจูงใจ และด้านการควบคุมอยู่ในระดับมาก ในด้านสภาพแวดล้อมในโรงงาน ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกปลอดภัยอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก การเปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า พนักงานที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ตำแหน่งงาน และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีระดับความสำคัญต่อการบริหารจัดการทางด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

รัชชนก เลศักดิ์ (2550) ศึกษาทัศนคติด้านความปลอดภัยในกระบวนการทำงานของพนักงาน บริษัท ยูเนี่ยน โพรเซส โปรดักส์ จำกัด ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยในกระบวนการทำงานอยู่ในระดับมาก โดยมีความรู้ความเข้าใจถูกต้องมากที่สุดคือ พนักงานที่ทำงานในจุดที่เสี่ยงอันตรายต้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกัน รองลงมาคือ การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่เหมาะสมกับลักษณะของงาน สามารถป้องกันอันตรายจากการทำงานได้ ด้านความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในกระบวนการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เรื่องที่มีความคิดเห็นด้วยค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ลูกจ้างที่มีจิตสำนึกที่ดีต้องยอมปฏิบัติตามวิธีการทำงานที่ปลอดภัยที่นายจ้างกำหนดไว้ และนายจ้างที่มีจิตสำนึกที่ดีต้องจัดทำขั้นตอนการทำงานที่ปลอดภัยและแจ้งให้ลูกจ้างรับรู้ในทุกจุดอันตรายที่เกิดขึ้น ด้านพฤติกรรมผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในกระบวนการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับดี พฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การแจ้งหัวหน้างานทราบเมื่อพบว่าเครื่องจักร อุปกรณ์ชำรุด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสาเหตุเชิงลึกที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุจากการทำงานในบริษัทเป็นอันดับแรกคือ ความประมาทหรือพฤติกรรมเสี่ยงของพนักงานหรือผู้ปฏิบัติงาน รองลงมาคือ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ป้องกันส่วนอันตรายของเครื่องจักรชำรุดหรือทำงานผิดปกติ ตามลำดับ

ชั้นชนก ชิตพิงศ์วัฒน์ (2552) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่ มีจำนวน 350 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า ด้านค่านิยมส่วนขององค์กรมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านประสิทธิผล ด้านประสิทธิภาพและพฤติกรรมในการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง แสดงว่าพนักงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการดำเนินงานขององค์กรในระดับสูง แสดงให้เห็นว่าโดยส่วนมากแล้วพนักงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยมีความผูกพันและจงรักภักดีและมีความเชื่อมั่นในความมั่นคงต่อองค์กร รวมทั้งพนักงานมีความรู้สึกว่าได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์กร และด้านทักษะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านประสิทธิผล ด้านประสิทธิภาพ และพฤติกรรมในการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูงหมายถึง การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยมีความเชี่ยวชาญในการดำเนินงานในด้านผลิตกระแสไฟฟ้า รวมทั้งพนักงานเห็นว่าเป็นองค์กรที่มีมาตรฐานในการดำเนินงานและเป็นองค์กรที่มีบุคลากรที่มีทักษะในการปฏิบัติงานสูง จึงส่งผลถึงความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานด้วย ส่วนด้านโครงสร้างขององค์กร ด้านกลยุทธ์ ด้านระบบภายใน ด้านรูปแบบการบริหารงาน ด้านพนักงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานด้านประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมในการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง

พิชญานี ชาตรีจันทร์สกุล (2552) ศึกษาทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัทบางกอกแกล๊ป แอนด์ คอสเมติก จำกัด ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-30 ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. ตำแหน่งพนักงาน อายุงาน 3-5 ปี และเคยได้รับการชี้แจงแนะนำหรือฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับระบบความปลอดภัยในการทำงานตั้งแต่เข้ามาทำงานที่บริษัท บางกอกแกล๊ป แอนด์ คอสเมติก จำกัด ด้านความรู้ความเข้าใจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องต่อระบบความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความรู้สึกพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกที่ดีต่อระบบความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดีมาก และด้านพฤติกรรมพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการปฏิบัติต่อระบบความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดี ได้แก่ การสวมชุดปฏิบัติงานรัดกุมและเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน

พรวิภา สุขวดี (2551) ศึกษาการบริหารจัดการความปลอดภัยตามความคิดเห็นของพนักงานโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยของโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร โดยรวมพนักงานเห็นด้วยว่ามีการบริหารจัดการในระดับมากคือ ด้านการควบคุม ด้านการจัดการความปลอดภัยในองค์กร ด้านการวางแผน และด้านการประสานงาน พนักงานมีระดับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการเตรียมการก่อนปฏิบัติงาน และด้านการตรวจสอบเครื่องจักร และด้านการป้องกันอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน พนักงานที่มีระดับการศึกษาและรายได้แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พนักงานที่มีเพศ ระดับการศึกษา และแผนกที่พนักงานปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกัน มีระดับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยโรงงานมีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร ในระดับต่ำมากถึงระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัญญา นพจำ (2553) ศึกษาการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองจังหวัดปทุมธานีพบว่า พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21-30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี และมีตำแหน่งคนงานทั่วไป/พนักงานจ้างตามภารกิจ พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ให้ความสำคัญกับการบริหารงานในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่สูงที่สุดคือ การทำงานประมาณ รองลงมาคือ การวางแผน การรายงาน การประสานงาน การอำนวยความสะดวก และการจัดองค์ และด้านการจัดคนเข้าทำงานต่ำสุด ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความสำคัญกับการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนพนักงานที่มีอายุ ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่งงานแตกต่างกันให้ความสำคัญกับการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพนักงานที่มีเพศแตกต่างกันให้ความสำคัญกับการบริหารงานในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

รัศมี จอประยูร (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท คาร์ตัน ออปติคัล (สยาม) จำกัด ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีความเห็นด้วยว่า การเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน การบริหารจัดการความปลอดภัย และ

พฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยมีความสำคัญต่อความปลอดภัยในการทำงานในระดับมาก พนักงานมีความเห็นด้วยว่าการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัย การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ เพื่อความปลอดภัย ความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงาน ส่งผลต่อความปลอดภัยในการทำงานในระดับมาก พนักงานที่มีตำแหน่งงาน และมีสถานภาพสมรสต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลถึงความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์กับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลถึงความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริวรรณ อาจบำรุง (2551) ศึกษาการบริหารความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรมเอทานอล กรณีศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า โรงงานผลิตเอทานอลในจังหวัดขอนแก่น มีการบริหารความปลอดภัยอยู่ในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะเรื่องนโยบายการบริหารความปลอดภัย ซึ่งส่งผลให้พนักงานมีพฤติกรรมในการทำงานที่มีความปลอดภัย แสดงให้เห็นว่า โรงงานผลิตเอทานอล ในจังหวัดขอนแก่นมีมาตรการสร้างความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมจะนำไปเป็นรูปแบบการดำเนินนโยบายการบริหารความปลอดภัยของโรงงานเอทานอลอื่น ๆ

สุเมธ ภิญาวง (2552) ศึกษาการจัดการที่มีผลต่อปัจจัยแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานบริษัท อู่ช่างสยามสตีลอินดัสตริยส์ จำกัด (มหาชน) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 36-45 ปี มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3-6/ปวช. มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท และมีระยะเวลาในการทำงาน 11-20 ปี ความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการจัดการของบริษัท อู่ช่างสยามสตีลอินดัสตริยส์ จำกัด (มหาชน) อยู่ในระดับปานกลาง ในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน โดยพนักงานมีความคิดเห็นด้านการรายงานสูงสุด รองลงมาคือ การอำนวยความสะดวก การวางแผน การประสานงาน การจัดคนเข้าทำงาน การจัดองค์กร และพนักงานมีความคิดเห็นด้านการทำงบประมาณต่ำสุด ปัจจัยแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานบริษัท อู่ช่างสยามสตีลอินดัสตริยส์ จำกัด (มหาชน) ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานมีปัจจัยแรงจูงใจในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบที่ได้รับสูงสุด รองลงมาคือ ความสำเร็จในการทำงาน สถานภาพของอาชีพ ความมั่นคงปลอดภัย อยู่ในระดับมาก ในส่วนลักษณะของงาน การยอมรับนโยบายและการบริหาร ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความก้าวหน้า การปกครองบังคับบัญชา เงินเดือน สภาพการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา อยู่ในระดับปานกลาง และพนักงานมีปัจจัยแรงจูงใจในการทำงาน ด้านสถานะทางสังคมต่ำสุด อยู่ในระดับน้อยตามลำดับ

อัญชรี แก้วกลสิกรรม (2551) ศึกษาความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท นิสง เซกิไทย จำกัด ผลการวิจัยพบว่า พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 26-35 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี อายุงาน 7-10 ปี มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และทำงานอยู่ฝ่ายผลิต พนักงานส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานโดยภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมในโรงงาน ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน และด้านการจัดสวัสดิการ ด้านสุขภาพอนามัย พนักงานที่มีเพศอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน รายได้ต่อเดือนและฝ่ายที่ปฏิบัติงานที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน และด้านการจัดสวัสดิการ ด้านสุขภาพอนามัยไม่แตกต่างกัน

2. ผลงานวิจัยต่างประเทศ

Harrison (1992) ศึกษาโอกาสในการเกิดอันตรายในโรงงานอุตสาหกรรมเคมีคอนกรีต มีโอกาสที่เกิดขึ้นได้ตั้งแต่กระบวนการแรกจนถึงกระบวนการสุดท้าย มีพื้นที่ส่วนใหญ่ ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายคือ ในส่วนของคลินรัม ในส่วนของกระบวนการ เครื่องมือและอุปกรณ์ และขั้นตอนที่ต้องใช้สารเคมี โดยธรรมชาติแล้วอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสูงและมีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และวัตถุดิบอย่างรวดเร็วย่อมเป็นเรื่องยากในการวิเคราะห์หาความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพได้

Mottaz (1988) ศึกษาเปรียบเทียบความสำคัญของรางวัลตอบแทนภายในและรางวัลตอบแทนภายนอก ในการกำหนดความพึงพอใจในงานกลุ่ม คนงานจากหลายกลุ่มอาชีพ พบว่ารางวัลตอบแทนภายในมีอำนาจในการทำนายความพึงพอใจในงาน ได้มากที่สุด รองลงมาได้แก่รางวัลตอบแทนภายนอกทางสังคมและรางวัลตอบแทนจากองค์กร

Wayne (2002) ศึกษาบทบาทของทุนมนุษย์แรงจูงใจ และการสนับสนุนจากหัวหน้างานในการทำนายถึงความสำเร็จในอาชีพในด้านการขึ้นเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง และความพึงพอใจในอาชีพ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ หัวหน้างานและผู้ใต้บังคับบัญชาจำนวนทั้งสิ้น 245 คน ผลการวิจัยพบว่า ทุนมนุษย์ แรงจูงใจ และการสนับสนุนจากหัวหน้างานมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในอาชีพดังนี้ ทุนมนุษย์ในด้านการฝึกอบรมนั้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในอาชีพด้านความพึงพอใจในอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแรงจูงใจในด้านความปรารถนาที่จะต้องการเลื่อนขั้น ไปสู่ตำแหน่งที่สูงกว่านั้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในอาชีพด้านการขึ้นเงินเดือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการสนับสนุนจากหัวหน้างานในด้านการเป็นผู้นำการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้นำและผู้ตามนั้นมิ

ความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในอาชีพทั้ง 3 ด้าน (การขึ้นเงินเดือน การเลื่อนตำแหน่ง และความพึงพอใจในอาชีพ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องพอสรุปได้ว่า การจัดการด้านความปลอดภัยมีความสำคัญและมีผลต่อการทำงานของพนักงานในทุก ๆ องค์กร การจัดการด้านความปลอดภัยจึงเป็นหน้าที่ของทุก ๆ คน โดยผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยประกอบด้วย ตัวแทนฝ่ายนายจ้าง ฝ่ายลูกจ้าง และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติงานในด้านความปลอดภัยตามกฎหมาย และเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยและประสานงานกับทุก ๆ ฝ่ายในองค์กรให้ทำหน้าที่ร่วมกันที่จะช่วยกันปฏิบัติตามกฎระเบียบ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานมากที่สุด ผลของความสูญเสียจากการทำงาน มีทั้งทางตรงและทางอ้อม ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างประเมินค่ามิได้ ส่วนกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ยังไม่ได้รับการปฏิบัติตามเท่าที่ควร สังเกตจากสถิติการประสบอุบัติเหตุจากการทำงานยังมีสถิติที่สูง โดยเฉพาะสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก และการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานด้านความปลอดภัยจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับบทบาทของนายจ้างเป็นสำคัญในส่วนของผู้จัดการฝ่ายผลิตหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานในโรงงานยังไม่มีความพร้อมและครอบคลุมเพียงพอทั้งทางด้านของการตรวจสอบและการบังคับใช้กฎหมาย และสถิติการเกิดอุบัติเหตุจะมีสถิติที่มีแนวโน้มมากขึ้น ตามจำนวนการขยายตัวของอุตสาหกรรม และยังพบว่าพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงในการทำงานมักเกิดกับคนงานที่มีการศึกษาน้อยและฐานะทางเศรษฐกิจตกต่ำ สิ่งเหล่านี้มักจะมีความสัมพันธ์กับการระมัดระวังในการหลีกเลี่ยงจากอุบัติเหตุในการทำงานของตัวคนงานเอง รวมทั้งการให้การอบรมก่อนการทำงาน และอายุงานก็มีส่วนสำคัญเช่นเดียวกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการด้านความปลอดภัย โดยเปรียบเทียบการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน และเพื่อระดับศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษา ทั้งเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีการดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การกำหนดเกณฑ์เครื่องมือ
5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่างของโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา มีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากร

- 1.1 พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา จำนวน 13,883 คน ซึ่งมีโรงงาน จำนวน 89 โรงงาน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2555) แบ่งเป็น 2 ขนาด ดังนี้
 - 1.1.1 ขนาดเล็กมีพนักงานในโรงงาน ตั้งแต่ 1-50 คน จำนวน 6 คน
 - 1.1.2 ขนาดใหญ่มีพนักงานในโรงงาน 51 คนขึ้นไป จำนวน 149 คน
- 1.2 ผู้บริหารโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา จำนวน 7 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ผู้ศึกษาใช้วิธีการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรสำหรับคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา จำนวน 13,883 คน ตามสูตรของ Taro Yamane (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา มีจำนวน 13,883 คน

e = ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง คิดที่ร้อยละ 90 หรือสัดส่วนที่ 0.1

เมื่อแทนค่า

$$n = \frac{13,883}{1+13,883 (0.1)^2}$$

$$n = 98 \text{ คน}$$

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้มีความน่าเชื่อถือของข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการเก็บกลุ่มตัวอย่างจำนวน 155 ชุด จากจำนวน 7 โรงงาน โดยทำการประสานงานขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามกับพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Selection) เฉพาะ โรงงานที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ดังตาราง 2

ตาราง 2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ลำดับ ที่	โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา	ขนาด	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	บริษัทอุตสาหกรรมปลาแปซิฟิก จำกัด	เล็ก	37	2
2	บริษัท สุขญา ฟู้ด จำกัด	เล็ก	40	2
3	บริษัท ดิสโก้บอลส์ จำกัด	เล็ก	47	2
4	บริษัท โรงงานปลาแปซิฟิก (1969) จำกัด	ใหญ่	55	3
5	บริษัทอุตสาหกรรมทิวังษ์ หาดใหญ่ จำกัด	ใหญ่	55	3

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับ ที่	โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา	ขนาด	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
6	บริษัท เอส ทู เค มารีน โปรดักส์ จำกัด	ใหญ่	328	16
7	บริษัท สงขลาแคนนิ่ง จำกัด (มหาชน)	ใหญ่	2,532	127
รวม			3,094	155

2.2 ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะจง จากกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการสัมภาษณ์ ผลปรากฏว่า ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 คน จาก 7 โรงงาน ดังตาราง 2 โดยสัมภาษณ์ผู้จัดการฝ่ายผลิตหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (จป.) ทั้งนี้ชื่อคำถาม และเนื้อหาเป็นชุดเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามสำหรับพนักงานใน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา จำนวน 155 คน โดยแบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของพนักงานใน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของพนักงานในการปฏิบัติงานและการแก้ไขปัญหาที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุใน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

2. แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา จำนวน 7 คน โดยใช้รูปแบบมีโครงสร้างหรือแบบมาตรฐานที่เป็นทางการ ซึ่งมีการเตรียมการวางแผนการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้าเป็นคำถามเดียวกัน และมีคำถามเรียงตามลำดับ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ผลงานวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบเนื้อหาของแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามที่ประกอบด้วย คำถามและคำตอบที่ต้องการเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. นำแบบสอบถามให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแนะนำ เพื่อที่จะแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา
5. ทำการทดลองเครื่องมือ เพื่อประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยนำไปทดลองใช้กับพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา จำนวน 30 ราย ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา เพื่อพิจารณาความยากง่ายของเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาและความเข้าใจตรงกันของคำถาม เพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยทดสอบความเชื่อมั่นและใช้การคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าเท่ากับ 0.89
6. ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ตามเนื้อหาและ โครงสร้างให้มีความสมบูรณ์และน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น
7. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การกำหนดเกณฑ์เครื่องมือ

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์เครื่องมือ โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. แบบสอบถามสำหรับพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา จำนวน 155 คน โดยแบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ แผนกที่พนักงานปฏิบัติหน้าที่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ทำงาน เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ได้แก่ ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน การยอมรับลักษณะในการปฏิบัติงาน กำหนดนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน สภาพการทำงาน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และความมั่นคง และความปลอดภัย ข้อคำถามหัวข้อใหญ่ 9 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการความปลอดภัยในองค์กร ด้านการประสานงาน และด้านการควบคุม ข้อคำถามหัวข้อใหญ่ 4 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามข้อมูลในการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ได้แก่ ด้านการเตรียมการก่อนปฏิบัติงาน ด้านการตรวจสอบเครื่องจักร และด้านการป้องกันอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน ข้อคำถามหัวข้อใหญ่ 3 ข้อ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามปลายเปิดในการแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

จากแบบสอบถามแต่ละข้อคำถามจะมีคำตอบที่แสดงความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ให้เลือกตอบ 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ทสเกล เพื่อประเมินระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการคือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์ให้คะแนนแต่ละข้อดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานมาก

คะแนน 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด

2. แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา จำนวน 7 คน โดยใช้รูปแบบมีโครงสร้างหรือแบบมาตรฐานที่เป็นทางการ ซึ่งมีการเตรียมการวางแผนการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้าเป็นคำถามเดียวกัน และมีคำถามเรียงตามลำดับ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ถึงผู้จัดการ โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ทั้ง 7 โรงงาน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา
2. ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลในแต่ละสาขาด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และเนื้อหาในแบบสอบถามให้กับพนักงานระดับปฏิบัติการ เพื่อให้มีความเข้าใจในเนื้อหาของแบบสอบถาม และทำการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 155 คน ในช่วงเดือนมิถุนายน 2557
3. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องและให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และคำนวณโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
4. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กับผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานเพื่อเป็นข้อมูล และแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด ผู้วิจัยจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1.1 วิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของพนักงาน โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ เพื่อบรรยายในเชิงพรรณนา

1.1.2 วิเคราะห์ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน

1.1.3 วิเคราะห์การจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน

1.1.4 วิเคราะห์การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน

ตามข้อ 1.1.2-1.1.4 หาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดเกณฑ์การพิจารณาระดับความคิดเห็นของพนักงาน (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2552) ประกอบด้วย

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง พนักงานมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง พนักงานมีระดับความคิดเห็นมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง พนักงานมีระดับความคิดเห็นปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง พนักงานมีระดับความคิดเห็นน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง พนักงานมีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

1.1.5 การทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน จำแนกตามตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลใช้การวิเคราะห์ โดยมีตัวแปร 2 ประเภท ดังนี้

1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ แผนกที่ปฏิบัติหน้าที่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ทำงาน

2) ตัวแปรตาม ได้แก่

- ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ประกอบด้วย ด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านการยอมรับ ด้านลักษณะในการปฏิบัติงาน ด้านกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ด้านสภาพการทำงาน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านค่าตอบแทน ด้านสวัสดิการ ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย

- การจัดการความปลอดภัยของพนักงาน ประกอบด้วย ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงานจัดการความปลอดภัยในองค์กร ด้านการประสานงาน และด้านการควบคุม

- การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน ประกอบด้วย ด้านการเตรียมการก่อนปฏิบัติงาน ด้านการตรวจสอบเครื่องจักร และด้านการป้องกันอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้แนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของพนักงาน สถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ดังนี้

1.2.1 สถิติเชิงพรรณนาข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ซึ่งมีวิธีการทางสถิติดังนี้

1) ค่าร้อยละ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์เบื้องต้น

2) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เพื่อใช้ในการจำแนกและแปลความหมายตัวแปร

3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อแสดงการกระจายของข้อมูล

1.2.2 สถิติเชิงอนุมานใช้เพื่อศึกษาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของ

พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา โดยใช้ทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance) ถ้าพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD (Least Significant Different) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2552)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน
โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมี
รายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการด้านความปลอดภัย
ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

- ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล
- ผลการวิเคราะห์ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน
- ผลการวิเคราะห์การจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน
- ผลการวิเคราะห์การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน

ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของ
พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

ส่วนที่ 3 ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัย
ในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

- การดำเนินงานจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม
แปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา
- การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม
แปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้สื่อความหมายในการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย

การนำเสนอและแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัย
กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ชั้นของความอิสระ

F	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
SS	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Sum of Squares)
MS	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
P	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Sig)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
-	แทน	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 1 ศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

- ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ แผนกที่พนักงานปฏิบัติหน้าที่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ทำงาน โดยหาจำนวน และค่าร้อยละ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

	ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน n=155	ร้อยละ
เพศ	ชาย	33	21.30
	หญิง	122	78.70
	อายุ		
	ต่ำกว่า 18 ปี	2	1.30
	18-35 ปี	80	51.60
	36-45 ปี	64	41.30
	มากกว่า 46 ปีขึ้นไป	9	5.80

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน n=155	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	61	39.40
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	77	49.70
ปริญญาตรีขึ้นไป	17	10.90
สถานภาพ		
โสด	26	16.80
สมรส	114	73.50
หย่าร้างหรือหม้าย	15	9.70
แผนกที่ปฏิบัติหน้าที่		
แผนกการผลิต	67	43.20
แผนกตรวจสอบคุณภาพ	40	25.80
แผนกจัดตั้ง	12	7.70
แผนกช่างซ่อมบำรุง	17	11.00
แผนกจัดเก็บสินค้า	17	11.00
แผนกอื่นๆ โปรตระบุ.....	2	1.30
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	6	3.80
5,000-15,000 บาท	101	65.20
15,001-20,000 บาท	38	24.50
สูงกว่า 20,000 บาท	10	6.50
ประสบการณ์ทำงาน		
ต่ำกว่า 1 ปี	12	7.70
1-5 ปี	62	40.00
6-10 ปี	61	39.40
มากกว่า 10 ปี	20	12.90

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 155 คน จำแนกตามเพศพบว่า พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 78.70 จำแนกตามอายุพบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18-35 ปี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 51.60 จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 49.70 จำแนกตามสถานภาพพบว่า พนักงานส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรส จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 73.50 จำแนกตามแผนกที่พนักงานปฏิบัติหน้าที่พบว่า พนักงานส่วนใหญ่อยู่แผนกการผลิต จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20 จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนพบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 5,000-15,000 บาท จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 65.20 และจำแนกตามประสบการณ์ทำงานพบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน ระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

- ผลการวิเคราะห์ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงานในภาพรวม

ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน	3.71	0.66	มาก
2. การยอมรับ	3.52	0.86	มาก
3. ลักษณะในการปฏิบัติงาน	3.59	0.91	มาก
4. กำหนดนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	3.79	0.91	มาก
5. สภาพการทำงาน	3.50	0.76	มาก
6. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	3.56	0.80	มาก
7. ค่าตอบแทน	3.56	0.71	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
8. สวัสดิการ	3.55	0.78	มาก
9. ความมั่นคง และความปลอดภัย	3.55	0.80	มาก
รวม	3.59	0.80	มาก

จากตาราง 4 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นของความต้องการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.80) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 9 ด้าน โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงที่สุดคือ ด้านกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.91) รองลงมาคือ ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.66) ด้านลักษณะในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.91) ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.80) ด้านค่าตอบแทน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.71) ด้านสวัสดิการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.91) ด้านความมั่นคง และความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.80) ด้านการยอมรับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.86) และด้านสภาพการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.76) ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การดำรงตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงานอยู่	3.95	0.58	มาก
2. การแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จ	3.87	0.76	มาก
3. การใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเต็มความสามารถจากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย	3.68	0.84	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
4. การได้รับคำชมเชยในการปฏิบัติงานจากหัวหน้างาน	3.54	0.87	มาก
5. การคิดหาวิธีการทำงานใหม่ ๆ มีความอิสระในการปฏิบัติงาน	3.52	0.96	มาก
รวม	3.71	0.80	มาก

จากตาราง 5 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นของความต้องการในการปฏิบัติงานด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.80) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงสุดคือการดำรงตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงานอยู่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.58) รองลงมาคือ การแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.76) และการใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเต็มความสามารถ จากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.84) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ คือ การได้รับคำชมเชยในการปฏิบัติงานจากหัวหน้างาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.87) และการคิดหาวิธีการทำงานใหม่ ๆ มีความอิสระในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความเห็นคิดของความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านการยอมรับ

ด้านการยอมรับ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การได้รับการยอมรับจากหัวหน้างาน และเพื่อนร่วมงานใน โรงงาน	3.60	0.88	มาก
2. การได้รับความไว้วางใจมอบหมายงานพิเศษอื่นๆ ของโรงงาน จากหัวหน้างาน	3.52	0.98	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ด้านการยอมรับ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงงาน	3.45	0.96	มาก
รวม	3.52	0.94	มาก

จากตาราง 6 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นด้านการยอมรับ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.94) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงสุดคือ การได้รับการยอมรับจากหัวหน้างาน และเพื่อนร่วมงานในโรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.88) รองลงมาคือ การได้รับความไว้วางใจ มอบหมายงานพิเศษอื่น ๆ ของโรงงานจากหัวหน้างานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.98) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางคือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านลักษณะในการปฏิบัติงาน

ด้านลักษณะในการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. งานที่ปฏิบัติอยู่มีกฎระเบียบตามโรงงานที่กำหนดไว้	3.61	1.02	มาก
2. มีการศึกษาค้นคว้าและเพิ่มทักษะการปฏิบัติงาน และสามารถตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาจากงานที่ปฏิบัติอยู่	3.50	0.99	มาก
3. โรงงานของท่านมีการตรวจสอบควบคุมก่อนและหลังในการปฏิบัติงาน	3.66	0.97	มาก
รวม	3.59	0.99	มาก

จากตาราง 7 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นด้านลักษณะในการปฏิบัติงานภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.99) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงสุดคือ โรงงานของท่านมีการตรวจสอบควบคุมก่อนและหลังในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.97) รองลงมาคือ งานที่ปฏิบัติอยู่มีกฎระเบียบตามโรงงานที่กำหนดไว้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 1.02) และการศึกษาค้นคว้าและเพิ่มทักษะการปฏิบัติงาน และสามารถตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาจากงานที่ปฏิบัติอยู่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.99) ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

ด้านกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. โรงงานของท่านประกาศนโยบายด้านความปลอดภัยเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน	3.99	0.66	มาก
2. นายจ้างของท่านเรียกประชุมและแถลงนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยของโรงงานอย่างสม่ำเสมอ	3.73	0.76	มาก
3. มีการทบทวนมาตรการ กฎระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านความปลอดภัย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการขององค์กรและพนักงาน	3.65	0.90	มาก
4. มีการตรวจสอบและบันทึกเป็นรายงานการปฏิบัติงานตามมาตรฐานด้านความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อป้องกันปัญหาด้านความปลอดภัยในการทำงานที่อาจเกิดขึ้น	3.60	0.89	มาก
รวม	3.74	0.80	มาก

จากตาราง 8 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นด้านกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.80) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงสุดคือ โรงงานของท่าน

ประกาศนโยบายด้านความปลอดภัย เป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.66) รองลงมาคือ นายจ้างของท่านเรียกประชุมและแถลงนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยของโรงงานอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = 0.76) มีการทบทวนมาตรการกฎระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านความปลอดภัย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการขององค์กรและพนักงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = 0.90) และมีการตรวจสอบและบันทึกเป็นรายงานการปฏิบัติงานตามมาตรฐานด้านความปลอดภัยในการทำงานเพื่อป้องกันปัญหาด้านความปลอดภัยในการทำงานที่อาจเกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.89) ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านสภาพการทำงาน

ด้านสภาพการทำงาน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. มีแสงสว่างที่เหมาะสม	3.52	0.82	มาก
2. มีอุณหภูมิที่เหมาะสม	3.41	0.83	มาก
3. มีระบบถ่ายเทอากาศสะดวก	3.47	0.89	มาก
4. สถานที่ทำงานของท่านมีระดับเสียงที่เหมาะสม	3.54	0.99	มาก
5. บรรยากาศในสถานที่ทำงานของท่านมีความเหมาะสม	3.51	0.93	มาก
6. สถานที่ทำงานของท่านมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่ทันสมัย เช่น โทรศัพท์ เครื่องปรับอากาศ ห้องสุขา ฯลฯ อย่างเหมาะสม และเพียงพอ	3.57	0.99	มาก
รวม	3.50	0.91	มาก

จากตาราง 9 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นด้านสภาพการทำงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.91) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงสุดคือ สถานที่ทำงานของท่านมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่ทันสมัย เช่น โทรศัพท์ เครื่องปรับอากาศ ห้องสุขา ฯลฯ อย่างเหมาะสม และเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 3.57 ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.99) รองลงมาคือ สถานที่ทำงานของท่านมีระดับเสียงที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.99) โดยมีแสงสว่างที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.82) บรรยากาศในสถานที่ทำงานของท่านมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ($\bar{X} = 3.51$, S.D. = 0.93) มีระบบถ่ายเทอากาศสะดวก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.89) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางคือ มีอุณหภูมิที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.83) ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ท่านรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากเพื่อนร่วมงาน	3.46	0.88	มาก
2. ท่านเคารพในความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน	3.43	0.90	มาก
3. ท่านมีความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานเป็นอย่างดี	3.56	0.94	มาก
4. ท่านเป็นมิตรและเอื้ออารีต่อเพื่อนร่วมงาน	3.64	0.95	มาก
5. ท่านได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน	3.63	0.93	มาก
6. ท่านได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงานเสมอ	3.63	0.96	มาก
รวม	3.56	0.93	มาก

จากตาราง 10 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.93) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 6 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงที่สุดคือ ท่านเป็นมิตรและเอื้ออารีต่อเพื่อนร่วมงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.95) รองลงมาคือ ท่านได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงานเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.96) ท่านได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.93) ท่านมีความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.94) ท่านรับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

จากเพื่อนร่วมงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.90) และท่านเคารพในความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.90) ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของความต้องการ ในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านค่าตอบแทน

ด้านค่าตอบแทน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ท่านคิดว่า การพิจารณาการขึ้นค่าจ้างแรงงานมีความเหมาะสม	3.72	0.73	มาก
2. ท่านคิดว่า อัตราค่าจ้างที่ได้รับเพียงพอที่เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้	3.48	0.79	มาก
3. ท่านคิดว่า อัตราค่าจ้างที่ได้รับเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ	3.49	0.83	มาก
4. ท่านคิดว่า ค่าตอบแทนจากการทำงานล่วงเวลา ค่าเบี้ยเลี้ยงตามสิทธิที่ท่านได้รับจากโรงงานด้วยความเหมาะสม	3.56	0.88	มาก
5. ท่านคิดว่า อัตราค่าจ้างที่ท่านได้รับมีความเหมาะสม	3.55	0.89	มาก
รวม	3.56	0.82	มาก

จากตาราง 11 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นด้านค่าตอบแทน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.82) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงที่สุดคือ ท่านคิดว่า การพิจารณาการขึ้นค่าจ้างแรงงานมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.73) รองลงมาคือ ท่านคิดว่า ค่าตอบแทนจากการทำงานล่วงเวลา ค่าเบี้ยเลี้ยงตามสิทธิที่ท่านได้รับจากโรงงาน ด้วยความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = 0.88) ท่านคิดว่า อัตราค่าจ้างที่ท่านได้รับมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.89) ท่านคิดว่า อัตราค่าจ้างที่ได้รับเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ($\bar{X} = 3.49$, S.D. = 0.83) และท่านคิดว่า อัตราค่าจ้างที่ได้รับเพียงพอที่เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.79) ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านสวัสดิการ

ด้านสวัสดิการ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. สวัสดิการหน่วยงาน ได้จัดบริหารด้านสวัสดิการต่าง ๆ อย่างเพียงพอกับความต้องการของพนักงาน	3.50	0.85	มาก
2. บริษัทมีการจัดสวัสดิการอย่างเหมาะสม เช่น ชุดเครื่องแบบ พนักงานค่ารักษาพยาบาล การตรวจสอบสุขภาพประจำปี	3.64	0.86	มาก
3. ท่านคิดว่าบริษัทของท่านมีความเป็นธรรมในการจัดสวัสดิการให้พนักงาน	3.58	0.92	มาก
4. บริษัทมีความใส่ใจในเรื่องความเป็นอยู่ของพนักงาน	3.52	0.94	มาก
5. ความพึงพอใจในสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น วันหยุด วันลา ตามนโยบายของบริษัท	3.55	0.93	มาก
รวม	3.56	0.90	มาก

จากตาราง 12 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นด้านสวัสดิการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.90) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงที่สุดคือ บริษัทมีการจัดสวัสดิการอย่างเหมาะสม เช่น ชุดเครื่องแบบพนักงาน ค่ารักษาพยาบาล การตรวจสอบสุขภาพประจำปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ($\bar{x} = 3.64$, S.D. = 0.86) รองลงมาคือ ท่านคิดว่าบริษัทของท่านมีความเป็นธรรมในการจัดสวัสดิการให้พนักงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 0.85) ความพึงพอใจในสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น วันหยุด วันลาตามนโยบายของบริษัท มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ($\bar{x} = 3.55$, S.D. = 0.93) บริษัทมีความใส่ใจในเรื่องความเป็นอยู่ของพนักงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = 0.94) และสวัสดิการ หน่วยงานได้จัดบริหารด้านสวัสดิการต่าง ๆ อย่างเพียงพอกับความต้องการของพนักงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.85) ตามลำดับ

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย

ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ท่านได้ทำงานในองค์กรที่มั่นคงพอใจระบบประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.50	0.83	มาก
2. ท่านรู้สึกมั่นใจในตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่	3.51	0.90	มาก
3. ท่านมีมาตรการรักษาความปลอดภัยบริเวณสถานที่ทำงานเพียงพอ	3.56	0.93	มาก
4. ท่านมีสวัสดิการในกรณีพนักงานเจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุฉุกเฉิน	3.61	0.93	มาก
5. ท่านมีการจ่ายเงินชดเชยเมื่อพนักงานออกจากงานหรือเกษียณอายุ	3.57	0.93	มาก
รวม	3.55	0.90	มาก

จากตาราง 13 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ($\bar{x} = 3.55$, S.D. = 0.90) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงที่สุดคือ ท่านมีสวัสดิการในกรณีพนักงานเจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุฉุกเฉิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ($\bar{x} = 3.61$, S.D. = 0.93) รองลงมาคือ ท่านมีการจ่ายเงินชดเชยเมื่อพนักงานออกจากงานหรือเกษียณอายุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ($\bar{x} = 3.57$, S.D. = 0.93) ท่านมีมาตรการรักษาความปลอดภัยบริเวณสถานที่ทำงานเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.93) ท่านรู้สึกมั่นใจในตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ($\bar{x} = 3.51$, S.D. = 0.90) และท่านได้ทำงานในองค์กรที่มั่นคงพอใจระบบประเมินผลการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ($\bar{x} = 3.50$, S.D. = 0.83) ตามลำดับ

- ผลการวิเคราะห์การจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานโดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังต่อไปนี้

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของการจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานในภาพรวม

การจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การวางแผน	3.65	0.67	มาก
2. การดำเนินงานจัดการความปลอดภัยในองค์กร	3.77	0.95	มาก
3. การประสานงาน	3.68	0.74	มาก
4. การควบคุม	3.77	0.64	มาก
รวม	3.72	0.75	มาก

จากตาราง 14 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.75) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงที่สุดคือ การดำเนินงานจัดการความปลอดภัยในองค์กร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.95) และการควบคุม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือ การประสานงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.74) และการวางแผน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 0.67) ตามลำดับ

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของการจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน ด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. บริษัทที่พนักงานทำงานมีการเผยแพร่นโยบายด้านความปลอดภัยให้พนักงานได้รับรู้	3.82	0.61	มาก
2. บริษัทมีการกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยลงในคู่มือการปฏิบัติงาน	3.72	0.78	มาก
3. บริษัทกำหนดนโยบายครอบคลุมถึงกฎระเบียบด้านความปลอดภัย	3.61	0.87	มาก
4. นโยบายด้านความปลอดภัยของบริษัทมีการพัฒนาและปรับปรุงอยู่เสมอ	3.55	0.88	มาก
5. บริษัทมีการประเมินผลการวางแผนให้ปฏิบัติงานตามนโยบายเป็นประจำทุกปี	3.56	0.84	มาก
6. นโยบายด้านความปลอดภัยมีการประกาศให้ทราบทั่วทั้งองค์กร	3.63	0.86	มาก
รวม	3.65	0.81	มาก

จากตาราง 15 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นด้านการวางแผน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = 0.81) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 6 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงสุดคือ บริษัทที่พนักงานทำงานมีการเผยแพร่นโยบายด้านความปลอดภัยให้พนักงานได้รับรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 0.61) รองลงมาคือ บริษัทมีการกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยลงในคู่มือการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = 0.78) นโยบายด้านความปลอดภัยมีการประกาศให้ทราบทั่วทั้งองค์กร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ($\bar{x} = 3.63$, S.D. = 0.86) บริษัทกำหนดนโยบายครอบคลุมถึงกฎระเบียบด้านความปลอดภัย ($\bar{x} = 3.61$) บริษัทมีการประเมินผลการวางแผนให้ปฏิบัติงานตามนโยบายเป็นประจำทุกปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.84) และนโยบายด้านความปลอดภัยของบริษัทมีการพัฒนาและปรับปรุงอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ($\bar{x} = 3.55$, S.D. = 0.88) ตามลำดับ

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของการจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน ด้านการจัดการปลอดภัย

ด้านการดำเนินงานจัดการปลอดภัยในองค์กร	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การจัดการด้านความปลอดภัยมีผู้รับผิดชอบโดยตรง	3.63	0.84	มาก
2. คณะกรรมการความปลอดภัย เป็นคณะกรรมการร่วมระหว่างนายจ้างกับหัวหน้างานและพนักงานในระดับต่าง ๆ	3.67	0.88	มาก
3. หน่วยงานในบริษัทมีการปรับปรุงสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับพนักงานเพื่อความปลอดภัย	3.81	0.64	มาก
4. บริษัทจัดให้มีหน่วยงานดูแลด้านสุขภาพอนามัยของพนักงาน โดยรับผิดชอบการรักษาพยาบาลและให้คำแนะนำการปฏิบัติงานที่ต้องสัมผัสกับสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	3.74	0.80	มาก
5. บริษัทจัดให้มีการตรวจร่างกายพนักงานก่อนเข้ารับการทำงาน โดยเน้นการป้องกันโรคจากการทำงาน	3.73	0.89	มาก
รวม	3.72	0.81	มาก

จากตาราง 16 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นด้านการดำเนินงานจัดการปลอดภัยในองค์กร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.81) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงที่สุดคือ หน่วยงานในบริษัทมีการปรับปรุงสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับพนักงานเพื่อความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือ บริษัทจัดให้มีหน่วยงานดูแลด้านสุขภาพอนามัยของพนักงาน โดยรับผิดชอบการรักษาพยาบาลและให้คำแนะนำการปฏิบัติงานที่ต้องสัมผัสกับสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.80) บริษัทจัดให้มีการตรวจร่างกายพนักงานก่อนเข้ารับการทำงานโดยเน้นการป้องกันโรคจากการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.89) คณะกรรมการความปลอดภัย เป็นคณะกรรมการร่วมระหว่างนายจ้างกับหัวหน้างานและพนักงานในระดับต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.88) และการจัดการด้านความปลอดภัยมีผู้รับผิดชอบโดยตรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.84) ตามลำดับ

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของการจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านการประสานงาน

ด้านการประสานงาน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. พนักงานเข้าทำงานใหม่เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลจัดให้มีการปฐมนิเทศ และสอนงานจนแน่ใจว่าพนักงานใหม่สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ	3.69	0.79	มาก
2. บริษัทจัดทำมาตรฐานการทำงานให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ทั่วราบ	3.65	0.90	มาก
3. บริษัทปฏิบัติงานตามข้อเสนอแนะของพนักงานเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัย	3.67	0.87	มาก
4. คณะกรรมการความปลอดภัย มีการสำรวจบริเวณที่ทำงานในแต่ละหน่วยงานอย่างน้อย 1 ครั้ง/เดือน	3.69	0.89	มาก
รวม	3.68	0.86	มาก

จากตาราง 17 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นด้านการประสานงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ($\bar{x} = 3.68$, S.D. = 0.86) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงที่สุดคือ คณะกรรมการความปลอดภัย มีการสำรวจบริเวณที่ทำงานในแต่ละหน่วยงานอย่างน้อย 1 ครั้ง/เดือน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.89) และพนักงานเข้าทำงานใหม่เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลจัดให้มีการปฐมนิเทศและสอนงานจนแน่ใจว่าพนักงานใหม่สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.79) รองลงมาคือ บริษัทปฏิบัติงานตามข้อเสนอแนะของพนักงานเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.87) และบริษัทจัดทำมาตรฐานการทำงานให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ทั่วราบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = 0.90) ตามลำดับ

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของการจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านการควบคุม

ด้านการควบคุม	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. บริษัทจัดให้มีระบบการทำเครื่องหมายเตือนภัยในเขตพื้นที่ทำงาน	3.72	0.83	มาก
2. บริษัทกำหนดแผนฉุกเฉินเกี่ยวกับฝ่ายปลอดภัยเกี่ยวกับอัคคีภัย	3.71	0.85	มาก
3. กำหนดให้มีหน้าที่ตรวจสอบเครื่องมือเกี่ยวกับความปลอดภัยให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	3.70	0.81	มาก
4. ฝ่ายบริหาร กำหนดกฎระเบียบ ด้านความปลอดภัยเป็นลายลักษณ์อักษรและสื่อสารให้พนักงานทุกคนทราบ	3.70	0.80	มาก
5. บริษัทมีมาตรการควบคุมกิจกรรมด้านความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	3.83	0.65	มาก
6. บริษัทจัดให้มีการซ้อมแผนฉุกเฉินเป็นระยะอย่างเหมาะสม	3.91	0.77	มาก
7. บริษัทได้จัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่มีประสิทธิภาพ สำหรับเครื่องจักรอย่างครบถ้วน	3.79	0.79	มาก
รวม	3.77	0.76	มาก

จากตาราง 18 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นด้านการควบคุมในภาพรวมอยู่ในระดับมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.76) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 7 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงสุดคือ บริษัทจัดให้มีการซ้อมแผนฉุกเฉินเป็นระยะอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 0.77) รองลงมาคือ บริษัทมีมาตรการควบคุมกิจกรรมด้านความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = 0.65) บริษัทได้จัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่มีประสิทธิภาพ สำหรับเครื่องจักรอย่างครบถ้วน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = 0.79) บริษัทจัดให้มีระบบการทำเครื่องหมายเตือนภัยในเขตพื้นที่ทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = 0.83) บริษัทกำหนดแผนฉุกเฉินเกี่ยวกับฝ่ายปลอดภัยเกี่ยวกับอัคคีภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ($\bar{x} = 3.55$, S.D. = 0.85) ฝ่ายบริหารกำหนดกฎระเบียบ ด้านความปลอดภัยเป็นลายลักษณ์อักษรและสื่อสารให้พนักงานทุกคนทราบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.81) และ

กำหนดให้มีหน้าที่ตรวจสอบเครื่องมือเกี่ยวกับความปลอดภัยให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.80) ตามลำดับ

- ผลการวิเคราะห์การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตาราง 19

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงานในภาพรวม

การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การเตรียมการก่อนการปฏิบัติงาน	3.90	0.61	มาก
2. การตรวจสอบเครื่องจักร	3.75	0.70	มาก
3. การป้องกันอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน	3.77	0.71	มาก
รวม	3.81	0.67	มาก

จากตาราง 19 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.67) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงที่สุดคือ การเตรียมการก่อนการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.61) รองลงมาคือ การป้องกันอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.90) และการตรวจสอบเครื่องจักร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.70) ตามลำดับ

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของการจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านการเตรียมการก่อนการปฏิบัติงาน

การเตรียมการก่อนการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ท่านคำนึงถึงการทำงานอย่างปลอดภัยก่อนลงมือปฏิบัติงาน	3.98	0.68	มาก
2. ท่านสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตราย ก่อนการปฏิบัติงาน	3.77	0.80	มาก
3. ท่านทำการวางแผนการปฏิบัติงานไว้ก่อนปฏิบัติงาน	3.82	0.81	มาก
4. ท่านสวมถุงมือ ก่อนหยิบวัสดุอุปกรณ์ก่อนการทำงาน	3.87	0.82	มาก
5. ท่านจัดเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงานก่อนปฏิบัติงาน	4.04	0.63	มาก
รวม	3.90	0.75	มาก

จากตาราง 20 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นด้านการเตรียมการก่อนการปฏิบัติงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.75) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงที่สุดคือ ท่านจัดเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงานก่อนปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.63) รองลงมาคือ ท่านคำนึงถึงการทำงานอย่างปลอดภัยก่อนลงมือปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.68) ท่านสวมถุงมือก่อนหยิบวัสดุอุปกรณ์ก่อนการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ($\bar{x} = 3.87$, S.D. = 0.82) ท่านทำการวางแผนการปฏิบัติงานไว้ก่อนปฏิบัติงาน และท่านสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายก่อนการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.80) ตามลำดับ

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของการจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านการตรวจสอบเครื่องจักร

ด้านการตรวจสอบเครื่องจักร	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ท่านมีเป้าหมายในการตรวจสอบเครื่องจักรอย่างชัดเจน	3.86	0.77	มาก
2. ท่านตรวจสอบเครื่องจักรก่อนการปฏิบัติงานครบถ้วน	3.79	0.77	มาก
3. ท่านมีเอกสารบันทึกการตรวจสอบเครื่องจักร	3.69	0.84	มาก
4. ท่านมีคู่มือสำหรับตรวจสอบเครื่องจักร	3.66	0.86	มาก
5. ท่านมีแผนการตรวจสอบเครื่องจักรตามระยะเวลาที่กำหนด	3.74	0.85	มาก
รวม	3.74	0.82	มาก

จากตาราง 21 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นด้านการตรวจสอบเครื่องจักรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.82) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงที่สุดคือ ท่านมีเป้าหมายในการตรวจสอบเครื่องจักรอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ($\bar{x} = 3.86$, S.D. = 0.77) รองลงมาคือ ท่านตรวจสอบเครื่องจักรก่อนการปฏิบัติงานครบถ้วน ท่านมีแผนการตรวจสอบเครื่องจักรตามระยะเวลาที่กำหนด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.85) ท่านมีเอกสารบันทึกการตรวจสอบเครื่องจักร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.90) และท่านมีคู่มือสำหรับตรวจสอบเครื่องจักร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 0.86) ตามลำดับ

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นของการจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน

ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ท่านให้เพื่อนร่วมงานช่วยยกของที่มีน้ำหนักมาก	3.77	0.88	มาก
2. ท่านตั้งใจทำงานโดยไม่หยอกล้อเล่นกับเพื่อนขณะปฏิบัติงาน	3.77	0.85	มาก
3. ท่านไม่เดินผ่านใต้คานที่มีเครื่องมือวางอยู่	3.73	0.89	มาก
4. ท่านทำความสะอาดบริเวณที่ทำงานอย่างเรียบร้อย	3.79	0.86	มาก
5. ท่านจัดวางอุปกรณ์อย่างเป็นระเบียบหลังจากปฏิบัติงานเสร็จ	3.87	0.84	มาก
6. ท่านใช้เศษผ้าปิดฝุ่นออกจากร่างกายเพื่อทำความสะอาด	3.71	0.88	มาก
7. ท่านใช้รถโฟล์คลิฟท์ (รถขนของ) เพื่อขนชิ้นงานอย่างเหมาะสม	3.76	0.88	มาก
8. ท่านทำงานโดยใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีสภาพสมบูรณ์	3.76	0.87	มาก
9. ท่านมีการปรับตั้งค่าอุปกรณ์และเครื่องจักรก่อนทำงาน	3.74	0.88	มาก
10. ท่านทำงานกับเครื่องจักรที่ติดตั้งใหม่โดยศึกษาคู่มือการใช้เครื่องจักร	3.74	0.88	มาก
รวม	3.76	0.87	มาก

จากตาราง 22 พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นด้านการป้องกันอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.87) และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 10 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงที่สุดคือ ท่านจัดวางอุปกรณ์อย่างเป็นระเบียบหลังจากปฏิบัติงานเสร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ($\bar{x} = 3.87$, S.D. = 0.84) รองลงมาคือ ท่านทำความสะอาดบริเวณที่ทำงานอย่างเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = 0.86) ท่านให้เพื่อนร่วมงานช่วยยกของที่มีน้ำหนักมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.88) ท่านตั้งใจทำงานโดยไม่หยอกล้อเล่นกับเพื่อนขณะปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.85) ท่านใช้รถโฟล์คลิฟท์ (รถขนของ) เพื่อขนชิ้นงานอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76

($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.88) ท่านทำงานโดยใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีสภาพสมบูรณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.87) ท่านมีการปรับตั้งค่าอุปกรณ์และเครื่องจักรก่อนทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.88) ท่านทำงานกับเครื่องจักรที่ติดตั้งใหม่โดยศึกษาคู่่มือการใช้เครื่องจักร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.88) ท่านไม่เดินผ่านใต้คานที่มีเครื่องมือวางอยู่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.89) และท่านใช้เศษผ้าปิดฝุ่นออกจากร่างกายเพื่อทำความสะอาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.88) ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

โดยใช้ทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD (Least Significant Different) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

ตาราง 23 เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน
จำแนกตามเพศ (n=155)

ปัจจัย	เพศชาย (n=33)		เพศหญิง (n=122)		t	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความต้องการในการปฏิบัติงาน	3.95	0.54	3.50	0.62	71.05	0.00**
การดำเนินงานจัดการด้านความปลอดภัย	3.94	0.52	3.64	0.62	75.29	0.01**
การปฏิบัติงานความปลอดภัย	4.02	0.48	3.75	0.61	77.25	0.03*
รวม	3.97	0.51	3.63	0.62	74.53	0.01**

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 23 พบว่า พนักงานที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพนักงานผู้ชายเห็นด้วยกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานในภาพรวมสูงกว่าพนักงานผู้หญิง และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พนักงานผู้ชายเห็นด้วยมากกว่าพนักงานผู้หญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกด้าน

ตาราง 24 เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน จำแนกตามอายุ

ปัจจัย	แหล่งความแปรปรวน		SS	Df	MS	F	Sig
	ระหว่างกลุ่ม	ภายในกลุ่ม					
ความต้องการในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม		1.59	3	0.53	1.35	0.26
	ภายในกลุ่ม		59.32	151	0.39		
	รวม		60.91	154			
การดำเนินงานจัดการด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม		0.37	3	0.12	0.33	0.81
	ภายในกลุ่ม		57.35	151	0.38		
	รวม		57.72	154			
การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม		1.15	3	0.38	1.02	0.39
	ภายในกลุ่ม		56.72	151	0.38		
	รวม		57.87	154			

จากตาราง 24 พบว่า พนักงานที่มีอายุต่างกันมีระดับความคิดเห็นของการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานทั้งในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 25 เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของ
พนักงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัจจัย	แหล่งความแปรปรวน		SS	Df	MS	F	Sig
	ระหว่างกลุ่ม	ภายในกลุ่ม					
ความต้องการในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม		10.38	3	3.46	10.33	0.00**
	ภายในกลุ่ม		50.54	151	0.34		
	รวม		60.92	154			
การดำเนินงานจัดการด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม		10.35	3	3.45	11.00	0.00**
	ภายในกลุ่ม		47.36	151	0.31		
	รวม		57.71	154			
การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม		5.83	3	1.94	5.64	0.00**
	ภายในกลุ่ม		52.04	151	0.35		
	รวม		57.87	154			

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 25 พบว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานในแต่ละทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นเพื่อให้เห็นรายละเอียดของแต่ละกลุ่มแต่ละด้าน ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังแสดงตาราง 26-28

ตาราง 26 เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับการศึกษา		ปริญญาตรี ขึ้นไป
		ประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.)	ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	
		3.33	3.67	4.19
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	3.33		0.33*	0.86*
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.)	3.67			0.53*
ปริญญาตรีขึ้นไป	4.19			

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 พบว่า พนักงานที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงานสูงกว่าพนักงานที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับพนักงานที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงานสูงกว่าพนักงานที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้น มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงานสูงขึ้นด้วยเช่นกัน

ตาราง 27 เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการดำเนินงานจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับการศึกษา		
		ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	ปริญญาตรีขึ้นไป
		3.66	3.81	4.34
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	3.66		-0.25*	-0.90*
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	3.81			-0.65*
ปริญญาตรีขึ้นไป	4.34			

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 พบว่า พนักงานที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการดำเนินงานจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานสูงกว่าพนักงานที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกันกับพนักงานที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการดำเนินงานจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานสูงกว่าพนักงานที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นมีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการดำเนินงานจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานสูงขึ้นด้วยเช่นกัน

ตาราง 28 เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับ
การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับการศึกษา		
		ประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.)	ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	ปริญญาตรี ขึ้นไป
		3.66	3.81	4.34
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	3.66		-0.15	-0.68*
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.)	3.81			-0.53*
ปริญญาตรีขึ้นไป	4.34			

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 พบว่า พนักงานที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงานสูงกว่าพนักงานที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับพนักงานที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงานสูงกว่าพนักงานที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นมีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงานสูงขึ้นด้วยเช่นกัน

ตาราง 29 เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน จำแนกตามสถานภาพ

ปัจจัย	แหล่งความแปรปรวน		SS	Df	MS	F	Sig
	ระหว่างกลุ่ม	ภายในกลุ่ม					
ความต้องการในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม		1.57	2	0.78	2.01	0.14
	ภายในกลุ่ม		59.35	152	0.39		
	รวม		60.91	154			
การดำเนินงานจัดการด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม		1.68	2	0.84	2.27	0.11
	ภายในกลุ่ม		56.04	152	0.37		
	รวม		57.72	154			
การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม		2.47	2	1.23	3.38	0.04*
	ภายในกลุ่ม		55.40	152	0.36		
	รวม		57.87	154			

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 พบว่า พนักงานที่มีสถานภาพต่างกันมีระดับความคิดเห็นของการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นเพื่อให้เห็นรายละเอียดของแต่ละกลุ่มแต่ละด้าน ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังแสดงตาราง 30

ตาราง 30 เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	ค่าเฉลี่ย	สถานภาพ		
		โสด	สมรส	หย่าร้างหรือหม้าย
		3.97	3.73	4.08
โสด	3.97		0.24	-0.12
สมรส	3.73			-0.35*
หย่าร้างหรือหม้าย	4.08			

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 พบว่า พนักงานที่มีสถานภาพหย่าร้างหรือหม้ายมีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงานมากกว่าพนักงานที่มีสถานภาพสมรสแล้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า พนักงานที่มีสถานภาพหย่าร้างหรือหม้ายมากกว่าพนักงานที่มีสถานภาพสมรสแล้วในระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงานมากกว่าด้วยเช่นกัน

ตาราง 31 เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน จำแนกตามแผนกที่ปฏิบัติหน้าที่

ปัจจัย	แหล่งความแปรปรวน		Df	MS	F	Sig
	ระหว่างกลุ่ม	ภายในกลุ่ม				
ความต้องการในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	7.47	5	1.49	4.16	0.00**
	ภายในกลุ่ม	53.45	149	0.36		
	รวม	60.91	154			
การดำเนินงานจัดการด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	4.10	5	0.82	2.28	0.08
	ภายในกลุ่ม	53.62	149	0.36		
	รวม	57.72	154			

ตาราง 31 (ต่อ)

ปัจจัย	แหล่งความแปรปรวน					
	SS	Df	MS	F	Sig	
การปฏิบัติงานด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3.65	5	0.73	2.01	0.01**
ความปลอดภัย	ภายในกลุ่ม	54.22	149	0.36		
	รวม	57.87	154			

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 31 พบว่า พนักงานที่มีการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นเพื่อให้เห็นรายละเอียดของแต่ละกลุ่มแต่ละด้าน ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังแสดงตาราง 32-33

ตาราง 32 เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน จำแนกตามแผนกที่ปฏิบัติหน้าที่

แผนกที่ปฏิบัติหน้าที่	ค่าเฉลี่ย	แผนกที่ปฏิบัติหน้าที่					
		แผนกการผลิต	แผนกตรวจสอบคุณภาพ	แผนกจัดส่ง	แผนกช่างซ่อมบำรุง	แผนกจัดเก็บสินค้า	แผนกอื่น ๆ
		3.50	3.77	3.66	3.19	4.70	3.59
แผนกการผลิต	3.50		-0.27	-0.25	-0.16	0.31	-1.20
แผนกตรวจสอบคุณภาพ	3.77			0.03	0.11	0.58*	-0.93*
แผนกจัดส่ง	3.66				0.09	0.56*	-0.96*
แผนกช่างซ่อมบำรุง	3.19					0.47*	-1.05*

ตาราง 32 (ต่อ)

แผนกที่ปฏิบัติ หน้าที่	ค่าเฉลี่ย	แผนกที่ปฏิบัติหน้าที่					
		แผนก การ ผลิต	แผนก ตรวจสอบ คุณภาพ	แผนก จัดส่ง	แผนก ช่างซ่อม บำรุง	แผนก จัดเก็บ สินค้า	แผนก อื่น ๆ
		3.50	3.77	3.66	3.19	4.70	3.59
แผนกจัดเก็บสินค้า	4.70						-1.51*
แผนกอื่น ๆ	3.59						

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 พบว่า พนักงานแผนกจัดเก็บสินค้ามีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงานมากกว่าพนักงานแผนกตรวจสอบคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับพนักงานแผนกจัดส่งที่มีความความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงานมากกว่าพนักงานแผนกช่างซ่อมบำรุงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพนักงานแผนกแผนกอื่น ๆ (บุคคล) ที่มีความความคิดเห็นของพนักงานในด้านความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงานมากกว่าพนักงานแผนกการผลิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า พนักงานแผนกจัดเก็บสินค้ามากกว่าพนักงานแผนกตรวจสอบคุณภาพ มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงานมากกว่าด้วยเช่นกัน

ตาราง 33 เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย จำแนกตามแผนกที่ปฏิบัติหน้าที่

แผนกที่ปฏิบัติหน้าที่	ค่าเฉลี่ย	แผนกที่ปฏิบัติหน้าที่					
		แผนกการผลิต	แผนกตรวจสอบคุณภาพ	แผนกจัดส่ง	แผนกช่างซ่อมบำรุง	แผนกจัดเก็บสินค้า	แผนกอื่น ๆ
		3.78	3.83	4.07	3.80	3.55	4.72
แผนกการผลิต	3.78		-0.05	-0.29	0.29	0.22	-0.94*
แผนกตรวจสอบคุณภาพ	3.83			-0.24	0.03	0.28	-0.89*
แผนกจัดส่ง	4.07				0.27	0.51*	-0.65
แผนกช่างซ่อมบำรุง	3.80					-0.25	-1.16*
แผนกจัดเก็บสินค้า	3.55						1.16*
แผนกอื่น ๆ	4.72						

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 พบว่า พนักงานแผนกอื่น ๆ (บุคคล) มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงานมากกว่าพนักงานแผนกจัดส่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับพนักงานแผนกตรวจสอบคุณภาพที่มีความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงานมากกว่าพนักงานแผนกช่างซ่อมบำรุงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพนักงานแผนกการผลิตที่มีความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงานมากกว่าพนักงานแผนกจัดเก็บสินค้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า พนักงานแผนกอื่น ๆ (บุคคล) มากกว่าพนักงานแผนกจัดส่ง มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงานมากกว่าด้วยเช่นกัน

ตาราง 34 เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ปัจจัย	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
ความต้องการในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	10.01	3	3.34	9.90	0.00**
	ภายในกลุ่ม	50.90	151	0.34		
	รวม	60.91	154			
การดำเนินงานจัดการด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	6.31	3	2.10	6.18	0.00**
	ภายในกลุ่ม	51.41	151	0.34		
	รวม	57.72	154			
การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	5.49	3	1.83	5.28	0.00**
	ภายในกลุ่ม	52.38	151	0.35		
	รวม	57.87	154			

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 34 พบว่า พนักงานที่มีการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นเพื่อให้เห็นรายละเอียดของแต่ละกลุ่มแต่ละด้าน ผู้วิจัยจึงเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังแสดงตาราง 35-37

ตาราง 35 เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ค่าเฉลี่ย	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			
		ต่ำกว่า	5,000 –	15,001 –	สูงกว่า
		5,000 บาท	15,000 บาท	20,000 บาท	20,000 บาท
		3.52	3.43	3.84	4.30
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.52		0.09	-0.32	-0.78*
5,000 – 15,000 บาท	3.43			-0.41	-0.87*
15,001 – 20,000 บาท	3.84				-0.47*
สูงกว่า 20,000 บาท	4.30				

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 35 พบว่า พนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า 20,000 บาท มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงานสูงกว่าพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 5,000-15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า พนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงขึ้น มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงานสูงขึ้นด้วยเช่นกัน

ตาราง 36 เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการดำเนินงานจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ค่าเฉลี่ย	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,000 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	สูงกว่า 20,000 บาท
		3.83	3.60	3.78	4.40
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3.83		0.23	0.05	-0.57
5,000 – 15,000 บาท	3.60			-0.18	-0.80*
15,001 – 20,000 บาท	3.78				0.62*
สูงกว่า 20,000 บาท	4.40				

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 36 พบว่า พนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า 20,000 บาท มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการดำเนินงานจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานสูงกว่าพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 5,000-15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงขึ้น มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการดำเนินงานจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานสูงขึ้นด้วยเช่นกัน

ตาราง 37 เปรียบเทียบการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD เกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ค่าเฉลี่ย	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			
		ต่ำกว่า	5,000 –	15,001 –	สูงกว่า
		5,000 บาท	15,000 บาท	20,000 บาท	20,000 บาท
		4.06	3.72	3.82	4.46
ต่ำกว่า 5,000 บาท	4.06		0.34	0.24	-0.41
5,000 – 15,000 บาท	3.72			-0.10	-0.75*
15,001 – 20,000 บาท	3.82				-0.64*
สูงกว่า 20,000 บาท	4.46				

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 37 พบว่า พนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า 20,000 บาท มีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงานสูงกว่าพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 5,000-15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงขึ้นมีระดับความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงานสูงขึ้นด้วยเช่นกัน

ตาราง 38 เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของ
พนักงาน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ปัจจัย	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig
ความต้องการในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	3.34	4	0.84	2.18	0.07
	ภายในกลุ่ม	57.57	150	0.38		
	รวม	60.91	154			
การดำเนินงานจัดการด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	2.42	4	0.61	1.64	0.17
	ภายในกลุ่ม	55.29	150	0.37		
	รวม	57.71	154			
การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	3.43	4	0.86	2.36	0.06
	ภายในกลุ่ม	54.44	150	0.36		
	รวม	57.87	154			

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 38 พบว่า พนักงานที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีระดับความคิดเห็นของการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 39 สรุปการทดสอบสมมติฐานการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของ
พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	ความต้องการใน ปฏิบัติงาน	การจัดการด้านความ ปลอดภัย	การปฏิบัติงานความ ปลอดภัย
เพศ	**	**	*
อายุ	-	-	-
ระดับการศึกษา	**	**	**
สถานภาพ	-	-	*
แผนกที่ปฏิบัติหน้าที่	**	-	**
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	**	**	**
ประสบการณ์ทำงาน	-	-	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

- ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 39 พบว่า ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1-3 อายุ และประสบการณ์ทำงานต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานทั้งในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1-3 สถานภาพต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานในภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1-2 แต่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แผนกที่ปฏิบัติหน้าที่ต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานในภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 แต่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 กับ ข้อ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**ส่วนที่ 3 ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัย
ในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา**

- การจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

ด้านการวางแผน

“...บริษัทมีแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยในสภาพการทำงานที่เหมาะสม โดยการวางแผนที่ดีจะเป็นปัจจัยพื้นฐานด้านความปลอดภัย โดยการวางแผนโรงงานเป็นอย่างดีในการวางแผนที่เครื่องจักร อุปกรณ์ วัสดุดิบ เพียงพอ...”

(สุภาวดี บัวงาม, สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทจัดให้มีทางเข้า-ออกพื้นที่ปฏิบัติงานที่ปลอดภัยมีการกำหนดเส้นทางเดินอย่างเหมาะสม มีความกว้างพอเหมาะและสะดวก...”

(ฟาติฮะห์ ปีมะ, สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทมีการจัดเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นระเบียบเรียบร้อยในบริเวณพื้นที่ปฏิบัติงานและห้องเก็บวัสดุสิ่งของในสภาพที่ดีสามารถใช้งานได้ และอยู่ในสถานที่ที่กำหนดอย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นวิธีการที่จะก่อให้เกิดการเพิ่มผลผลิตสามารถลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุ...”

(คมสัน ช่อสัตย์สนิท, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทสร้างเข้าใจให้กับพนักงานเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุที่เป็นสาเหตุมาจากการกระทำของคน เช่น การเดินสะดุดวัสดุสิ่งของหรือหกล้ม การเดินเหยียบหรือชนวัสดุสิ่งของ โคนวัสดุสิ่งของหล่นใส่ รวมทั้งของที่จะทิ้งและเศษวัสดุวางเคลื่อนไปทั้งโรงงานจนแทบจะไม่มีทางเดิน ภาชนะใส่เศษวัสดุที่เต็มจนล้น มีหยดน้ำมันหกเรียราดอยู่ตามพื้นและบันไดชำรุด เครื่องมือวางเกะกะอยู่ทั่วไป ในบริเวณที่ทำงานบนเครื่องจักร และอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงสายไฟฟ้า และท่อลม ถ้าการจัดเก็บวัสดุสิ่งของไม่ดีจะเป็นสาเหตุก่อให้เกิดเพลิงไหม้ได้...”

(คงฤทธิ เจริญกุล, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทมีจัดเก็บวัสดุสิ่งของอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย จะก่อให้เกิดการลดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ เมื่อโรงงานมีความสะอาดและมีการจัดวางวัสดุสิ่งของไว้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย จะช่วยให้เกิดการประหยัด ทั้งเวลาและแรงงาน...”

(ศรีอัมพร แหลมทองสมบัติ, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทสามารถเพิ่มผลผลิต เมื่อได้มีการขจัดสิ่งของที่ขัดขวางการผลิตออกไป ก่อให้เกิดความเป็นระเบียบ และมีระบบการบริหารที่ดี เป็นผลให้กิจการดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ปราศจากสิ่งที่จะทำให้การผลิตชะงักหรือชักช้าทำให้ได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น...”

(กลรัักษ์ ศิริวรรณโชติ, สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทสามารถลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุ การจัดให้มีพื้นที่ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ เป็นการลดความเสี่ยงของพนักงานที่จะเดินสะดุดหรือชนวัสดุสิ่งของ หมายถึง จำนวนการบาดเจ็บก็จะลดลงด้วย และลดความเสี่ยงของการเกิดเพลิงไหม้ มักเกิดจากสภาพการจัดเก็บวัสดุสิ่งของไม่เป็นระเบียบ ดังนั้นหากมีการจัดเก็บที่ดีจะเป็นสิ่งที่สามารถควบคุม และป้องกันการเกิดเพลิงไหม้ได้...”

(รัชฎา ยิ้มประเสริฐ, สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2557)

ด้านการดำเนินงานจัดการความปลอดภัยในองค์กร

“... บริษัทมีสภาพการทำงานที่ปลอดภัยจะต้องมีการดูแลสถานที่ปฏิบัติงานให้มีความสะอาด มีการระบายอากาศที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดแสงสว่างอย่างเหมาะสม มีระบบการระบายน้ำทิ้งออกจากกระบวนการผลิตอย่างได้ผล โดยมีจำนวนอ่างล้างมือและห้องสุขาอย่างเพียงพอ ซึ่งเป็นการดำเนินการขั้นพื้นฐาน...”

(สุภาวดี บัวงาม, สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทได้มาตรฐานพิเศษสำหรับกระบวนการผลิตและวัตถุดิบที่จะนำมาใช้อาจจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของพนักงาน ถึงแม้จะมีปริมาณเพียงเล็กน้อยก็ตาม พนักงานควรจะได้รับทราบถึงสิ่งที่มีอยู่ ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและควรรายงานทันที...”

(ฟาติฮะห์ ปีมะ, สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทพบเห็นสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นในสภาพการทำงานเต็มไปด้วยฝุ่น มีการติดตั้งระบบระบายอากาศเพื่อฝุ่นที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตหรืออาจปรับปรุงกระบวนการผลิตให้เป็นแบบปิด การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล มีมาตรการป้องกันอันตรายต่อผิวหนังที่จะต้องสัมผัสกับสารเคมี ซึ่งอาจทำได้โดยนำเครื่องจักรเข้ามาใช้แทนคนหรือสวมใส่เสื้อและอุปกรณ์ป้องกันอย่างเหมาะสม...”

(คมสัน ช่อศักดิ์สนธิ, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทได้จัดหาอุปกรณ์ปฐมพยาบาลไว้อย่างเพียงพอและเหมาะสม และหากเป็นไปได้ควรให้มีพนักงานอย่างน้อย 1 คน ที่ผ่านการอบรมการปฐมพยาบาลแล้ว...”

(คงฤทธิ เจริญกุล, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทมีการป้องกันอุบัติเหตุไม่ใช่เป็นเพียงการติดตั้งการ์ดในส่วนที่อาจก่อให้เกิดอันตรายของเครื่องจักร แต่จะต้องมีการปฏิบัติเพื่อให้ทำงานด้วยความปลอดภัยทั้งบริษัท ซึ่งรวมถึงการจัดสิ่งที่จะก่อให้เกิดอุบัติเหตุและเสี่ยงต่อสุขภาพด้วย ประเภทของการจัดองค์ประกอบความปลอดภัยจะแตกต่างกันไปในแต่ละโรงงานในการป้องกันอุบัติเหตุเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงาน...”

(ศรีอัมพร แผลมทองสมบัติ, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ในแต่ละวัน ในการที่จะดำเนินการสอนพนักงานเกี่ยวกับขั้นตอนทำงานอย่างปลอดภัย เพื่อความมั่นใจถึงความปลอดภัยในการทำงาน โดยการปรับปรุงส่วนที่รับผิดชอบให้อยู่ในสภาพปลอดภัยเท่าที่จะปฏิบัติงานได้จริง สำหรับพนักงานมีการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยที่จัดไว้ให้รายงานสภาพที่คิดว่าอาจเป็นอันตราย เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเสนอแนะขั้นตอนก่อนใส่อุปกรณ์ป้องกัน โดยการฝึกอบรมพนักงานเข้าใหม่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการป้องกันอุบัติเหตุได้อย่างดี...”

(ถลรักษ์ ศิริวรรณโชติ, สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทแจ้งพนักงาน รับทราบถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นในการปฏิบัติงานแต่ละวัน เกี่ยวกับการป้องกันอันตราย เมื่อมีการรับพนักงานใหม่และไม่มีประสบการณ์จำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องให้พนักงานใหม่เข้ารับการอบรมในหลักสูตรที่มีการแนะนำเรื่องความปลอดภัยในวันแรก ของการทำงานไม่น้อยกว่าให้พนักงานเปิดเดินเครื่องจักรจนกว่าจะได้รับการฝึกอบรมเป็นอย่างดี เสียก่อน โดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดจากหัวหน้างาน จนกระทั่งมีความชำนาญมาก พอ...”

(รัชฎา ยิ้มประเสริฐ, สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2557)

ด้านการประสานงาน

“...บริษัทมีการทำงานเป็นทีม สร้างความเข้าใจที่ตรงกัน และเกิดความสามัคคี เกิดขวัญ และกำลังใจในการทำงาน โดยการประสานงานต่างระดับสายบังคับบัญชาจากผู้บริหารสูงสุดของ สถานประกอบการตามลำดับลงสู่ผู้ปฏิบัติงานระดับล่างสุดหรือประสานงานระดับล่างขึ้นสู่ ระดับบนตามลำดับ รูปแบบการปรึกษาหารือ และการประสานงานของผู้มีตำแหน่งหน้าที่การงาน ในระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกันประสานกันเอง ...”

(สุภาวดี บัวงาม, สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทมีการประสานงานตัวบุคคล เงิน วัสดุอุปกรณ์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมี ผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายหรือแผนก ทำหน้าที่รับผิดชอบให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ โดยตรงเกี่ยวกับนโยบายและวัตถุประสงค์ด้านความปลอดภัย ทั้งด้านการผลิตและการบริหารความ ปลอดภัยมีการแบ่งงานออกเป็นส่วนต่าง ๆ...”

(ฟาติฮะห์ ปีมะ, สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทระบุนหน้าที่การงานไว้ชัดเจน มีการมอบหมายให้เหมาะสมกับบุคคลและได้ สัดส่วนกับงานบุคคลที่ยังไม่รู้จัดฝึกอบรม มีการจัดระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติงานด้านความ ปลอดภัยให้เหมาะสมกับสถานประกอบการ ไม่เคร่งครัดจนเกินไป มีการควบคุมการกำกับงานที่ดี มีปัญหาอุปสรรคก็รีบปรับปรุงแก้ไข มีการจัดสถานประกอบการให้มีลักษณะพร้อมที่จะปรับให้ เป็นไปตามสถานการณ์ได้ เช่น จัดตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยให้พอเพียง ให้มีการผลิตที่ ปลอดภัยปราศจากอุบัติเหตุอันตรายต่าง ๆ...”

(คมตัน ชื้อสัตย์สนิท, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทมีการประสานงานโดยใช้หลักจิตวิทยาและมนุษย์สัมพันธ์ในการติดต่อสัมพันธ์ในระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ถ้านำหลักการเหล่านี้มาใช้ในการปฏิบัติงานจะช่วยให้เกิดการร่วมมือประสานงาน โดยการมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงานพึงพอใจและเหมาะสมกับความรู้ความสามารถเลื่อนตำแหน่ง เพิ่มเงินเดือน แผนกใดที่ปฏิบัติงานดี ปราศจากอุบัติเหตุอันตรายต่าง ๆ และการให้รางวัล เช่น มอบประกาศนียบัตรหรือโล่ห่มเชย แผนกที่มีสถิติอุบัติเหตุเป็นศูนย์ มีความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงาน ไม่ยึดหลักการทำงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเพียงประการเดียว ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน...”

(ศรีอัมพร แผลมทองสมบัติ, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทมีการประสานงานโดยใช้หลักจิตวิทยาและมนุษย์สัมพันธ์ในการติดต่อสัมพันธ์ในระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ซึ่งการประสานงานในระบบการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยการใช้ระบบการประชุม การติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงาน การนิเทศงาน การฝึกอบรม การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย โดยการมอบหมายอำนาจหน้าที่การดำเนินงานให้เป็นระบบ การติดต่ออย่างต่อเนื่อง...”

(คงฤทธิ์ เจริญกุล, สัมภาษณ์ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2557)

“...บริษัทมีการประสานงานภายนอกโรงงาน การดำเนินงานด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของพนักงานในโรงงาน จำเป็นต้องมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งนี้เพื่อปฏิบัติการด้านความปลอดภัยให้เป็นไปตามมาตรฐาน กฎเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับที่กฎหมายกำหนดไว้ รูปแบบการติดต่อประสานงานอาจดำเนินการอย่างเป็นทางการโดยทำหนังสือติดต่อเป็นลายลักษณ์อักษรหรือปรึกษาพบปะพูดคุยทางโทรศัพท์ การตรวจสุขภาพประจำปี...”

(กลรักษ์ ศิริวรรณโชติ, สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2557)

“... บริษัทมีการประสานงานภายนอกโรงงาน การดำเนินงานด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของพนักงานในโรงงาน จำเป็นต้องมีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยทำหนังสือติดต่อเป็นลายลักษณ์อักษร...”

(รัชฎา ยิ้มประเสริฐ, สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2557)

ด้านการควบคุม

“...บริษัทจะมีการระบุและวางแผนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะปัญหาด้านความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานความเสี่ยงอันตราย นโยบาย วัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยจัดทำดำเนินการและคงไว้ ซึ่งเอกสารการควบคุมกระบวนการต่าง ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของ นโยบาย วัตถุประสงค์และเป้าหมาย กำหนดมาตรฐานในการควบคุมการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การจัดการขยะ การเคลื่อนย้าย การเก็บรักษา และการใช้สารเคมีวัตถุอันตราย ข้อปฏิบัติสำหรับพนักงานรายวัน พนักงานประจำบุคคล และหน่วยงานภายนอก รวมถึงการซ่อมบำรุงเพื่อควบคุมการบันทึกด้านความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน...”

(สุภาวดี บัวงาม, สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทมีนโยบาย วัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยจัดทำดำเนินการและคงไว้ซึ่งเอกสารการควบคุมกระบวนการต่าง ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของ นโยบาย วัตถุประสงค์และเป้าหมาย กำหนดมาตรฐานในการควบคุมการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง...”

(ศรีอัมพร แผลมทองสมบัติ, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทมีการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นหลักฐานให้มีความสอดคล้องตามข้อกำหนดและการดำเนินงานของระบบการจัดการ การบันทึกข้อมูลต่าง ๆ จะต้องได้รับการบันทึกให้ชัดเจนอ่านออกได้ รวมทั้งต้องสามารถระบุเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานภายใต้ระบบการจัดการต้องรวบรวม จัดเก็บด้วยวิธีการ และสถานที่ที่เหมาะสม มีวิธีการป้องกันการเสียหายหรือเสื่อมสภาพและการชิงเพื่อสะดวกต่อการค้นหาแล้วนำมาใช้งานหรืออ้างอิง...”

(ฟาติฮะห์ ปีมะ, สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทเก็บข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อควบคุมการเข้าถึงข้อมูล และการแก้ไขโดยการกำหนดรหัสผ่านและมีการสำรองข้อมูลเป็นระยะเพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ มาตรฐานการปฏิบัติงานเรื่องการควบคุมบันทึก...”

(คมสัน ชื้อสัตย์สนิท, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทได้ควบคุมคุณภาพตามมาตรฐานสากลเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานด้านคุณภาพที่กรมประมงกำหนดไว้ นอกจากนี้ได้รับประกาศนียบัตรรับรองคุณภาพ HACCP ISO 900:2000 และมาตรฐานความปลอดภัย มอก. และการได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการอิสลามแห่งประเทศไทยให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตตามขั้นตอนของศาสนาอิสลาม โดยอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย HALAL เป็นเครื่องยืนยันว่าอาหารแปรรูปของบริษัทฯ มีความสะอาด ถูกหลักอนามัยตามมาตรฐานสากล ใส่ใจสิ่งแวดล้อม...”

(กลรัักษ์ ศิริวรรณโชติ, สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทได้ควบคุมคุณภาพตามมาตรฐานสากลเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานด้านคุณภาพที่กรมประมงกำหนดไว้ นอกจากนี้ได้รับประกาศนียบัตรรับรองคุณภาพ HACCP ISO 900:2000 และมาตรฐานความปลอดภัย มอก. เป็นเครื่องยืนยันว่าอาหารแปรรูปของบริษัทฯ มีความสะอาด ถูกหลักอนามัยตามมาตรฐานสากล ใส่ใจสิ่งแวดล้อม...”

(รัชฎา ยิ้มประเสริฐ, สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทได้ควบคุมคุณภาพตามมาตรฐานสากลเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานด้านคุณภาพที่กรมประมงกำหนด...”

(กงฤทธิ เจริญกุล, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

- การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

ด้านการเตรียมการก่อนปฏิบัติงาน

“...บริษัทมีการให้คำปรึกษาคำแนะนำต่าง ๆ ด้านความปลอดภัยจากฝ่ายบริหารผู้จัดการ หัวหน้าแผนกต่าง ๆ เช่น งานด้านจัดซื้อจัดหา งานด้านบุคลากร งานด้านความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อลดการสูญเสีย และป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต...”

(ศุภาวดี บัวงาม, สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทกำหนดวิธีการสรรหา และมอบหมายงานให้กับบุคลากรอย่างเหมาะสมกับความสามารถ โดยพิจารณาจากพื้นฐานด้านการศึกษา ประสบการณ์ ทักษะความชำนาญ รวมถึงยังได้มีการจัดการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมุ่งเน้นให้เกิดความตระหนักถึงความเกี่ยวข้อง และความสำคัญ ของการทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย...”

(ฟาติฮะห์ ปีมะ, สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทจัดให้มีการสำรวจความจำเป็นในการฝึกอบรม โดยพิจารณาจากความจำเป็นในการเตรียมการสำหรับการเปลี่ยนแปลงกระบวนการหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ ความรู้ ความสามารถ ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องพัฒนาเพิ่มเติม การประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร เป็นต้น...”

(รัชฎา ยิ้มประเสริฐ, สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทได้มีการจัดทำแผนการฝึกอบรมประจำปี นำเสนอต่อผู้บริหารระดับสูง เพื่อพิจารณาอนุมัติการฝึกอบรม และวิธีการให้ความรู้แก่บุคลากร โดยการสอนงานจากผู้เชี่ยวชาญ ภายนอกหรือนุคลากรภายในโรงงานที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน เพื่อให้บุคลากรมีทักษะ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามขอบเขตงานที่ได้รับมอบหมาย...”

(คงฤทธิ เจริญกุล, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทได้มีการจัดการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ และทักษะประกอบด้วยการ ฝึกอบรมภายนอกองค์กร ได้แก่ การส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการฝึกอบรมที่จัดโดยหน่วยงานภายนอก และการฝึกอบรมภายในโรงงาน โดยวิทยากรภายในหรือวิทยากรภายนอก...”

(ศรีอัมพร แผลมทองสมบัติ, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทมีการประเมินประสิทธิผลของการฝึกอบรมโดยวิธีการที่เหมาะสม เช่น การประเมินหลักสูตรการฝึกอบรม การทดสอบก่อน-หลังการฝึกอบรมหรือวิธีการสัมภาษณ์เพื่อทดสอบความเข้าใจ จากการประเมินผลการปฏิบัติงานหลังการสอนงานโดยผู้บริหาร ผู้แทนฝ่ายบริหารของบริษัทหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย จะนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินประสิทธิผลการฝึกอบรมเข้าสู่การทบทวนโดยฝ่ายบริหาร และผลของการฝึกอบรมจะถูกบันทึกลงในประวัติการฝึกอบรมของบุคลากรในเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ มาตรฐานการปฏิบัติงานเรื่องการฝึกอบรม และพัฒนาบุคลากร...”

(กลรักษ์ ศิริวรรณ โชติ, สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทจัดให้มีการสำรวจความจำเป็นในการฝึกอบรม โดยพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงกระบวนการหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ นำมาถ่ายทอดองค์ความรู้ให้คำปรึกษาแนะนำให้กับพนักงานในโรงงาน...”

(คมสัน ชื่อดัตต์สนิท, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

ด้านการตรวจสอบเครื่องจักร

“...บริษัทได้วางแผนการบำรุงรักษาป้องกันเครื่องจักรเสียยังมีความจำเป็นเตรียมพร้อมสำหรับเครื่องจักรเสีย โดยให้ความสำคัญในการบำรุงรักษาเครื่องจักรให้เกิดประสิทธิภาพ เมื่อเครื่องจักรอุปกรณ์เสียเมื่อไหร่สามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น...”

(สุภาวดี บัวงาม, สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทจะเตรียมพร้อมไว้มาก่อนสามารถนำไปใช้ติดตั้งเมื่อจำเป็นเพื่อหลีกเลี่ยงเวลารอคอยในการสั่งซื้อชิ้นส่วนสำรองเพื่อขาดเพื่อที่เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์อื่น ๆ จะได้ไม่ถูกกระทบกระเทือนอันเนื่องมาจากเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ใดอุปกรณ์หนึ่งเสีย ผู้ปฏิบัติการมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาทำการซ่อมเครื่องจักรอุปกรณ์ที่เสียในเบื้องต้น...”

(ฟาติฮะห์ ปีมะ, สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทมีผู้รับผิดชอบการซ่อมบำรุงรักษาป้องกันเครื่องจักรเสีย ซึ่งได้รับการฝึกอบรมเป็นอย่างดี พร้อมวินิจฉัยและแก้ไขปัญหาด้วยเครื่องมืออุปกรณ์ความจำเป็นขององค์กรที่จะใช้วิธีต่าง ๆ ที่เป็นหัวใจของระบบการผลิต และเครื่องจักรหรืออุปกรณ์...”

(กลรักษ์ ศิริวรรณ โชติ, สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทให้ความสำคัญกับระบบการผลิตชิ้นส่วนที่จะใช้ทดแทนต้องเตรียมพร้อมไว้เสมอ ความชัดเจนอยู่ที่วางแผนรองรับเตรียมพร้อมสำหรับเครื่องจักร อุปกรณ์เสีย...”

(ศรีอัมพร แผลมทองสมบัติ, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทให้ความสำคัญในระบบการผลิตชิ้นส่วน อุปกรณ์ที่จะใช้ทดแทนต้องเตรียมพร้อมไว้เสมอ...”

(คงฤทธิ เจริญกุล, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทให้ความสำคัญต่อการทำงานของระบบการผลิต ด้านร่างกาย และค่าใช้จ่าย เป็นอย่างมากสำหรับอุปกรณ์ชิ้นส่วนบางประเภทอาจจะมีความสำคัญไม่มาก ในขณะที่อุปกรณ์มีการตรวจสอบเครื่องจักรก่อนใช้ทุกครั้งเพื่อลดการบาดเจ็บ การสูญเสียที่อาจจะเกิดในอนาคตได้...”

(รัชฎา ยิ้มประเสริฐ, สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทที่มีผู้รับผิดชอบการซ่อมบำรุงรักษาป้องกันเครื่องจักรเสีย ได้รับการฝึกอบรม เป็นอย่างดี พร้อมวินิจฉัยและแก้ไขปัญหาด้วยเครื่องมืออุปกรณ์ความจำเป็นขององค์กรที่จะใช้วิธีต่าง ๆ ที่เป็นหัวใจของระบบการผลิตและเครื่องจักรหรืออุปกรณ์...”

(คมสัน ช่อสัตย์สนิท, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน

“...บริษัทมีชุดปฏิบัติงานที่เหมาะสมสำหรับใช้ในขณะปฏิบัติงาน เป็นสิ่งสำคัญที่จะก่อให้เกิดความปลอดภัยในขณะที่คนงานกำลังปฏิบัติงานกับส่วนที่หมุนได้ของเครื่องจักร...”

(สุภาวดี บัวงาม, สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทมีความระมัดระวังมิให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของเสื้อผ้าม้วนพันเข้าไปในส่วนของเครื่องจักรที่หมุนได้ คนงานที่มีผมยาวต้องใส่หมวกหรือคลุมผม ห้ามสวมใส่เสื้อแขนยาวที่หลวมหรือปลายขาดรุ่งริ่ง ถุงมือ สร้อยคอ สร้อยข้อมือ และผ้าพันคอเข้าใกล้เครื่องจักรและให้มีการสวมใส่รองเท้าที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงานด้วยอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลแต่ละประเภท...”

(ฟาติยะห์ ปีมะ, สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทได้ออกแบบมาเพื่อใช้ป้องกันอันตรายแต่ละอย่างที่จะเกิดขึ้นกับ ผู้ปฏิบัติงาน แต่ไม่ใช่อุปกรณ์ที่ใช้ป้องกันอันตรายได้อย่างสมบูรณ์เพียงแต่ลดหรือบรรเทาอันตราย จากสิ่งแวดล้อมการทำงานให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายเท่านั้น...”

(คมสัน ช่อศักดิ์สนธิ, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทได้มีการป้องกันอันตรายในการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขทางวิศวกรรมใน กรณีที่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลควรพิจารณาเลือกชนิดที่เหมาะสม ที่สุด...”

(คงฤทธิ เจริญกุล, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทให้ผู้ปฏิบัติงานได้ทราบถึงเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องสวมใส่อุปกรณ์และ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการซ่อมแซม การทำความสะอาด และเปลี่ยนใหม่ตามความจำเป็นและ เหมาะสม ประกอบด้วยอุปกรณ์ป้องกันดวงตา ในกรณีที่ไม่สามารถจัดการความเสี่ยงต่ออันตรายที่ อาจเกิดขึ้นกับดวงตาก็มีความจำเป็นที่จะต้องจัดหาแว่นตานิรภัยให้ผู้ปฏิบัติงาน ได้สวมใส่ ส่วนจะ เป็นแว่นตานิรภัยประเภทไหนนั้น จะขึ้นอยู่กับสภาพการเสี่ยงต่ออันตราย ซึ่งสามารถเลือกชนิดที่ สวมใส่ได้สบายและเหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติอยู่นั้น...”

(ศรีอัมพร แผลมทองสมบัติ, สัมภาษณ์, 19 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทมีอุปกรณ์ป้องกันเท้าส่วนของร่างกายที่ได้รับอุบัติเหตุอยู่เสมอก็คือเท้าและ นิ้วเท้า ซึ่งสามารถป้องกันได้โดยการสวมใส่รองเท้านิรภัยมีอยู่ด้วยกันหลายแบบ ซึ่งบางแบบดูแล้ว เหมือนรองเท้าธรรมดาทั่วไป จนแยกไม่ออกว่าเป็นรองเท้านิรภัย อุปกรณ์ป้องกันมือ ถุงมือที่ใช้ ป้องกันจะแตกต่างกันไปตามลักษณะของอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากสารเคมี ของแหลมคม ของร้อน เป็นต้น...”

(กลรักษ์ ศิริวรรณ โขติ, สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2557)

“...บริษัทมีอุปกรณ์ป้องกันส่วนเท้าอยู่เสมอ ซึ่งบางแบบดูแล้วเหมือนรองเท้าธรรมดา ทั่วไป เป็นรองเท้านิรภัย อุปกรณ์ป้องกันส่วนมือเป็นถุงมือที่ใช้ป้องกันจะแตกต่างกันไปตาม ลักษณะของอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากสารเคมี ของแหลมคม ของร้อน เป็นต้น...”

(รัชฎา ยิ้มประเสริฐ, สัมภาษณ์, 25 กรกฎาคม 2557)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา 2) เพื่อเปรียบเทียบการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา และ 3) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

การวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน และเปรียบเทียบการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่าง 155 คน โดยวิธีการเลือกแบบสะดวก (Convenience Selection) เฉพาะโรงงานที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี จำนวน 7 โรงงาน จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทดสอบค่าที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD (Least Significant Different)

การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 คน จาก 7 โรงงาน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงเพื่อสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อให้ได้มาซึ่งมีคำถาม ได้แก่ การจัดการด้านความปลอดภัย และการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย โดยวิเคราะห์เนื้อหา และการตีความนำมาสรุปข้อมูล

สรุป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยดังนี้

ส่วนที่ 1 ศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

- ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา พบว่า พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 78.70 โดยมีอายุระหว่าง 18-35 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.60 ซึ่งมีการศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.70 มีสถานภาพสมรสมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.50 จำแนกตามแผนกการผลิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.20 มีรายได้ระหว่าง 5,000-15,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.20 และจำแนกตามประสบการณ์การทำงานระหว่าง 1-5 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.40

- ความต้องการในการจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นของความต้องการในการปฏิบัติงานภาพรวมอยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 9 ด้าน โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงที่สุดคือ ด้านกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 รองลงมาคือ ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ด้านลักษณะในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ด้านค่าตอบแทน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ด้านสวัสดิการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ด้านการยอมรับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และด้านสภาพการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.50 ตามลำดับ

- การจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานในภาพรวมอยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงที่สุดคือ การจัดการความปลอดภัยในองค์กร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และการควบคุม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 รองลงมาคือ การประสานงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 และการวางแผน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ตามลำดับ

- การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา พบว่า พนักงานมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในภาพรวมอยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยเฉลี่ยของข้อที่สูงที่สุดคือ การเตรียมการก่อนการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 รองลงมาคือ การป้องกันอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และการตรวจสอบเครื่องจักร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

พนักงานที่มีเพศ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พนักงานที่มีอายุและประสบการณ์ทำงานต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานทั้งในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน พนักงานที่มีสถานภาพต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพนักงานที่มีแผนกที่ปฏิบัติหน้าที่ต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการของพนักงาน และการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนที่ 3 ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัย ในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

การจัดการด้านความปลอดภัย ประกอบด้วย

- ด้านการวางแผน บริษัทมีแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยในสภาพการทำงานที่เหมาะสม โดยการวางแผนที่ดีจะเป็นปัจจัยพื้นฐานด้านความปลอดภัย โดยการวางผังโรงงานเป็นอย่างไรในการวางพื้นที่เครื่องจักร อุปกรณ์ วัสดุดิบ เพียงพอ การเกิดอุบัติเหตุที่เป็นสาเหตุมาจากการกระทำของคน เช่น การเดินสะดุดวัสดุสิ่งของหรือหกล้ม การเดินเหยียบหรือชนวัสดุสิ่งของ โคนวัสดุสิ่งของหล่นใส่ รวมทั้งของที่จะทิ้งและเศษวัสดุวางเคลื่อนไปทั้งโรงงานจนแทบจะไม่มีทางเดิน ภาชนะใส่เศษวัสดุที่เต็มจนล้น มีหยดน้ำมันหกเรียราดอยู่ตามพื้นและบันไดซากรูด เครื่องมือวางเกะกะอยู่ทั่วไป ในบริเวณที่ทำงานบนเครื่องจักร และอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงสายไฟฟ้า และท่อลม ถ้าการจัดเก็บวัสดุสิ่งของไม่ดีจะเป็นสาเหตุก่อให้เกิดเพลิงไหม้ได้ สามารถลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุ การจัดให้มีพื้นที่ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอเป็นการลดความเสี่ยงของพนักงานที่จะเดินสะดุดหรือชนวัสดุสิ่งของ มีก่อให้เกิดการบาดเจ็บ ทำให้ขวัญและกำลังใจของพนักงานดีขึ้น

- ด้านการดำเนินงานจัดการความปลอดภัยในองค์กร บริษัทมีการที่จะทำให้เกิดสภาพการทำงานที่ปลอดภัยจะต้องมีการดูแลสถานที่ปฏิบัติงานให้มีความสะอาด มีการระบายอากาศที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดแสงสว่างอย่างเหมาะสม มีระบบการระบายน้ำที่ออกจากกระบวนการผลิตอย่างได้ผล จัดหาอุปกรณ์ปฐมพยาบาลไว้อย่างเพียงพอและเหมาะสม พนักงานเกี่ยวกับขั้นตอนทำงานอย่างปลอดภัย เพื่อความมั่นใจถึงความปลอดภัยในการทำงาน โดยการปรับปรุงส่วนที่รับผิดชอบให้อยู่ในสภาพปลอดภัยเท่าที่จะปฏิบัติงานได้จริง สำหรับพนักงานมีการใช้อุปกรณ์

คุ้มครองความปลอดภัยที่จัดไว้ให้รายงานสภาพที่คิดว่าอาจเป็นอันตราย เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเสนอแนะขั้นตอนก่อนใส่อุปกรณ์ป้องกัน โดยการฝึกอบรมพนักงานเข้าใหม่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการป้องกันอุบัติเหตุได้อย่างดี

- ด้านการประสานงาน บริษัทมีการทำงานเป็นทีม สร้างความเข้าใจที่ตรงกัน และเกิดความสามัคคี เกิดขวัญและกำลังใจในการทำงาน โดยการประสานงานตัวบุคคล เงิน วัสดุอุปกรณ์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายหรือแผนก ทำหน้าที่รับผิดชอบให้คำแนะนำให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะโดยตรงเกี่ยวกับนโยบายและวัตถุประสงค์ด้านความปลอดภัย การติดต่อประสานงานอาจดำเนินการอย่างเป็นทางการ โดยทำหนังสือติดต่อเป็นลายลักษณ์อักษรหรือปรึกษาพบปะพูดคุยทางโทรศัพท์ การตรวจสอบสภาพประจำ

- ด้านการควบคุม บริษัทมีนโยบาย วัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยจัดเก็บข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อควบคุมการเข้าถึงข้อมูล และการแก้ไข และควบคุมคุณภาพตามมาตรฐานสากล เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานด้านคุณภาพที่กรมประมงกำหนด

การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงาน ประกอบด้วย

- ด้านการเตรียมการก่อนปฏิบัติงาน บริษัทมีการให้คำปรึกษาคำแนะนำต่าง ๆ จัดการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

- ด้านการตรวจสอบเครื่องจักร บริษัทมีการบำรุงรักษาป้องกันเครื่องจักรเสีย เตรียมพร้อมไว้มูลงเงิน สามารถนำไปใช้ติดตั้งเมื่อจำเป็นเพื่อหลีกเลี่ยงเวลาหยุดยั้งในการสั่งซื้อชิ้นส่วนสำรองเผื่อขาดเพื่อที่เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์อื่น ๆ จะได้ไม่ถูกกระทบกระเทือนอันเนื่องมาจากเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ใดอุปกรณ์หนึ่งเสีย

- ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในขณะที่ปฏิบัติงาน บริษัทมีชุดปฏิบัติงานที่เหมาะสมสำหรับใช้ในขณะปฏิบัติงาน เป็นสิ่งสำคัญที่จะก่อให้เกิดความปลอดภัยในขณะที่พนักงานกำลังปฏิบัติงานกับส่วนที่หมุนได้ของเครื่องจักร เพื่อใช้ป้องกันอันตรายแต่ละอย่างที่จะเกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงาน แต่ไม่ใช่อุปกรณ์ที่ใช้ป้องกันอันตรายได้อย่างสมบูรณ์เพียงแต่ลดหรือบรรเทาอันตรายจากสิ่งแวดล้อมการทำงานให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายเท่านั้น

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจซึ่งนำมาอภิปราย ดังนี้

ส่วนที่ 1 ศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการด้านความปลอดภัย ประกอบด้วย

- ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงานพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้พนักงานได้รับความสำเร็จจากการดำรงตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงานอยู่ สามารถการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานเพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จ และการใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเต็มความสามารถ จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชชชก ธิติพงศ์วิวัฒน์ (2552) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ผลจากการวิจัยสรุปได้ว่า ด้านค่านิยมส่วนขององค์กรมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงาน ด้านประสิทธิผล ด้านประสิทธิภาพ และพฤติกรรมในการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง แสดงว่าพนักงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการดำเนินงานขององค์กรในระดับสูง และ ณัฐจรี เพชรปานีวงศ์ (2549) ศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานในธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยทำการศึกษาจากพนักงานจำนวน 267 คน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานให้ความสำคัญระดับมากเกี่ยวกับผลสำเร็จในการทำงานในด้านความพึงพอใจต่อปัจจัยจูงใจในการทำงานนั้น

- ด้านการยอมรับพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้พนักงานได้รับการยอมรับจากหัวหน้างาน และเพื่อนร่วมงานในโรงงาน ความไว้วางใจในการมอบหมายงานพิเศษอื่น ๆ ของโรงงานจากหัวหน้างาน จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐจรี เพชรปานีวงศ์ (2549) ศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานในธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยทำการศึกษาจากพนักงานจำนวน 267 คน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานให้ความสำคัญระดับมากเกี่ยวกับการได้รับการยอมรับนับถือในด้านความพึงพอใจต่อปัจจัยจูงใจในการทำงานนั้น

- ด้านลักษณะในการปฏิบัติงานพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ โรงงานมีการตรวจสอบควบคุมก่อนและหลังในการปฏิบัติงาน มีกฎระเบียบตามโรงงานที่กำหนดไว้ รวมทั้งการศึกษาค้นคว้าและเพิ่มทักษะการปฏิบัติงาน และสามารถตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาจากงานที่ปฏิบัติอยู่ จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ แก้วฤทัย แก้วชัยเทียม (2548) ศึกษาการรับรู้การจัดการความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานระดับปฏิบัติการมีการรับรู้การจัดการความปลอดภัย และพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับดีมาก

- ด้านกำหนดนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงานพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ โรงงานมีการประกาศนโยบายด้านความปลอดภัย เป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน มีการทบทวนมาตรการ กฎระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านความปลอดภัย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการขององค์กรและพนักงาน จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ อัจฉารุ่ง (2551) ศึกษาการบริหารความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรมเอทานอล กรณีศึกษาจังหวัดขอนแก่น พบว่า โรงงานผลิตเอทานอลในจังหวัดขอนแก่น มีการบริหารความปลอดภัยอยู่ในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะเรื่องนโยบายการบริหารความปลอดภัย ซึ่งส่งผลให้พนักงานมีพฤติกรรมในการทำงานที่มีความปลอดภัย แสดงให้เห็นว่า โรงงานผลิตเอทานอลในจังหวัดขอนแก่น มีมาตรการสร้างความปลอดภัยในการทำงาน เหมาะสมที่จะนำไปเป็นรูปแบบในการดำเนินนโยบายการบริหารความปลอดภัยของโรงงานเอทานอลอื่น ๆ ในอนาคตงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- ด้านสภาพการทำงานพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งโรงงานมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่ทันสมัย เช่น โทรศัพท์ เครื่องปรับอากาศ ห้องสุขา ฯลฯ อย่างเหมาะสม และเพียงพอ จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเนตร พบพาน (2549) ศึกษาการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของบริษัท เม็กเท็ค แมนูแฟ็คเจอริง คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด ที่มีผลต่อความพึงพอใจของพนักงาน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ในด้านสภาพแวดล้อมในโรงงานอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก และของ อัญชรี แก้วสักสิกรรม (2551) ศึกษาความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท นิสง เซกิไทย จำกัด ผลการวิจัยพบว่า พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 26-35 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี อายุงาน 7-10 ปี มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และทำงานอยู่ฝ่ายผลิต พนักงานส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงงานโดยภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

- ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพนักงานเป็นมิตรและเอื้ออารีต่อเพื่อนร่วมงานได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงานเสมอ รวมทั้งมีการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานเป็นอย่างดี จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรจรี เพชรปานีวงศ์ (2549) ศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานในธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยทำการศึกษาจากพนักงานจำนวน 267 คน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานให้ความสำคัญระดับมากเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานในแผนกเดียวกัน และด้านความสัมพันธ์กับหัวหน้างานมีความพึงพอใจต่อปัจจัยจูงใจในการทำงานนั้น

- ด้านค่าตอบแทนพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ในการพิจารณาการขึ้นค่าจ้างแรงงานมีความเหมาะสมได้จากการทำงานล่วงเวลามีค่าเบี่ยงเคียงตามสิทธิที่พนักงานได้รับจากโรงงาน ด้วยความเหมาะสม จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรจรี เพชรปานีวงศ์ (2549) ศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานในธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยทำการศึกษาจากพนักงานจำนวน 267 คน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานให้ความสำคัญระดับมากเกี่ยวกับค่าตอบแทนมีความพึงพอใจต่อปัจจัยจูงใจในการทำงานนั้น

- ด้านสวัสดิการพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จากสวัสดิการของโรงงานได้จัดบริหารด้านสวัสดิการต่าง ๆ อย่างเพียงพอกับความต้องการของพนักงานถึงในสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น วันหยุด วันลา ตามนโยบายของโรงงานอย่างเหมาะสม เช่น ชุดเครื่องแบบพนักงาน ค่ารักษาพยาบาล การตรวจสุขภาพประจำปี จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชรี แก้วกสิกรรม (2551) ศึกษาความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท นิสง เซกิ ไทย จำกัด ผลการวิจัยพบว่า พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 26-35 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี อายุงาน 7-10 ปี มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และทำงานอยู่ฝ่ายผลิต พนักงานส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการโดยภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

- ด้านความมั่นคงและความปลอดภัยพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เกิดจากการจ่ายเงินชดเชยเมื่อพนักงานออกจากงานหรือเกษียณอายุ โดยมีสวัสดิการในกรณีพนักงานเจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุฉุกเฉิน มีมาตรการรักษาความปลอดภัยบริเวณสถานที่ทำงานเพียงพอ จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัตรจรี เพชรปานีวงศ์ (2549) ศึกษาปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานในธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดย

ทำการศึกษาจากพนักงานจำนวน 267 คน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานให้ความสำคัญระดับมากเกี่ยวกับความมั่นคงในการทำงาน

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัย ประกอบด้วย

- ด้านการวางแผนพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้โรงงานมีการเผยแพร่นโยบายด้านความปลอดภัยให้พนักงานได้รับรู้ กำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยลงในคู่มือการปฏิบัติงาน มีการประกาศให้ทราบทั่วทั้งองค์กร รวมทั้งกำหนดนโยบายครอบคลุมถึงกฎระเบียบด้านความปลอดภัย และการประเมินผลการวางแผนให้ปฏิบัติงานตามนโยบายเป็นประจำทุกปี จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเนตร พบบาน (2549) ศึกษาการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของบริษัท เม็กเท็ค แมนูแฟ็คเจอร์ส คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด ที่มีผลต่อความพึงพอใจของพนักงาน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีระดับความสำคัญในด้านการวางแผนอยู่ในระดับมาก และ พรวิภา สุวดี (2551) ศึกษาการบริหารจัดการความปลอดภัยตามความคิดเห็นของพนักงานโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยของโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร โดยรวมพนักงานเห็นด้วยว่ามีการบริหารจัดการในระดับมากเกี่ยวกับการวางแผน

- ด้านการดำเนินงานจัดการปลอดภัยในองค์กรพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้โรงงานจัดให้มีการตรวจร่างกายพนักงานก่อนเข้ารับการทำงาน โดยเน้นการป้องกันโรคจากการทำงาน มีการปรับปรุงสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับพนักงานเพื่อความปลอดภัย ดูแลด้านสุขภาพอนามัยของพนักงาน โดยรับผิดชอบการรักษาพยาบาลและให้คำแนะนำการปฏิบัติงานที่ต้องสัมผัสกับสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัศมี จอประยูร (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท การ์ตัน ออปติคัล (สยาม) จำกัด ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีความเห็นด้วยว่าการบริหารจัดการความปลอดภัย และพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยมีความสำคัญต่อความปลอดภัยในการทำงานในระดับมาก พนักงานมีความเห็นด้วยว่าการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัย การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ เพื่อความปลอดภัยและความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงานส่งผลต่อความปลอดภัยในการทำงานในระดับมาก พนักงานที่มีตำแหน่งงาน และมีสถานภาพสมรสต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- ด้านการประสานงานพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้โรงงานได้มีการตั้งคณะกรรมการความปลอดภัย มีการสำรวจบริเวณที่ทำงานในแต่ละหน่วยงานอย่างน้อย

1 ครั้งต่อเดือน และพนักงานเข้าทำงานใหม่เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลจัดให้มีการปฐมนิเทศและสอนงาน จนแน่ใจว่าพนักงานใหม่สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ รวมทั้งการปฏิบัติงานตามข้อเสนอแนะของพนักงานเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัย จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิภา สุขวดี (2551) ศึกษาการบริหารจัดการความปลอดภัยตามความคิดเห็นของพนักงานโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยของโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร โดยรวมพนักงานเห็นด้วยว่ามีการบริหารจัดการในระดับมากเกี่ยวกับการประสานงาน

- ด้านการควบคุมพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้โรงงานมีการกำหนดแผนฉุกเฉินเกี่ยวกับฝ่ายปลอดภัยเกี่ยวกับอัคคีภัย ค่าเฉลี่ย 3.96 บริษัทจัดให้มีการซ้อมแผนฉุกเฉินเป็นระยะอย่างเหมาะสม มีมาตรการควบคุมกิจกรรมด้านความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ มีการจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่มีประสิทธิภาพ สำหรับเครื่องจักรอย่างครบถ้วน รวมทั้งระบบการทำเครื่องหมายเตือนภัยในเขตพื้นที่ทำงาน จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเนตร พบพาน (2549) ศึกษาการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของบริษัท เม็กเท็ค แมนูแฟ็คเจอร์ริง คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด ที่มีผลต่อความพึงพอใจของพนักงาน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีระดับความสำคัญในด้านการควบคุมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก และของ พรวิภา สุขวดี (2551) ศึกษาการบริหารจัดการความปลอดภัยตามความคิดเห็นของพนักงานโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยของโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร โดยรวมพนักงานเห็นด้วยว่ามีการบริหารจัดการในระดับมากเกี่ยวกับการควบคุม

ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย ประกอบด้วย

- ด้านการเตรียมการก่อนการปฏิบัติงานพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้พนักงานจะต้องสวมถุงมือก่อนหยิบวัสดุอุปกรณ์ก่อนการทำงาน โดยคำนึงถึงการทำงานอย่างปลอดภัยก่อนลงมือปฏิบัติงาน รวมทั้งมีการวางแผนการปฏิบัติงานไว้ก่อนปฏิบัติงาน และจัดเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงานก่อนปฏิบัติงาน จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชสี จอประยูร (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท คาร์ตัน ออปติคัล (สยาม) จำกัด ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีความเห็นด้วยว่าการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัย การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ เพื่อความปลอดภัยและความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงาน ส่งผลต่อความปลอดภัยในการทำงานในระดับมาก พนักงานที่มีตำแหน่งงาน และมีสถานภาพสมรสต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- ด้านการตรวจสอบเครื่องจักรพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ โรงงานมีเป้าหมายในการตรวจสอบเครื่องจักรอย่างชัดเจน โดยมีแผนการตรวจสอบเครื่องจักรตามระยะเวลาที่กำหนด และมีเอกสารบันทึกการตรวจสอบเครื่องจักร จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิภา สุขวดี (2551) ศึกษาการบริหารจัดการความปลอดภัยตามความคิดเห็นของพนักงานโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรม สหรัตนนคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยของโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรม สหรัตนนคร พนักงานมีระดับการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับการตรวจสอบเครื่องจักร

- ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงานพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ โรงงานมีการจัดวางอุปกรณ์อย่างเป็นระเบียบหลังจากปฏิบัติงานเสร็จให้พนักงานทำความสะอาดบริเวณที่ทำงานอย่างเรียบร้อย ตั้งใจทำงาน โดยไม่หยอกล้อเล่นกับเพื่อนขณะปฏิบัติงาน โดยปรับตั้งค่าอุปกรณ์และเครื่องจักรก่อนทำงาน รวมทั้งให้เพื่อนร่วมงานช่วยยกของที่ มีน้ำหนักมาก และใช้รถโฟล์คลิฟท์ (รถขนของ) เพื่อขนชิ้นงานอย่างเหมาะสม และสามารถใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีสภาพสมบูรณ์ จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญชนก เลศักดิ์ (2550) ศึกษาทัศนคติด้านความปลอดภัยในกระบวนการทำงานของพนักงานบริษัทยูนิเจน โพรเซน โปรดักส์ จำกัด ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยในกระบวนการทำงานอยู่ในระดับมาก โดยมีความรู้ความเข้าใจถูกต้องมากที่สุดคือพนักงานที่ทำงานในจุดที่เสี่ยงอันตรายต้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกัน และ อัญชรี แก้วกสิกรรม (2551) ศึกษาความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท นิสง เซกิไทย จำกัด ผลการวิจัยพบว่า พนักงานส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โดยภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน

ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ แผนกที่ปฏิบัติหน้าที่ รายได้ และประสบการณ์ที่ต่างกัน มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าพนักงานถึงจะทำงานในบริษัทที่มีสภาพแวดล้อมเหมือนกันแต่ อาจจะมีแนวคิด มีความต้องการ และมีความคิดเห็นที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งอาจจะมีความพึงพอใจต่างกันในเรื่องได้โดยจะขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความรู้สึกพอใจของบุคคลที่มีต่องานที่ปฏิบัติ ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านวัตถุและด้านจิตใจ ก็จะทำให้พนักงานเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและสามารถทำงานได้ดี และมีประสิทธิภาพ จากผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชญานี ชาตรีจันทร์สกุล (2552) ศึกษาทัศนคติต่อความปลอดภัยในการทำงาน

ของพนักงาน บริษัทบางกอกแกล๊ป แอนด์ คอสเมติก จำกัด ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 21-30 ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษามัธยมศึกษา ตอนปลาย หรือ ปวช. ตำแหน่งพนักงาน อายุงาน 3-5 ปี และเคยได้รับการชี้แจงแนะนำหรือ ฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับระบบความปลอดภัยในการทำงานตั้งแต่เข้ามาทำงานที่บริษัท บางกอกแกล๊ป แอนด์ คอสเมติก จำกัด

ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของ พนักงานพบว่า

- เพศ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการ จัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1-3 ที่ตั้งไว้อาจเป็นเพราะพนักงานมีเพศ การศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน จึงมีการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

- อายุ และประสบการณ์ทำงานต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความ ปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานทั้งในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้อง กับสมมติฐานข้อ 1-3 ที่ตั้งไว้อาจเป็นเพราะพนักงานมีอายุแตกต่างกัน จึงมีการจัดการด้านความ ปลอดภัยในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

- สถานภาพต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยในการ ปฏิบัติงานของพนักงานในภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1-2 ที่ตั้งไว้อาจเป็น เพราะพนักงานมีสถานภาพแตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้อาจเป็นเพราะ พนักงานมีการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- แผนกที่ปฏิบัติหน้าต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการด้านความปลอดภัยใน การปฏิบัติงานของพนักงานในภาพรวมแตกต่าง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้อาจเป็น เพราะพนักงานมีสถานภาพแตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 กับ ข้อ 3 ที่ตั้งไว้ อาจ เป็นเพราะพนักงานความต้องการของพนักงาน และการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนที่ 3 ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารที่เกี่ยวกับการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

การจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน ประกอบด้วย

- ด้านการวางแผน บริษัทมีการทบทวนผลิตภัณฑ์เดิม แผนงานเครือข่ายการขาย โดยในอุตสาหกรรมจะต้องเชื่อมั่นในสินค้าว่ามีมาตรฐานคุณภาพสินค้าเดียวกันทั่วโลก แผนงานการปรับปรุงกระบวนการผลิตทุกขั้นตอนควบคุมอย่างเข้มงวดให้สอดคล้องกับมาตรฐานต่าง ๆ ตามที่หน่วยงานสากลได้กำหนด แผนงานการเพิ่มประสิทธิภาพ แผนงานประชาสัมพันธ์ภายใน และแผนงานพัฒนาบุคลากรมุ่งพัฒนาคุณภาพ การศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเนตร พบพาน (2549) ศึกษาการจัดการจัดการด้านความปลอดภัยของบริษัท เม็กเท็ค แมนูแฟ็คเจอริง คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด ที่มีผลต่อความพึงพอใจของพนักงาน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีระดับความสำคัญในด้านการวางแผนในระดับมาก

- ด้านการดำเนินงานจัดการความปลอดภัยในองค์กร บริษัทมีการดำเนินงานโดยจัดแผนงานย่อยเพื่อรองรับทั้งด้านเครื่องจักร อุปกรณ์ และวิธีในการทำงาน รวมถึงตระหนักในความร่วมมือของทุกคนในองค์กรเพื่อทำให้ต้นทุนต่ำที่สุด บุคลากรถือได้ว่าเป็นแรงผลักดันอันสำคัญที่ทำให้บริษัทประสบความสำเร็จโดยตระหนักถึงความสำคัญของบุคลากร ซึ่งเป็นทรัพยากรอันล้ำค่า การศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัศมี จอประยูร (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท คาร์ตัน ออปติคัล (สยาม) จำกัด ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีความเห็นด้วยว่าการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานสภาพแวดล้อมในการทำงานการจัดการความปลอดภัยและพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยมีความสำคัญต่อความปลอดภัยในการทำงานในระดับมาก

- ด้านการประสานงาน บริษัทมีการชักจูงชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ร่วมกันหรือประโยชน์โดยส่วนร่วม มีการผูกมิตรไมตรีต่อกัน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีน้ำใจที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน บางครั้งการให้ข้อเสนอแนะกันก็จะทำให้ผู้เกี่ยวข้องมีความสามารถในระดับเดียวกันเพื่อจะได้ทำงานด้วยกันได้ การเพิ่มความใกล้ชิดทำให้มีการพบปะหรือกันอยู่เสมอ เพื่อให้ไว้วางใจกัน การศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิภา สุขวดี (2551) ศึกษาการจัดการความปลอดภัยตามความคิดเห็นของพนักงานโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่าพนักงานมีความเห็นต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยของโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร โดยรวมพนักงานเห็นด้วยว่ามีการบริหารจัดการในระดับมาก

- ด้านการควบคุม บริษัทจะมีการระบุและวางแผนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะปัญหาด้านความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานความเสี่ยงอันตราย นโยบาย วัตถุประสงค์และ

เป้าหมาย โดยจัดทำดำเนินการและคงไว้ ซึ่งเอกสารในการควบคุมกระบวนการต่าง ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานไม่สอดคล้องกับนโยบาย วัตถุประสงค์และเป้าหมาย กำหนดมาตรฐานในการควบคุมงานในมาตรฐานการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง การศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเนตร พบพาน (2549) ศึกษาการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของบริษัท เม็กเท็ค แมนูแฟ็คเจอร์ส คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด ที่มีผลต่อความพึงพอใจของพนักงาน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีระดับความสำคัญในด้านการควบคุมในระดับมาก

การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน ประกอบด้วย

- ด้านการเตรียมการก่อนปฏิบัติงาน บริษัทมีการให้คำปรึกษาแนะนำด้านความปลอดภัยและอุบัติเหตุ แก่ฝ่ายบริหาร ผู้จัดการ หัวหน้าแผนกต่าง ๆ และบางหน่วยงาน เช่น งานด้านจัดซื้อ จัดหาบุคลากร ถ่ายทอดความรู้ด้านความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อลดการสูญเสียและป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัศมี จอประยูร (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท คาร์ตัน ออปติคัล (สยาม) จำกัด ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีความเห็นดีว่าการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัย การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ เพื่อความปลอดภัยและความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจของพนักงานส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในการทำงานในระดับมาก

- ด้านการตรวจสอบเครื่องจักร บริษัทมีการตรวจสอบเครื่องจักรก่อนใช้ทุกครั้ง เพื่ออุบัติเหตุลดการบาดเจ็บ การสูญเสียที่อาจจะเกิดในอนาคตได้ การศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรวิภา สุขวดี (2551) ศึกษาการบริหารจัดการความปลอดภัยตามความคิดเห็นของพนักงานโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยของโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร โดยรวมพนักงานเห็นดีว่ามีการบริหารจัดการในระดับมาก

- ด้านการป้องกันอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน บริษัทมีตราสถานที่ทำงานเพื่อค้นหาสภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัยหรือวิธีการทำงานที่ไม่ปลอดภัย แล้วแก้ไขเสียก่อนที่จะเกิดอุบัติเหตุขึ้น การศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชรี แก้วกลสิกรรม (2551) ศึกษาความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานบริษัท นิสง เซกิไทย จำกัด ผลการวิจัยพบว่า พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 26-35 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี อายุงาน 7-10 ปี มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท และทำงานอยู่ฝ่ายผลิต พนักงานส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานโดยภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมากเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษาความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงานโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ทั้ง 9 ด้าน ซึ่งโรงงานควรรักษาระดับความคิดเห็นของพนักงานในทุก ๆ ด้านนี้ไว้ให้อยู่ในระดับนี้หรือถ้าเพิ่มความคิดเห็นให้ได้มากกว่านี้จะอยู่ในระดับมากที่สุด โดยการส่งเสริมการปฏิบัติงานเป็นทีม ให้มีความร่วมมือร่วมใจในการแก้ไขปัญหาภายในองค์กร เพราะการปฏิบัติงานจำเป็นที่ทุกแผนกจะต้องมีความไว้วางใจ ร่วมมือและพึ่งพาอาศัยกันระหว่างพนักงานในแต่ละแผนก เพื่อให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีความสุขไม่เกิดความกดดันจากเพื่อนร่วมงานทำให้งานออกมามีประสิทธิภาพ และยังทำให้พนักงานเป็นมิตรและเอื้ออารีต่อกัน

1.2 การกำหนดนโยบายและการบริหาร บริษัทควรเปิดโอกาสให้พนักงานแสดงความคิดเห็นในการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงาน และแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาของหน่วยงาน รวมทั้งควรส่งเสริมให้พนักงานมีการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างานนับว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญ เพราะจะเป็นผู้ที่ทำงานใกล้ชิดกับพนักงาน โดยตรง ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ผู้บังคับบัญชามีตามแผนกงานที่ปฏิบัติงานสามารถให้คำแนะนำปรึกษา และเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติงาน ดังนั้นบริษัทควรส่งเสริมให้ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างานเป็นแบบอย่างที่ดี คอยให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือพนักงานเมื่อมีปัญหาต่าง ๆ และส่งเสริมให้ร่วมมือแก้ไขปัญหาการทำงานเป็นทีมเพื่อทำให้พนักงานปฏิบัติงานได้อย่างมีความสุข และมีประสิทธิภาพ

1.4 บริษัทควรดำเนินการปรับปรุงโครงสร้างด้านค่าตอบแทนของพนักงานให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน รวมทั้งควรมีการจัดสวัสดิการต่าง ๆ ของพนักงานให้มีความเหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการของพนักงาน

1.5 บริษัทควรสร้างความรู้สึกรักที่มั่นคงในการปฏิบัติงานให้กับพนักงาน เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะตำแหน่งที่ปฏิบัติงานควรมีความแน่นอน ความคงทนของตำแหน่ง และความก้าวหน้าของตำแหน่ง และควรที่จะพัฒนาและฝึกอบรมพนักงาน

อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งมีการเลื่อนขึ้นเงินเดือนตามความรู้และความสามารถอย่างยุติธรรม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานให้กับบุคลากร เพื่อฝึกอบรมให้รู้จักเครื่องมืออุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการปฏิบัติงาน และเกิดทักษะความชำนาญ สามารถทำงานได้อย่างปลอดภัย

2.2 ควรศึกษาการสื่อสารประชาสัมพันธ์ โดยใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อสร้างสำนึกให้กับบุคลากรให้เห็นความสำคัญของความปลอดภัยและยึดหลักปฏิบัติอย่างจริงจัง

2.3 ควรศึกษาการประกันภัย โดยการส่งเสริมและป้องกันการเกิดอุบัติเหตุหรืออันตรายในสถานประกอบการให้มากที่สุดและมีกรลดเบี้ยประกันภัยให้กับสถานประกอบการที่มีระดับความปลอดภัยในระดับสูงด้วย

บรรณานุกรม

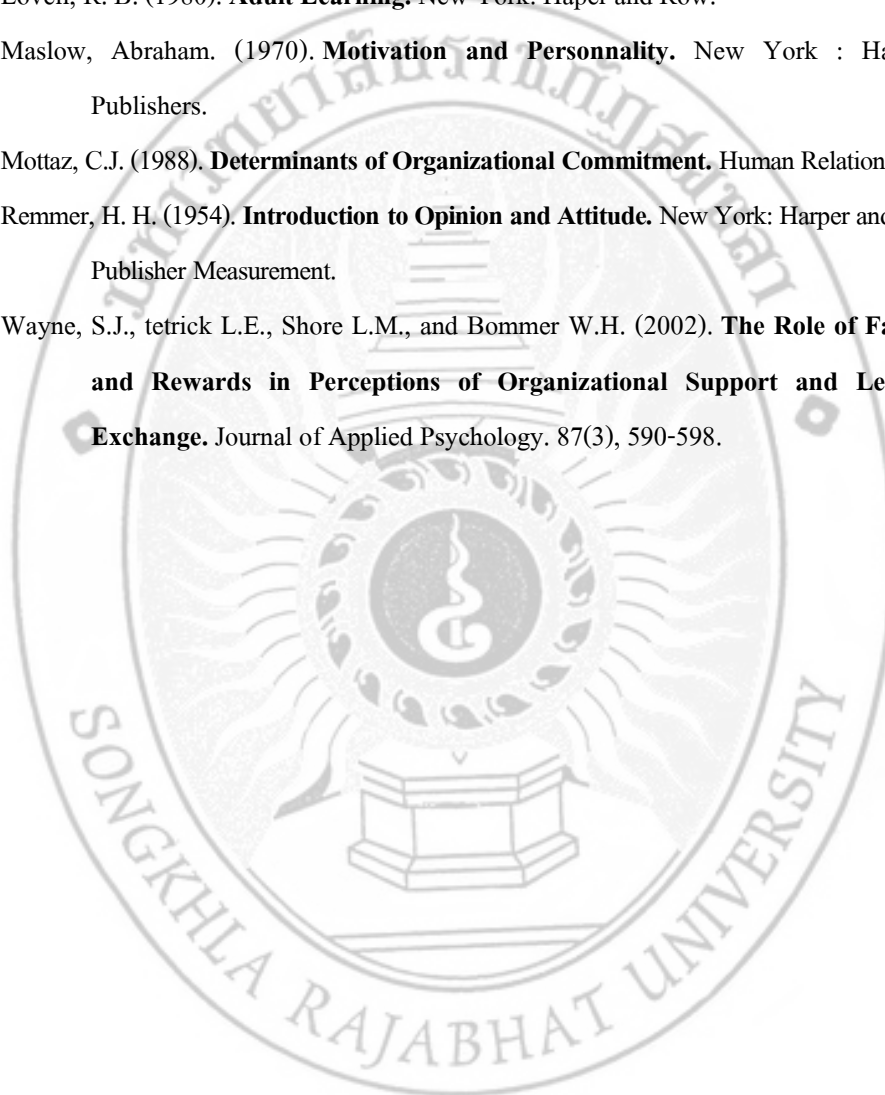
บรรณานุกรม

- กรมประมง. (2553). **แผนยุทธศาสตร์ด้านการประมง จังหวัดสงขลาปี 2555-2558** การประมงทะเล. (Online). <http://extension.fisheries.go.th/tkfish/joy/songkha1.pdf>, 1 มีนาคม 2556.
- กรมโรงงานอุตสาหกรรม. (2555). **ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดสงขลา.** (Online) <http://www.diw.go.th/hawk/content.php?mode=dataservice&tabid=1>, 1 มีนาคม 2556.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2552). **การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ชรรรมสาร จำกัด.
- แก้วฤทัย แก้วชัยเทียม. (2548). **การรับรู้การจัดการความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- จารุพงษ์ สุผลากกร. (2550). **ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานที่มีผลต่อความสำคัญทางด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ไทยโคโนอิเกะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด.** วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ และฉัตรยาพร เสมอใจ. (2547). **การจัดการ.** กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ณัฐจรี เพชรปาณังศ์. (2549). **ปัจจัยจูงใจในการทำงานของพนักงานในธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน.** วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงเนตร พบพาน. (2549). **การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของบริษัท เม็กเท็ค แมนูแฟ็คเจอร์ส คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด.** วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ทัศนีย์ ทองสว่าง. (2549). **สังคมวิทยา.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ โอ เอส พรินส์ เฮาส์.
- ทองทิพภา วิริยะพันธุ์. (2546). **มนุษย์สัมพันธ์กับการบริหาร.** กรุงเทพมหานคร: อินฟอร์มีเดีย บুকส์.
- ชั้นย์ชนก ชิตพิงศ์วิวัฒน์. (2552). **ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชญชนก เลิศศักดิ์. (2550). **ทัศนคติด้านความปลอดภัยในกระบวนการทำงานของพนักงานบริษัทθυเนียนโพรเซนโปรดักส์ จำกัด.** บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2548). การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพมหานคร: วี.อินเตอร์พรีนท์.
- นิรัชรา สุทธิรักษ์. (2547). การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ และลูกจ้าง กรมกำลังพลทหารอากาศ. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- พิชญานี ชาตรีจันทร์สกุล. (2552). ทักษะคติต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัท บางกอกเเล็ปแอนด์ คอมมูนิค จำกัด. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรวิภา สุขวดี. (2551). การบริหารจัดการความปลอดภัยตามความคิดเห็นของพนักงานโรงงาน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมสหรัตนนคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ปัญญา นพขำ. (2553). การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- รัศมี จอประยูร. (2551). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัท การ์ตัน ออปติคัล (สยาม) จำกัด. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วิจิต กมลรัตน์. (2552). ศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการบริษัท อิติตยาเบอร์ล่าเคมีคัลส์ (ประเทศไทย) จำกัด (ฟอสเฟต ดีวีชั่น). วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี และคณะ. (2547). วิศวกรรมและการบริหารความปลอดภัยในโรงงาน. กรุงเทพมหานคร: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2554). แนวคิดและความหมายของการบริหารและการบริหารจัดการ. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วรรณพร พุทธภูมิ พิทักษ์ และคณะ. (2554). ทฤษฎีองค์การและการจัดการ. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก.
- ศูนย์สารสนเทศโรงงานอุตสาหกรรม. (2557). สถิติสะสมจำนวนโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ. (Online) <http://www.diw.go.th/hawk/content.php?mode=spss58>, 1 มีนาคม 2557.

- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2552). **การบริหารตลาดยุคใหม่ฉบับปรับปรุงใหม่**. กรุงเทพมหานคร: ชรรรมสาร.
- ศิริวรรณ อางบำรุง. (2551) **การบริหารความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรม เอทานอล กรณีศึกษา จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอุตสาหกรรมและวิสาหกิจ) มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานกองทุนเงินทดแทน. (2554). **สถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จังหวัดสงขลา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน.
- สถาบันความปลอดภัยในการทำงานแห่งประเทศไทย. (2551). **ลักษณะความปลอดภัยในการทำงาน**. กรุงเทพมหานคร: กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน.
- สาคร สุขศรีวงศ์. (2550). **การจัดการจากมุมมองนักบริหาร**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท จี.พี.ไซเบอร์พรินท์ จำกัด.
- สุเมธ ภิญาตง. (2552). “การจัดการที่มีผลต่อปัจจัยแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานบริษัท อู่ช่างยามสตีลอินดัสตรีส์ จำกัด (มหาชน)”. **วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์**. ปีที่ 3 (ตุลาคม 2552-มกราคม 2553), 99.
- สุพินดา วงษ์บุรี. (2547). **ความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการจัดตั้งและการเปิดคณะวิชาของวิทยาเขตสุพรรณบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อัญชรี แก้วกสิกรรม. (2551). **ความคิดเห็นต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน บริษัท นีอง เซกไทย จำกัด**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- Anita E. Woolfolk. (1995) **Imitation of film mediated aggressive models**. *Journal of Abnormal and Social Psychology*, 66, 3-11.
- Best, J. W. (1977). **Research in Education**. Englewood Cliffs, N. J.: Prentice-Hall.
- Domjan, M. (1996). **The Principles of Learning and Behavior**. Belmont, CA: Thomson / Wadsworth.
- Good, C. V. (1973). **Dictionary of Education**. New York : McGraw – Hill.
- Harbison, F. H. (1992). **Human Resources as the Wealth of Nations**. New York: Oxford University Press.
- Heinrich, H. (1950). **Loss Control Prevention ; A Scientific Approach**. London: McGraw-Hill.

- Herzberg, F.; Mausner, B.; and Snyderman, B. (1995). **The Motivation to Work**. New York: John Wiley and Sons.
- International Labour Organization. (1992). **Safety and Health in Construction**. Geneva: International Labour Office.
- Isaak, R. A. (1981). **Individuals and World Politics**. Monterey, CA: Duxbury Press.
- Lovell, R. B. (1980). **Adult Learning**. New York: Haper and Row.
- Maslow, Abraham. (1970). **Motivation and Personnality**. New York : Harperand Row Publishers.
- Mottaz, C.J. (1988). **Determinants of Organizational Commitment**. Human Relations, 41, 467-482.
- Remmer, H. H. (1954). **Introduction to Opinion and Attitude**. New York: Harper and Brothers Publisher Measurement.
- Wayne, S.J., tetrick L.E., Shore L.M., and Bommer W.H. (2002). **The Role of Fair Treatment and Rewards in Perceptions of Organizational Support and Leader-Member Exchange**. Journal of Applied Psychology. 87(3), 590-598.

บุคลากร

บุคลากรกรม

1. คุณสุภาวดี บัวงาม

ตำแหน่ง ผู้จัดการฝ่ายการผลิต

บริษัทอุตสาหกรรมปลาแปงแปงแปง จำกัด ที่อยู่ 50 หมู่ 7 ถนนเก้าเส้ง-จะนะ

ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

2. คุณฟาติฮะห์ ปีมะ

ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (จป.)

บริษัท สุขญา ฟู้ด จำกัด ที่อยู่ 119/1 ถนนติณสุลานนท์ ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง

จังหวัดสงขลา

3. คุณคมสัน ช่อสัตย์สนธิ

ตำแหน่ง ผู้จัดการฝ่ายการผลิต

บริษัท ดิสโก้บอลส์ จำกัด ที่อยู่ 39 ถนนทุ่งเสา1 ซอย 2 ตำบลหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

4. คุณคงฤทธิ์ เจริญกุล

ตำแหน่ง ผู้จัดการฝ่ายการผลิต

บริษัท โรงงานปลาแปงภาคใต้ (1969) จำกัด ที่อยู่ 628/2 ถ.กาญจนวิชัย ม.5 ตำบลบ้านพรุ

อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

5. คุณรัชฎษ ยิ้มประเสริฐ

ตำแหน่ง ผู้จัดการฝ่ายการผลิต

บริษัทอุตสาหกรรมทิวังย์หาดใหญ่ จำกัด ที่อยู่ 85 หมู่ 4 ถนนเอเชีย-จะนะ ตำบลนาหม่อม

อำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา

6. คุณภรณ์ ศิริวรรณโชติ

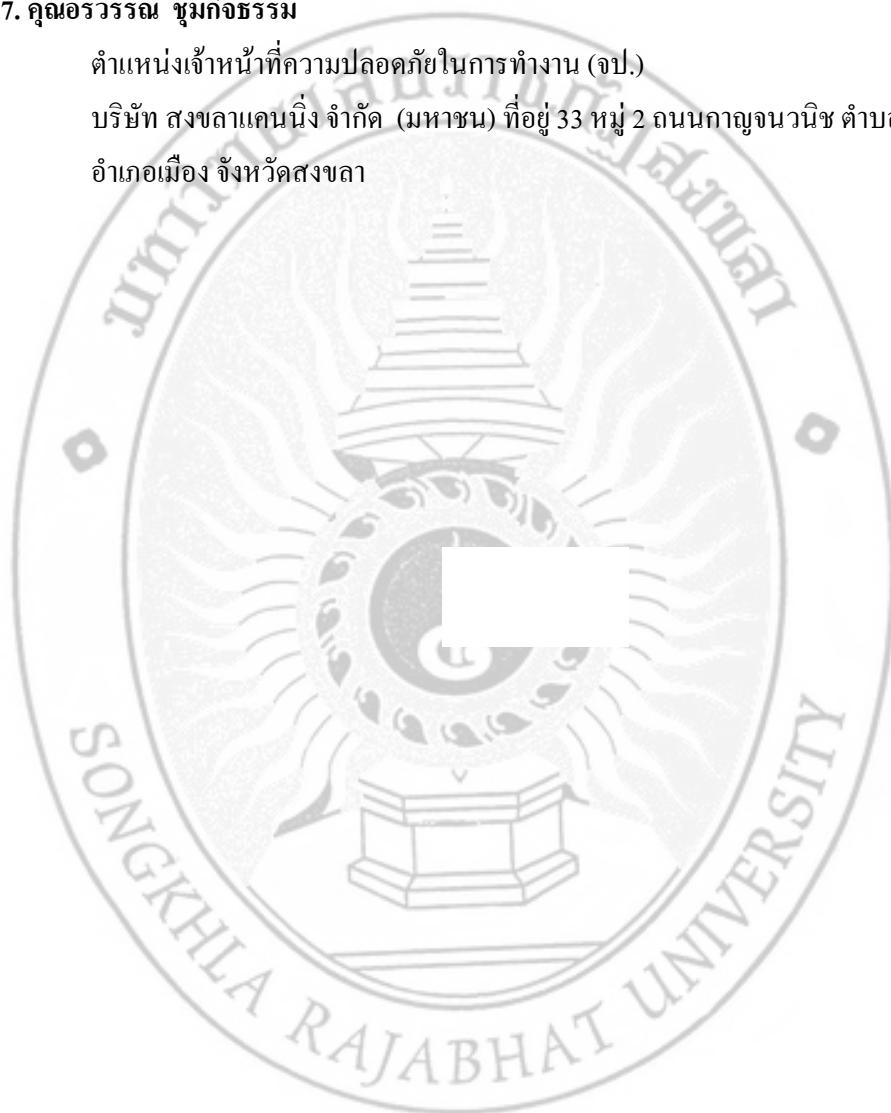
ตำแหน่ง ผู้จัดการฝ่ายการผลิต

บริษัท เอส ทู เค มารีน โปรดักส์ จำกัด ที่อยู่ 99 หมู่ 2 สงขลา-นาทวี ตำบลจะโหนด
อำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา

7. คุณอรวรรณ ชุมกิจธรรม

ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน (จป.)

บริษัท สงขลาแคนนิ่ง จำกัด (มหาชน) ที่อยู่ 33 หมู่ 2 ถนนกาญจนวนิช ตำบลพะวง
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาพร ยางประยงค์ ตำแหน่ง รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สงขลา
2. ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย ตำแหน่ง ผู้ช่วยคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สงขลา
3. ดร.ปรุพ มะยะเกี้ยว ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและ
ตำรา
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยนราธิวาส
ราชนครินทร์
4. นายประสาทสุข นิยมราษฎร์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการส่วนบริการ
ธุรกิจอุตสาหกรรม
สถานที่ทำงาน ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม
ภาคที่ 11 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บันทึกวิทยาลัย โทร.246

ที่ บวล.1150/2556

วันที่ 26 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาพร แสงทอง

ด้วย นางสาวรัตนพร แจ่มประเสริฐ รหัสนักศึกษา 53G4001013 นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.ชุตตา ประโมจน์ย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.เสนีย์ ห่มคหมาน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
3. ผศ.สมศักดิ์ แก้วพลอย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนต์ ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 246

ที่ บวล. 1151 / 2556

วันที่ 26 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.รุจิราพรรณ คงช่วย

ด้วย นางสาวรัตนพร แจ่มประเสริฐ รหัสนักศึกษา 53G4001013 นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.ชุตานันท์ ประเสริฐ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.เสนีย์ หมัดหมาน	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
3. ผศ.สมศักดิ์ แก้วพลอย	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันท ชาคุดทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0560.06 / 0237

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

26 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ด้วย นางสาวรัตนพร แจ่มประเสริฐ รหัสนักศึกษา 53G4001013 นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.ชุตตา ประโมจน์ย์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.เสนีย์ หมดหมาง	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
3. ผศ.สมศักดิ์ แก้วพลอย	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่า ดร.ปรุพ มະยะเถียว บุคลากรในสังกัดของท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันท ราชทูทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 74-33 6933 ต่อ 246

โทรสาร. 0 74-33 6948

ที่ ศธ 0560.06 / 0238

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

26 พฤศจิกายน 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายประสาสุข นิยมราษฎร์ (ผู้อำนวยการส่วนบริการธุรกิจอุตสาหกรรมศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11)

ด้วย นางสาวรัตนพร แจ่มประเสริฐ รหัสนักศึกษา 53G4001013 นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา”

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ดร.ชุตตา ประโมจนีย์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
2. ดร.เสนีย์ หมดหมาน	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
3. ผศ.สมศักดิ์ แก้วพลอย	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือในการวิจัย ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันท ชาติทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 74-33 6933 ต่อ 246

โทรสาร. 0 74-33 6948

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความการจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ประกอบด้วยความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา ต่อไป จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดให้ความร่วมมือแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ พร้อมเสนอแนะในส่วนที่ควรปรับปรุงต่อไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ
 - ชาย
 - หญิง
2. อายุ
 - ต่ำกว่า 18 ปี 18-35 ปี 36-45 ปี มากกว่า 46 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา
 - ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
 - ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
 - ปริญญาตรีขึ้นไป
4. สถานภาพ
 - โสด สมรส หย่าร้างหรือหม้าย

5. แผนกที่พนักงานปฏิบัติหน้าที่
- แผนกการผลิต แผนกช่างซ่อมบำรุง
- แผนกตรวจสอบคุณภาพ แผนกจัดเก็บสินค้า
- แผนกจัดส่ง แผนกอื่น ๆ โปรดระบุ.....
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
- ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,000-15,000 บาท
- 15,001-20,000 บาท สูงกว่า 20,000
7. ประสบการณ์ทำงาน
- ต่ำกว่า 1 ปี 1-5 ปี
- 6-10 ปี มากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 ความต้องการของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับความต้องการของท่านมากที่สุด โดยมีความหมายของคะแนนมีดังต่อไปนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด

ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน					
1.1 การดำรงตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงานอยู่					
1.2 การแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จ					
1.3 การใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน เพิ่มความสามารถ จากการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย					

ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.4 การได้รับคำชมเชยในการปฏิบัติงานจากหัวหน้างาน					
1.5 การคิดหาวิธีการทำงานใหม่ ๆ มีความอิสระในการปฏิบัติงาน					
2. การยอมรับ					
2.1 การได้รับการยอมรับจากหัวหน้างาน และเพื่อนร่วมงานในโรงงาน					
2.2 การได้รับความไว้วางใจมอบหมายงานพิเศษอื่น ๆ ของโรงงานจากหัวหน้างาน					
2.3 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงงาน					
3. ลักษณะในการปฏิบัติงาน					
3.1 งานที่ปฏิบัติอยู่มีกฎระเบียบตามโรงงานที่กำหนดไว้					
3.2 มีการศึกษาค้นคว้าและเพิ่มทักษะการปฏิบัติงาน และสามารถตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาจากงานที่ปฏิบัติอยู่					
3.3 โรงงานของท่านมีการตรวจสอบควบคุมก่อนและหลังในการปฏิบัติงาน					
4. กำหนดนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน					
4.1 บริษัทของท่านประกาศนโยบายด้านความปลอดภัย เป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน					
4.2 นายจ้างของท่านเรียกประชุมและแถลงนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยของบริษัทอย่างสม่ำเสมอ					
4.3 มีการทบทวนมาตรการ กฎระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านความปลอดภัย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการขององค์กรและพนักงาน					

ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
4.4 มีการตรวจสอบและบันทึกเป็นรายงานการปฏิบัติงานตามมาตรฐานด้านความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อป้องกันปัญหาด้านความปลอดภัยในการทำงานที่อาจเกิดขึ้น					
5. สภาพการทำงาน					
5.1 มีแสงสว่างที่เหมาะสม					
5.2 มีอุณหภูมิที่เหมาะสม					
5.3 มีระบบถ่ายเทอากาศสะดวก					
5.4 สถานที่ทำงานของท่านมีระดับเสียงที่เหมาะสม					
5.5 บรรยากาศในสถานที่ทำงานของท่านมีความเหมาะสม					
5.6 สถานที่ทำงานของท่าน มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่ทันสมัย เช่น โทรศัพท์ เครื่องปรับอากาศ ห้องสุขา ฯลฯ อย่างเหมาะสม และเพียงพอ					
6. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน					
6.1 ท่านรับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากเพื่อนร่วมงาน					
6.2 ท่านเคารพในความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงาน					
6.3 ท่านมีความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานเป็นอย่างดี					
6.4 ท่านเป็นมิตรและเอื้ออารีต่อเพื่อนร่วมงาน					
6.5 ท่านได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงานเสมอ					
7. ค่าตอบแทน					
7.1 ท่านคิดว่าการพิจารณาการขึ้นค่าจ้างแรงงานมีความเหมาะสม					
7.2 อัตราค่าจ้างที่ได้รับเพียงพอที่เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้					

ความต้องการในการปฏิบัติงานของพนักงาน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
7.3 อัตราค่าจ้างงานที่ได้รับเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ					
7.4 ท่านได้รับค่าตอบแทนจากการทำงานล่วงเวลาค่าเบี่ยเลี้ยงตามสิทธิที่ท่านได้รับจากโรงงานด้วยความเหมาะสม					
7.5 ท่านมีความเห็นว่าอัตราค่าจ้างที่ท่านได้รับมีความเหมาะสม					
8. สวัสดิการ					
8.1 สวัสดิการ หน่วยงานได้จัดบริหารด้านสวัสดิการต่าง ๆ อย่างเพียงพอกับความต้องการของพนักงาน					
8.2 บริษัทมีการจัดสวัสดิการอย่างเหมาะสม เช่น ชุดเครื่องแบบพนักงาน ค่ารักษาพยาบาล การตรวจสุขภาพประจำปี					
8.3 ท่านคิดว่าบริษัทของท่านมีความเป็นธรรมในการจัดสวัสดิการให้พนักงาน					
8.4 บริษัทมีความใส่ใจในเรื่องความเป็นอยู่ของพนักงาน					
8.5 ความพึงพอใจในสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น วันหยุด วันลา ตามนโยบายของบริษัท					
9. ความมั่นคง และความปลอดภัย					
9.1 ท่านได้ทำงานในองค์กรที่มั่นคงพอใจระบบประเมินผลการปฏิบัติงาน					
9.2 ท่านรู้สึกมั่นใจในตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่					
9.3 มีมาตรการรักษาความปลอดภัยบริเวณสถานที่ทำงานเพียงพอ					
9.4 มีสวัสดิการในกรณีพนักงานเจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุฉุกเฉิน					
9.5 มีการจ่ายเงินชดเชยเมื่อพนักงานออกจากงานหรือเกษียณอายุ					

ตอนที่ 3 การจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูป
สัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีความหมายของคะแนนมีดังต่อไปนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด

การจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน	ระดับความคิดเห็น				
	ปฏิบัติงานมากที่สุด (5)	ปฏิบัติงานมาก (4)	ปฏิบัติงานปานกลาง (3)	ปฏิบัติงานน้อย (2)	ปฏิบัติงานน้อยที่สุด (1)
1. การวางแผน					
1.1 บริษัทที่พนักงานทำงานมีการเผยแพร่ นโยบายด้านความปลอดภัยให้พนักงาน ได้รับรู้					
1.2 บริษัทมีการกำหนดนโยบายด้านความ ปลอดภัยลงในคู่มือการปฏิบัติงาน					
1.3 บริษัทกำหนดนโยบายครอบคลุมถึง กฎระเบียบด้านความปลอดภัย					
1.4 นโยบายด้านความปลอดภัยของบริษัท มีการพัฒนาและปรับปรุงอยู่เสมอ					
1.5 บริษัทมีการประเมินผลการวางแผนให้ ปฏิบัติงานตามนโยบายเป็นประจำทุกปี					
1.6 นโยบายด้านความปลอดภัยมีการ ประกาศให้ทราบทั่วทั้งองค์กร					

การจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน	ระดับความคิดเห็น				
	ปฏิบัติงานมากที่สุด (5)	ปฏิบัติงานมาก (4)	ปฏิบัติงานปานกลาง (3)	ปฏิบัติงานน้อย (2)	ปฏิบัติงานน้อยที่สุด (1)
2. การจัดการความปลอดภัยในองค์กร					
2.1 การจัดการด้านความปลอดภัยมีผู้รับผิดชอบโดยตรง					
2.2 คณะกรรมการความปลอดภัย เป็นคณะกรรมการร่วมระหว่างนายจ้างกับหัวหน้างานและพนักงานในระดับต่าง ๆ					
2.3 หน่วยงานในบริษัทมีการปรับปรุงสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับพนักงานเพื่อความปลอดภัย					
2.4 บริษัทจัดให้มีหน่วยงานดูแลด้านสุขภาพอนามัยของพนักงาน โดยรับผิดชอบการรักษาพยาบาลและให้คำแนะนำการปฏิบัติงานที่ต้องสัมผัสกับสิ่งที่อันตรายต่อสุขภาพ					
2.5 บริษัทจัดให้มีการตรวจร่างกายพนักงานก่อนเข้ารับการทำงาน โดยเน้นการป้องกันโรคจากการทำงาน					
3. การประสานงาน					
3.1 พนักงานเข้าทำงานใหม่เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลจัดให้มีการปฐมนิเทศและสอนงานจนแน่ใจว่าพนักงานใหม่สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ					
3.2 บริษัทจัดทำมาตรฐานการทำงานให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ทราบ					
3.3 บริษัทปฏิบัติงานตามข้อเสนอแนะของพนักงานเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัย					
3.4 คณะกรรมการความปลอดภัย มีการสำรวจบริเวณที่ทำงานในแต่ละหน่วยงานอย่างน้อย 1 ครั้ง/เดือน					

การจัดการด้านความปลอดภัยของพนักงาน	ระดับความคิดเห็น				
	ปฏิบัติงานมากที่สุด (5)	ปฏิบัติงานมาก (4)	ปฏิบัติงานปานกลาง (3)	ปฏิบัติงานน้อย (2)	ปฏิบัติงานน้อยที่สุด (1)
4. การควบคุม					
4.1 บริษัทจัดให้มีระบบ การทำเครื่องหมายเตือนภัยในเขตพื้นที่ทำงาน					
4.2 บริษัทกำหนดแผนฉุกเฉินเกี่ยวกับฝ่ายปลอดภัยเกี่ยวกับอัคคีภัย					
4.3 กำหนดให้มีหน้าที่ตรวจสอบเครื่องมือเกี่ยวกับความปลอดภัยให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน					
4.4 ฝ่ายบริหาร กำหนดกฎระเบียบ ด้านความปลอดภัยเป็นลายลักษณ์อักษรและสื่อสารให้พนักงานทุกคนทราบ					
4.5 บริษัทมีมาตรการควบคุมกิจกรรม ด้านความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ					
4.6 บริษัทจัดให้มีการซ้อมแผนฉุกเฉินเป็นระยะอย่างเหมาะสม					
4.7 บริษัทได้จัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่มีประสิทธิภาพ สำหรับเครื่องจักรอย่างครบถ้วน					

**ตอนที่ 4 การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ
จังหวัดสงขลา**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีความหมายของคะแนนมีดังต่อไปนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด

การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของ พนักงาน	ระดับความคิดเห็น				
	ปฏิบัติงาน มากที่สุด (5)	ปฏิบัติงาน มาก (4)	ปฏิบัติงาน ปาน กลาง (3)	ปฏิบัติ งาน น้อย (2)	ปฏิบัติงาน น้อย ที่สุด (1)
1. เตรียมการก่อนการปฏิบัติงาน					
1.1 ท่านคำนึงถึงการทำงานอย่างปลอดภัย ก่อนลงมือปฏิบัติงาน					
1.2 ท่านสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตราย ก่อนการปฏิบัติงาน					
1.3 ท่านทำการวางแผนการปฏิบัติงานไว้ ก่อนปฏิบัติงาน					
1.4 ท่านสวมถุงมือ ก่อนหยิบวัสดุอุปกรณ์ ก่อนการทำงาน					
1.5 ท่านจัดเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ใน การทำงานก่อนปฏิบัติงาน					
2. ตรวจสอบเครื่องจักร					
2.1 ท่านมีเป้าหมายในการตรวจสอบ เครื่องจักรอย่างชัดเจน					

การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของ พนักงาน	ระดับความคิดเห็น				
	ปฏิบัติงาน มากที่สุด (5)	ปฏิบัติงาน มาก (4)	ปฏิบัติงาน ปาน กลาง (3)	ปฏิบัติ งาน น้อย (2)	ปฏิบัติงาน น้อย ที่สุด (1)
2.2 ท่านตรวจสอบเครื่องจักรก่อนการ ปฏิบัติงานครบถ้วน					
2.3 ท่านมีเอกสารบันทึกการตรวจสอบ เครื่องจักร					
2.4 ท่านมีคู่มือสำหรับตรวจสอบเครื่องจักร					
2.5 ท่านมีแผนการตรวจสอบเครื่องจักรตาม ระยะเวลาที่กำหนด					
3. ป้องกันอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน					
3.1 ท่านให้เพื่อนร่วมงานช่วยยกของที่ น้ำหนักมาก					
3.2 ท่านตั้งใจทำงานโดยไม่หยอกเล่นกับ เพื่อนขณะปฏิบัติงาน					
3.3 ท่านไม่เดินผ่านใต้คานที่มีเครื่องมือวาง อยู่					
3.4 ท่านทำความสะอาดบริเวณที่ทำงานอย่าง เรียบร้อย					
3.5 ท่านจัดวางอุปกรณ์อย่างเป็นระเบียบ หลังจากปฏิบัติงานเสร็จ					
3.6 ท่านใช้เศษผ้าปิดฝุ่นออกจากร่างกายเพื่อ ทำความสะอาด					
3.7 ท่านใช้รถโฟล์คลิฟท์ (รถขนของ) เพื่อ ขนชิ้นงานอย่างเหมาะสม					
3.8 ท่านทำงานโดยใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่มี สภาพสมบูรณ์					
3.9 ท่านมีการปรับตั้งค่าอุปกรณ์และ เครื่องจักรก่อนทำงาน					
3.10 ท่านทำงานกับเครื่องจักรที่ติดตั้งใหม่ โดยศึกษาคู่มือการใช้เครื่องจักร					

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ต่อการปรับปรุง และการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลาต่อไป

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์

**เรื่อง การจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ
จังหวัดสงขลา**

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำจังหวัดสงขลา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดให้ความร่วมมือแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

**1. การจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงาน
อุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา**

1.1 ด้านการวางแผน เป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....

1.2 ด้านการจัดการความปลอดภัยในองค์กร เป็นอย่างไร.....

.....
.....
.....
.....

1.3 ด้านการประสานงาน เป็นอย่างไร.....

.....
.....
.....
.....

1.4 ด้านการควบคุม เป็นอย่างไร.....

.....
.....
.....
.....

2. การปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูป
สัตว์น้ำ จังหวัดสงขลา

2.1 ด้านการเตรียมการก่อนปฏิบัติงาน เป็นอย่างไร.....

.....
.....
.....

2.2 ด้านการตรวจสอบเครื่องจักร เป็นอย่างไร.....

.....
.....
.....

2.3 ป้องกันอุบัติเหตุในขณะที่ปฏิบัติงาน เป็นอย่างไร.....

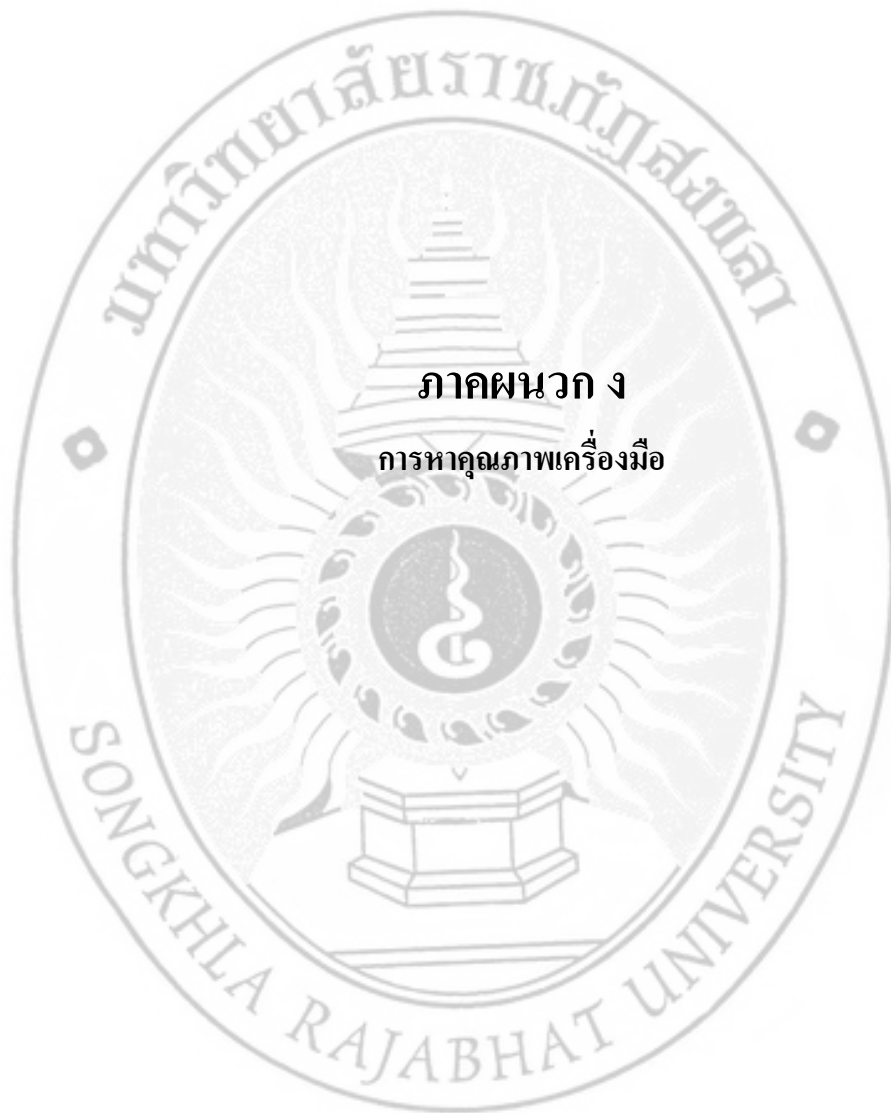
.....
.....
.....

ผู้สัมภาษณ์.....

ตำแหน่ง.....

วันสัมภาษณ์.....

ภาคผนวก ง
การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตารางแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามในการหาประสิทธิภาพ

ค่าความสอดคล้อง (IOC)

เรื่อง การจัดการด้านความปลอดภัยในปฏิบัติงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสัตว์น้ำ

จังหวัดสงขลา

ข้อ ที่	รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่				Σ R	IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3	4			
1	เพศ	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
2	อายุ	+1	0	+1	+1	3	0.75	ใช้ได้
3	ระดับการศึกษา	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
4	สถานภาพ	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
5	แผนกที่พนักงานปฏิบัติหน้าที่	+1	+1	0	+1	3	0.75	ใช้ได้
6	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	+1	0	+1	+1	3	0.75	ใช้ได้
7	ประสบการณ์ทำงาน	+1	0	+1	+1	3	0.75	ใช้ได้
รายการคำถามของความต้องการของพนักงาน แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ								
	1. ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน							
	1.1 การดำรงตำแหน่งหน้าที่ในการ ปฏิบัติงานอยู่	+1	+1	+1	0	3	0.75	ใช้ได้
	1.2 การแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมาย ประสบความสำเร็จ	0	+1	+1	+1	3	0.75	ใช้ได้
	1.3 การใช้ความรู้ความสามารถใน การปฏิบัติงานเต็มความสามารถ จากการปฏิบัติงานที่ได้รับ มอบหมาย	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	1.4 การได้รับคำชมเชยในการ ปฏิบัติงานจากหัวหน้างาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	1.5 การคิดหาวิธีการทำงานใหม่ ๆ มี ความอิสระในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่				Σ R	IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3	4			
	2. การยอมรับ							
	2.1 การได้รับการยอมรับจากหัวหน้างาน และเพื่อนร่วมงานในโรงงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	2.2 การได้รับความไว้วางใจ มอบหมายงานพิเศษอื่น ๆ ของโรงงานจากหัวหน้างาน	0	+1	+1	+1	3	0.75	ใช้ได้
	2.3 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงงาน	0	+1	+1	+1	3	0.75	ใช้ได้
	3. ลักษณะในการปฏิบัติงาน							
	3.1 งานที่ปฏิบัติอยู่มีกฎระเบียบตามโรงงานที่กำหนดไว้	+1	+1	+1	0	3	0.75	ใช้ได้
	3.2 มีการศึกษาค้นคว้าและเพิ่มทักษะการปฏิบัติงาน และสามารถตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาจากงานที่ปฏิบัติอยู่	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	3.3 โรงงานของท่านมีการตรวจสอบควบคุมก่อนและหลังในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	4. กำหนดนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน							
	4.1 บริษัทของท่านประกาศนโยบายด้านความปลอดภัย เป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	4.2 นายจ้างของท่านเรียกประชุมและแถลงนโยบายเกี่ยวกับความปลอดภัยของบริษัทอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่				Σ R	IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3	4			
	4.3 มีการทบทวนมาตรการ กฎระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือ แผนงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ ด้านความปลอดภัย เพื่อให้ สอดคล้องกับสภาพความต้องการ ขององค์กรและพนักงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	4.4 มีการตรวจสอบและบันทึกเป็น รายงานการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานด้านความปลอดภัยใน การทำงาน เพื่อป้องกันปัญหา ด้านความปลอดภัยในการทำงาน ที่อาจเกิดขึ้น	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	5. สภาพการทำงาน							
	5.1 มีแสงสว่างที่เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	5.2 มีอุณหภูมิที่เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	5.3 มีระบบถ่ายเทอากาศสะดวก	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	5.4 สถานที่ทำงานของท่านมีระดับ เสียงที่เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	5.5 บรรยากาศในสถานที่ทำงานของ ท่านมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	5.6 สถานที่ทำงานของท่าน มีอุปกรณ์ อำนวยความสะดวกที่ทันสมัย เช่น โทรศัพท์ เครื่องปรับอากาศ ห้องสุขา ฯลฯ อย่างเหมาะสม และเพียงพอ	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	6. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน							
	6.1 ท่านรับฟังความคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะจากเพื่อนร่วมงาน	0	+1	+1	+1	3	0.75	ใช้ได้
	6.2 ท่านเคารพในความคิดเห็นของ เพื่อนร่วมงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่				Σ R	IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3	4			
	6.3 ท่านมีความสัมพันธ์กับเพื่อน ร่วมงานเป็นอย่างดี	+1	0	+1	+1	3	0.75	ใช้ได้
	6.4 ท่านเป็นมิตรและเอื้ออารีต่อเพื่อน ร่วมงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	6.5 ท่านได้รับการยอมรับจากเพื่อน ร่วมงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	6.6 ท่านได้รับคำแนะนำและความ ช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงานเสมอ	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	7. ค่าตอบแทน							
	7.1 ท่านคิดว่าการพิจารณาการขึ้น ค่าจ้างแรงงานมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	7.2 อัตราค่าจ้างที่ได้รับเพียงพอที่เลี้ยง ตนเองและครอบครัวได้	+1	+1	0	+1	3	0.75	ใช้ได้
	7.3 อัตราค่าจ้างงานที่ได้รับเหมาะสม กับสภาพเศรษฐกิจ	+1	+1	0	+1	3	0.75	ใช้ได้
	7.4 ท่านได้รับค่าตอบแทนจากการ ทำงานล่วงเวลา ค่าเบี้ยเลี้ยงตาม สิทธิที่ท่านได้รับจากโรงงาน ด้วยความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	7.5 ท่านมีความเห็นว่าอัตราค่าจ้างที่ ท่านได้รับมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	8.สวัสดิการ							
	8.1 สวัสดิการ หน่วยงานได้จัด บริหารด้านสวัสดิการต่าง ๆ อย่าง เพียงพอกับความต้องการของ พนักงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	8.2 บริษัทมีการจัดสวัสดิการอย่าง เหมาะสม เช่น ชุดเครื่องแบบ พนักงาน ค่ารักษาพยาบาล การตรวจสอบสุขภาพประจำปี	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่				Σ R	IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3	4			
	8.3 ท่านคิดว่าบริษัทของท่านมีความเป็นธรรมในการจัดสวัสดิการให้พนักงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	8.4 บริษัทที่มีความใส่ใจในเรื่องความเป็นอยู่ของพนักงาน	+1	+1	0	+1	3	0.75	ใช้ได้
	8.5 ความพึงพอใจในสิทธิประโยชน์ต่างๆ เช่น วันหยุด วันลา ตามนโยบายของบริษัท	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	9. ความมั่นคง และความปลอดภัย							
	9.1 ท่านได้ทำงานในองค์กรที่มั่นคงพอจากระบบประเมินผลการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	9.2 ท่านรู้สึกมั่นใจในตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	9.3 มีมาตรการรักษาความปลอดภัยบริเวณสถานที่ทำงานเพียงพอ	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	9.4 มีสวัสดิการในกรณีพนักงานเจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุฉุกเฉิน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	9.5 มีการจ่ายเงินชดเชยเมื่อพนักงานออกจากงานหรือเกษียณอายุ	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
รายการคำถามของการจัดการความปลอดภัย แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ								
	1. การวางแผน							
	1.1 บริษัทที่พนักงานทำงานมีการเผยแพร่ นโยบายด้านความปลอดภัยให้พนักงานได้รับรู้	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	1.2 บริษัทมีการกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยลงในคู่มือการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	1.3 บริษัทกำหนดนโยบายครอบคลุมถึงกฎระเบียบด้านความปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่				Σ R	IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3	4			
	1.4 นโยบายด้านความปลอดภัยของ บริษัทมีการพัฒนาและปรับปรุง อยู่เสมอ	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	1.5 บริษัทมีการประเมินผลการ วางแผนให้ปฏิบัติงานตาม นโยบายเป็นประจำทุกปี	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	1.6 นโยบายด้านความปลอดภัยมีการ ประกาศให้ทราบทั่วทั้งองค์กร	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	2. การจัดการความปลอดภัยใน องค์กร							
	2.1 การจัดการด้านความ ปลอดภัยมีผู้รับผิดชอบโดยตรง	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	2.2 คณะกรรมการความปลอดภัย เป็นคณะกรรมการร่วมระหว่าง นายจ้างกับหัวหน้างานและ พนักงานในระดับต่าง ๆ	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	2.3 หน่วยงานในบริษัทมีการ ปรับปรุงสภาพการทำงานให้ เหมาะสมกับพนักงานเพื่อความ ปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	2.4 บริษัทจัดให้มีหน่วยงานดูแลด้าน สุขภาพอนามัยของพนักงาน โดย รับผิดชอบการรักษาพยาบาลและ ให้คำแนะนำการปฏิบัติงานที่ต้อง สัมผัสกับสิ่งที่เป็นอันตรายต่อ สุขภาพ	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่				Σ R	IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3	4			
	2.5 บริษัทจัดให้มีการตรวจร่างกาย พนักงานก่อนเข้ารับการทำงาน โดยเน้นการป้องกันโรคจากการทำงาน	0	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	3. การประสานงาน							
	3.1 พนักงานเข้าทำงานใหม่เจ้าหน้าที่ ฝ่ายบุคคลจัดให้มีการปฐมนิเทศ และสอนงานจนแน่ใจว่าพนักงาน ใหม่สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้อง เพื่อป้องกันอุบัติเหตุ	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	3.2 บริษัทจัดทำมาตรฐานการทำงาน ให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ทราบ	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	3.3 บริษัทปฏิบัติตาม ข้อเสนอแนะของพนักงาน เกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	3.4 คณะกรรมการความปลอดภัย มี การสำรวจบริเวณที่ทำงานใน แต่ละหน่วยงานอย่างน้อย 1 ครั้ง/ เดือน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	4. การควบคุม							
	4.1 บริษัทจัดให้มีระบบ การทำ เครื่องหมายเตือนภัยในเขตพื้นที่ ทำงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	4.2 บริษัทกำหนดแผนฉุกเฉิน เกี่ยวกับฝ่ายปลอดภัยเกี่ยวกับ อัคคีภัย	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	4.3 กำหนดให้มีหน้าที่ตรวจสอบ เครื่องมือเกี่ยวกับความปลอดภัย ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่				Σ R	IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3	4			
	4.4 ฝ่ายบริหาร กำหนดกฎระเบียบ ด้านความปลอดภัยเป็นลาย ลักษณ์อักษรและสื่อสารให้ พนักงานทุกคนทราบ	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	4.5 บริษัทที่มีมาตรการควบคุมกิจกรรม ด้านความปลอดภัยให้มี ประสิทธิภาพอยู่เสมอ	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	4.6 บริษัทจัดให้มีการซ้อมแผน ฉุกเฉินเป็นระยะอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	4.7 บริษัทได้จัดอุปกรณ์ป้องกัน อันตรายที่มีประสิทธิภาพ สำหรับ เครื่องจักรอย่างครบถ้วน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
รายการคำถามของการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ								
	1. เตรียมการก่อนการปฏิบัติงาน							
	1.1 ท่านคำนึงถึงการทำงานอย่าง ปลอดภัยก่อนลงมือปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	1.2 ท่านสวมใส่อุปกรณ์ป้องกัน อันตราย ก่อนการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	1.3 ท่านทำการวางแผนการ ปฏิบัติงานไว้ก่อนปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	1.4 ท่านสวมถุงมือ ก่อนหยิบวัสดุ อุปกรณ์ก่อนการทำงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	1.5 ท่านจัดเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็น ต้องใช้ในการทำงานก่อน ปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่				Σ R	IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3	4			
	2. ตรวจสอบเครื่องจักร							
	2.1 ท่านมีเป้าหมายในการตรวจสอบ เครื่องจักรอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	2.2 ท่านตรวจสอบเครื่องจักรก่อน การปฏิบัติงานครบถ้วน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	2.3 ท่านมีเอกสารบันทึกการ ตรวจสอบเครื่องจักร	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	2.4 ท่านมีคู่มือสำหรับตรวจสอบ เครื่องจักร	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	2.5 ท่านมีแผนการตรวจสอบ เครื่องจักรตามระยะเวลาที่ กำหนด	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	3. ป้องกันอุบัติเหตุในขณะปฏิบัติงาน							
	3.1 ท่านให้เพื่อนร่วมงานช่วยยกของ ที่มีน้ำหนักมาก	+1	0	+1	+1	3	0.75	ใช้ได้
	3.2 ท่านตั้งใจทำงานโดยไม่หยอก ล้อเล่นกับเพื่อนขณะปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	3.3 ท่านไม่เดินผ่านใต้คานที่มี เครื่องมือวางอยู่	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	3.4 ท่านทำความสะอาดบริเวณที่ ทำงานอย่างเรียบร้อย	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	3.5 ท่านจัดวางอุปกรณ์อย่างเป็น ระเบียบหลังจากปฏิบัติงานเสร็จ	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	3.6 ท่านใช้เศษผ้าปิดฝุ่นออกจาก ร่างกายเพื่อทำความสะอาด	0	+1	+1	+1	3	0.75	ใช้ได้
	3.7 ท่านใช้รถโฟล์คลิฟท์ (รถขนของ) เพื่อขนชิ้นงานอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	3.8 ท่านทำงานโดยใช้อุปกรณ์ไฟฟ้า ที่มีสภาพสมบูรณ์	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
	3.9 ท่านมีการปรับตั้งค่าอุปกรณ์และ เครื่องจักรก่อนทำงาน	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้

ข้อ ที่	รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่				ΣR	IOC	ผลการ พิจารณา
		1	2	3	4			
	3.10 ท่านทำงานกับเครื่องจักรที่ติดตั้ง ใหม่โดยศึกษาคู่มือการใช้ เครื่องจักร	+1	+1	+1	+1	4	1	ใช้ได้
<p>ค่า IOC $= \frac{\sum R}{n}$</p> <p>ค่า IOC จำแนกเป็นรายชื่อ = 0.67 - 1.00</p> <p>สรุปผลแสดงความคิดเห็นของกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ≥ 0.5 แปลผลว่าใช้ได้</p>								

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวรัตนาพร แจ่มประเสริฐ
วัน เดือน ปีเกิด	3 เมษายน 2528
สถานที่เกิด	อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	22/14 หมู่ 4 ตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	นักวิชาการอุตสาหกรรม
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2543	ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณกุลกันยา จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2546	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) โรงเรียนหาดใหญ่พิทยาคม จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2548	ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2549	วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีเซรามิกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2558	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (M.B.A.) สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา